1/6

Aristophanes

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ARISTOPHANIS

COMOEDIA ACHARNENSES.

IN USUM

STUDIOSAE JUVENTUTIS

EMENDAVIT ET ILLUSTRAVIT

PETRUS ELMSLEY.

EDITIO NOVA INDICIBUSQUE INSTRUCTA.

LIPSIAE
SUMPTIBUS G. NAUCKII
MDCCCXXX.

tiquus, bonaeque notae. Leguntur in eo septem fabulae Aristophaneae, praeter totidem Sophocleas et sex Euripideas. Maximum inde fructum in Sophoclis editione procuranda percepit Brunckius: in Aristophane minorem quidem, sed tamen minime contemnendum. Reliqui duo codices chartacei sunt, quorum is qui a Brunckio B. dicitur, ex conjectura subinde interpolatus videtur. Alter propius ad scripturam libri membranacei accedit.

Verum inter omnes codices Aristophaneos, qui ad hunc usque diem in lucem prolati sunt, facile principatum obtinet Ravennas, circa saeculum decimum scriptus, cujus notitiam debemus Philippo Invernizio, jurisconsulto Romano, homini, vel se judice, litterarum Graecarum longe imperitissimo. Is, postquam negotiis forensibus relictis, Aristophani nova luce donando se accinxit, nullam unquam editionem, praeter Brunckianam, inspexisse videtur. Conjecturales Brunckii emendationes, quarum bona pars ne speciem quidem veritatis habet, imprudenti

lectori pro ipsis poetae verbis exhibuit. Brunckii menda typographica tantum non omnia, summa fide operis Lipsiensibus repetenda commendavit. Inde efficitur ut multis vicibus parum certum sit in quam partem cedat praestantissimi codicis auctoritas. Equidem quod in me erat, facere conatus sum. Quoties libri Ravennatis scripturam diserte repraesentavit Invernizius, id cum lectore meo communicandum duxi. Nec minorem diligentiam in iis locis adhibui, ubi contextum, ut vocant, Brunckianum tacite immutavit.

Quae in editione mea Bentleio tribuuntur emendationes, omnes ex ejus libro desumptae sunt, qui in Museo Britannico depositus est. Conjecturas suas in margine editionis Frobenianae exaravit criticorum princeps, quarum maxime memorabiles in usum meum descripsi.

Hanc fabulam, ut audio, paucis abhinc annis in Germania iterum edidit vir in primis doctus,

cum erudito commentario, luculentoque variarum lectionum apparatu. Quantum ei debeat Aristophanes, nondum datus est mihi locus judicandi.

Ne forte mireris numerorum notas in mea editione interdum non recto ordine procedere, monendus es id consulto factum esse, ut numeri nostri, quantum fieri potuit, cum Brunckianis convenirent.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν [1] Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας, καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας [2], Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα, προσέρχονται διώκοντες ἐν Χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις [3] καταλεύσειν [4] ὁρμῶσιν· ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι [5], ἐφ' ᾧ τε, ἐὰν [6] μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην, πτωχικὴν στολὴν αἰτεῖ [7]· καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι, παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ [8] τοῦ Μεγαρικοῦ [9] ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ (5)

Argumentum emendatius quam vulgo legitur descripsit Brunckius ex A. C. Scripturam cod. Ravennatis repraesentavit Invernizius.

1) *ἐφέστηκεν* A.
2) *ἐξάπτοντας* A. C. Rav. *ἐξαπατῶντας* conjicit Brunckius.
3) *πολεμικωτάτοις* C. Rav. *πολεμιωτάτοις* A. Brunckius.
4) *κατακελεύσειν* Rav.
5) *ἀπολογήσασθαι* Rav.
6) *ἐφ' ὅτ' ἂν* Rav.
7) *αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν* Rav.
8) *περὶ* omittunt A. C. Brunckius.
9) *τοῦ τε Μεγαρικοῦ* Brunckius ex conjectura.

αὐτῶν, ἐπὶ τῷ δοκεῖν [10]) συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων, ὡς τὰ δίκαια εἰρη-
(6) κότος αὐτοῦ [11]), ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ, κατενεχθεὶς ὁ Χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν, καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς [12]) περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν διαλέγεται [13]). τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην, τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ, διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια, φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα, παραγίνεται. μετὰ δὲ τοῦτον [14]) ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος, ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν· οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενός τινας [15]) ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις, καὶ βαλὼν [16]) εἰς σάκκον, τοῦτόν τε [17]) τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων, καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν [18]) ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων, κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου καλῶν τις [19]) ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει [20]), ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον.

---

10) *ἐπὶ τὸ δοκεῖν* Rav.
11) *αὐτοῦ εἰρηκότος* Rav.
12) [Aut *δικαστὰς* et *κριτὰς* confudit grammaticus, aut *θεατὰς* vel *ἀκροατὰς* scripsit. Hoc nomine spectatores compellat Macho apud Athen. p. 578. B. *Ex Auctario.*]
13) *διαλέγεται* post *δικαστὰς* collocat Rav.
14) *μετὰ τοῦτον* Rav.
15) [Malim, *τινα*, ut vulgo ante Brunckium. *τινας* A. C. Rav. *Ex Auctario.*]
16) *βάλλων* vulgo.
17) *τε* non agnoscit Rav.
18) *μὲν* omittit Brunckius.
19) *περὶ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν* Rav.
20) *ἐπανήκει* post *ἀναλύων* collocat Brunckius.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν. δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζεται [21]). τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις [22]). (7)

Acta est haec fabula Olympiadis LXXXVIII. anno tertio, belli Peloponnesii sexto vel septimo. Cum enim archonte Pythodoro, Olympiadis LXXXVII. anno primo iam exeunte exarserit bellum, interdum integrum Pythodori annum bello imputant scriptores, quibuscum consentit noster in Eq. 793. qui *ἀκριβεστέραν* computationem adhibet in hujus fabulae v. 266. 890. Archon Euthydemus vocatur a Diodoro Siculo XII. 58. et Athenaeo p. 217. B. 218. B. Euthynus (*Εὐθύνους*) a vitae Thucydidis scriptore, Scythodorus corrupte a Scholiaste nostro ad Pac. 605. Consulendus Corsinus ad hunc annum et Olympiadis LXXXV. quartum.

---

21) *σώζονται* Rav.

22) [Malim, *δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις· τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις· οὐ σώζονται.* Non minus perierant, aut potius nunquam editae erant, Eupolidis *Νουμηνίαι*, quam Cratini *Χειμαζόμενοι*. Quatuordecim tantum Eupolidis fabulas usurpant grammatici veteres, quarum nomina subjiciam: *Αἶγες*, *Ἀστράτευτοι*, *Αὐτόλυκος πρότερος*, *Αὐτόλυκος δεύτερος*, *Βαπταὶ*, *Δῆμοι*, *Εἵλωτες*, *Κόλακες*, *Μαρικᾶς*, *Πόλεις*, *Προσπάλτιοι*, *Ταξίαρχοι*, *Φίλοι*, *Χρυσοῦν γένος*. Quae nomina addunt Meursius aliique, ex depravata scriptura orta videntur. *Ex Auctario.*]

ΑΛΛΩΣ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονταί τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον·
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες. οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς

Argumentum metricum omittunt Brunckiani codices. Sex tantum versus et septimi dimidium exhibet Rav. 2. *πρέσβεις*, quod vulgo desideratur, agnoscit Rav. omisso *πάλιν*. Aliter haec emendat Brunckius ex ingenio. 4. *καὶ* pro *δὲ* Rav. 6. *ἐξέβαλλον* Rav. 8. *ὡς ἱκανῶς* vulgo ante Brunckium.

εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὧν καθάπτεται σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησι, καὶ τὸν Περικλέα, οὐκ τῶν Λακώνων, τῶνδε πάντων αἴτιον, σπονδάς, λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

---

(8) ## ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΜΦΙΘΕΟΣ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ.
ΘΕΩΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.
ΘΥΓΑΤΗΡ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΔΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ΜΕΓΑΡΙΚΟΣ.
ΚΟΡΑΙ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΒΟΙΩΤΙΟΣ.
ΝΙΚΑΡΧΟΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΓΕΩΡΓΟΣ.
ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

Personas ita repraesentat Aldus: *Δικαιόπολις. Κῆρυξ. Ἀμφίθεος. Πρέσβεις. Βασιλέως ὀφθαλμός. Θέωρος. Χορὸς ἀχαρνέων. Μήτηρ. Θυγάτηρ. Κηφισοφῶν. Εὐριπίδης. Λάμαχος. Μεγαρεύς. Κόραι. Συκοφάντης. Βοιωτός. Νίκαρχος συκοφάντης. Ἄγγελος λαμάχου. Γεωργὸς δερκέτης φυλάσιος. Θεράπων, ἢ παράνυμφος.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν·
ἥσθην δὲ βαιὰ, πάνυ γε βαιὰ, τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;

---

2. *πάνυ δὲ βαιὰ* vulgo. (9)

3. *ψαμμοκοσιογάργαρα* vulgo, consentiente S. Suida in ipsa voce, et Macrobio Saturnal. V. 20. a Kustero indicato. Scripturam analogiae magis consentaneam exhibent Hesychius inter *Ψάμαθος* et *Ψάμματα*, et Eustathius p. 986, 52. accedente Kustero in annotationibus. Restituendum etiam *ψαμμακοσίους* Eupolidi apud Schol. ut *ἑπτακοσίους*, *ὀκτακοσίους*. Bene Hesychius: *ψαμμακοσιογάργαρα· πολλὰ, ἀναρίθμητα· ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν Γαργάρων.* [*ψαμμοκοσιογάργαρα* Suidas etiam in *Γάργαιρε*, *Καρκαίρω* et *Κόσσια*. Usurpatur *ψαμμακόσιος* ab Alexide apud Athen. pag. 230. D. *Ex Auctario.*]

4. *τί δ' ἥσθην* vulgo. Noster Nub. 21. *Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω.* Eq. 119. *Φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν.* 1214. *Φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν.* Hinc legerim in Av. 812. *Φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἡμῖν ὄνομ' ἔσται τῇ πόλει:* quem versum aliter emendavit Brunckius. [Noster Vesp. 568. *Φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;* Hic etiam malim, *τί ἄρ'*. *Ex Auctario.*]

Ibid. Hesychius: *Χαιρηδόνα· τὴν χαράν.* Cum haec vox, ni fallor, a nostro conficta sit, quales plus centum sunt in hac fabula, libenter apud Hesychium reposuerim: *Χαιρηδόνος· τῆς χαρᾶς.* [Recte se habet vulgata scriptura apud Hesychium. Glossa erat hujusmodi in Lexico Comico: *Χαιρηδόνα λέγει τὴν χαρὰν Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι.* Haec verba more suo in compendium redegit Hesychius. Similia

ἐγῷδ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδὼν,
τοῖς πέντε ταλάντοις, οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν·
ὅτε δὴ 'κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,

---

exempla passim occurrunt. Vide eum in *Ἰσίους καμάτους, Κρονίππον* et *Κύνειον θάνατον*, ubi respicit Soph. Oed. Tyr. 174. nostrum Nub. 1070. Vesp. 898. *Ex Auctario.*]

5. *εὐφράνθην* vulgo. *ηὐφράνθην* Schol.

6. Noster Eq. 1147. a Brunckio allegatus: *Ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν, ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου.*

7. Malim *τούτοις ἐγανώθην*, ut in Vesp. 612. *Τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι.* [Plato Comicus apud Athen. p. 344. E.

Ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος ὀρφώς ἐστί σοι.
τούτοις φίλος Μυνίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.

ταῦθ' ὡς φίλος edd. *θ' οὐθ' ὡς φίλος* codex Venetus. *Ex Auctario.*]

Ibid. Euripides Telepho apud Schol. ubi vulgo *ὄλοιτ' ἂν* legitur: *Κακῶς ὀλοίτην· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.*

(10) 10. *ὅτε δῆτ' ἐκεχήνη* Brunckius. Praeter hunc versum, et Lys. 523. ubi *ὅτε δὴ δ'* praetulerim, *ὅτε δῆτα* nusquam in editione Brunckiana repraesentatur: *ὅτε δὴ* vero legitur in Ach. 16. 535. Eq. 632. 658. Vesp. 121. Pac. 1273. Ran. 771. 789. 1090. 1189. Eccl. 195. 315. 827. Vulgatam scripturam hoc loco tuetur Rav. qui in Vesp. 121. *ὅτε δῆτα*, in Eccl. 195. *ὅτε δή γ'*, in 827. *ὅτε δή θ'* habet. In Vesp. 355. ubi vulgo *ὅτε δή γ' ἡ Νάξος ἑάλω* legitur, optime suppeditat Rav. *ταχέως, ὅτε Νάξος ἑάλω.*

Ibid. Scriptor vitae Aeschyli: *Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ, τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου, χορὸν λαμβάνειν.* Quinctilianus X. 1. 66. *Correctas ejus fabulas in certamen deferre posterioribus poëtis Athenienses permisere, suntque eo modo multi coronati.* Suidas: *Εὐφορίων· υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ, Ἀθηναῖος, τραγικὸς καὶ αὐτός· ὃς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρὸς, οἷς μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράκις ἐνίκησεν· ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεῖα.* Ad hunc fortasse respexit noster. Ante sexennium, Olympiadis LXXXVII. anno primo, primum praemium obtinuerat Euphorio, secundum Sophocles, tertium Euripides, qui in tetralogiam suam Neophronis Medeam retulerat. *Τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι, τὴν Νεόφρο-*

ὁ δ' ἀνεῖπεν· εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν·
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου, δοκεῖς, τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ ᾀσόμενος Βοιώτιον.
τῆτες δ' ἀπέθανον, καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι,
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς,
ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ Πνὺξ αὑτηί·
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

νος *διασκευάσας*, inquit argumenti scriptor. [Quaeri solet quo tandem pacto Neophronis Medeam compilare potuerit Euripides, si verum sit id quod tradat Suidas, Neophronem jussu Alexandri magni interfectum esse. Sane levissima in his rebus grammatici istius auctoritas est, qui et Pherecratem, veteris comoediae poëtam, Alexandro comitem adjunxit, Neophrone quidem fortasse juniorem, sed quem ex Athenaeo p. 218. D. novimus quinque et octoginta annos ante Philippi obitum fabulam *Ἀγρίους* docuisse. *Ex Auctario.*]

12. *πῶς τοῦτο σεῖσαί* non male Brunckius ex emendatione Valckenarii ad Hippol. 446. qui laudat Nub. 1368. *Κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν.* Deinde *μοι* pro *μου* conjicit Brunckius. *πῶς τοῦτο ἔσεισέ μου* Invernizius. Vulgatam scripturam tuetur Suidas in *Ἔσεισέ μου.*

13. Duplex hujus loci interpretatio apud Scholiasten legitur. Alii scilicet Moschum malum citharoedum Agrigentinum hic tangi putant, alii *μόσχον* pro vitulo, victoris praemio, accipiunt. Hanc sententiam post Bentleium ad Phalaridem p. 302. amplexus est Brunckius. Neutra, quod sciam, aliqua auctoritate innititur, nisi Scholiastae, quae quidem levissima est, et prorsus indigna cui fides in re dubia habeatur.

18. *ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς* vulgo. Particulam non (11 agnoscit Suidas in *Ῥύπτομαι.* Mediam syllabam in *κονία* produci (ut in Lys. 470. Ran. 712.) idcircoque hinc ejiciendum esse *γε*, ante alios monuit Porsonus in censura vernacula Aristophanis Brunckiani (*Maty's Review*, IV. p. 65.).

22. Hesychius: *Σχοινίον τὸ μεμιλτωμένον· ἐῤῥαινον,*

οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν· ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται· πῶς δοκεῖς;
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἄθροοι καταῤῥέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν. ὦ πόλις, πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι· κᾆτ', ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν· ἄνθρακας πρίω·

ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὴν ἀγορὰν, ὁπόταν βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. Corrupta sunt haec: sententia vero satis expedita est. Consulendus noster in Eccl. 378. [Pollux VIII. 104. inter *τῶν Ληξιάρχων* munera: *Καὶ σχοινίον μιλτώσαντες, διὰ τῶν τοξοτῶν συνέλαυνον τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν.* Hinc fortasse Hesychii glossa ita constituenda est: *Σχοινίον τὸ μεμιλτωμένον· ὃ ἔῤῥαινον ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὴν ἀγορὰν, ὁπότε βραδύνοιεν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν.* Usitatius esset, *ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὸ πλῆθος. Ex Auctario.*]

23. *ὡρίαν* A. *ἀωρία* (*ἀωρίᾳ*) Suidas in ipsa voce.

24. Hesychius: *Ὠστιοῦνται· ὠσθήσονται.* Vide Plut. 830.

25. Ad hunc versum et 42. respicit Pollux VIII. 133. de Pnyce agens: *Ἐκάλουν δέ τινα προεδρίαν, καὶ πρῶτον ξύλον.*

26. *ἀθρόοι* vulgo, *ἄθροοι* diserte S. et Suidas in *Ἄθροοι καταῤῥέοντες.*

30. Erotianus a Kustero laudatus: *Κορδίνημα· γράφεται καὶ σκορδίνημα· καρηβαρίαν δὲ σημαίνει, παρὰ τὸ κάρα δινεῖσθαι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι.* Rectius Hesychius, consentientibus aliis grammaticis: *Σκορδινᾶσθαι· τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ τοῦτο περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅτε χασμώδεις ὄντες ἐκτείνουσι τὰς χεῖρας. Pandiculari* vocant Latini, monente Foesio ad Hippocratem, nostrates *To yawn and stretch.* Vide nostrum Vesp. 642. Ran. 922.

33. *στυγῶ μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δήπου ποθῶ* Stobaeus LVI.

34. Valde ineptum est Graeci interpretis commentum,

οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον· οὐδ' ἤδην πρίω·
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χώ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,

---

qui Atticam vocem πρίω Acharnensibus propriam fuisse dicit. Scilicet Acharnensis fuit Dicaeopolis, qui inferius v. 406. diserte Chollides vocatur. Kusterum hoc non animadvertisse miror, qui ad v. 265. suae ed. Dicaeopolidem sex annos ait a patria sua Acharnis abfuisse. Multo magis miror in eundem errorem incidisse Ruhnkenium in Auctario emendationum ad Hesychium col. 34.

35. οὐκ ὄξος, ὄψον, οὐκ ἔλαιον Stobaeus.

Ibid. οὐδ' ᾔδει vulgo. οὐδ' ᾔδειν Suidas in *Πρίων*, qui pro prima persona accipit. οὐχὶ δεῖ Stobaeus. οὐδ' ᾔδη B. Brunckius. Dedi οὐδ' ἤδην, quam tertiae personae formam Aristophanis aetate unice usurpatam fuisse verisimile est. Vide Nub. 1347. Vesp. 558. 635. Pac. 1182. Av. 1298. Dawesium p. 231. Piersonum ad Moeridem p. 174. aliosque grammaticos. [In Eq. 1317. vulgo legitur: *Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν.* Atqui in fine fabulae mutata populi studia fingit poëta. Legendum igitur, una littera mutata, ἦδ' ἐγεγήθην. *Ex Auctario.*]

Ibid. πρίω omittit Stobaeus.

[36. Valde frigida et invenusta mihi videtur haec serrae mentio: praesertim cum πρίων priorem syllabam producat, πρίω corripiat: quam soni dissimilitudinem Atticis auribus placituram fuisse aegre mihi persuaserim. Propemodum igitur adducerer ut suspicarer nostrum scripsisse, ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα μὲν, τὸ πρίω δ' ἀπῆν, nisi receptae scripturae accederet Stobaei auctoritas. Saltem certum est similia nonnulla a librariis certatim corrupta esse. Tale est illud in Pac. 453.

Ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'· ἰὴ παιὼν, ἰή.
ἄφελε τὸ παιὼν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.

Vulgo, ἄφελε τὸ παίειν, quod deterius videtur. Adde Av. 57.

Παῖ, παῖ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν Ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παῖ, παῖ, σ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;

Hic οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ' ἐχρῆν invexerunt librarii. *Ex Auctario.*]

37. ἀσφαλῶς pro ἀτεχνῶς Rav.

38. Hesychius: Ὑποκρούει· ἀντιλέγει. Male. Ex Eccl. 256. 588. 596. vertendum: *Interpellans.*

ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ Πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ μεσημβρινοί.
οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.
ΚΗ. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν·
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
ΑΜ. ἤδη τις εἶπε; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΑΜ. ἐγώ. ΚΗ. τίς ὤν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἄν-
θρωπος; ΑΜ. οὔκ·
ἀλλ' ἀθάνατός γ'· ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν

---

39. τις non agnoscit Rav.

41. Noster Pac. 64. *Τοῦτ' ἔστι δῆτα τὸ κακὸν αὔθ' οὑγὼ 'λεγον.* Hinc malim in Lys. 240. *Τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον*, ubi vulgo legitur *ταῦτ'*. Plato Apologia p. 20. D. *Τοῦτο μὲν δῆλον ἤδη ἐστὶν, οὑγὼ ἔλεγον*

42. 43. ἐς utrobique Brunckius. Alteram formam, inconsulto lectore posthac semper exhibebo. [Noster Vesp. 147. *Ἀτὰρ οὐκ ἐσεῤῥήσεις γε; ποῦσθ' ἡ τηλία.* Thesm. 657. *Ζητεῖν εἴ που κἄλλός τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι.* In priore loco malim, *ἀτὰρ οὐκέτ' ἐῤῥήσεις γε*, sine interrogatione: in altero, *εἰσῆλθεν.* Menander apud Stobaeum LVI. *Τὴν γῆν; ὅταν δὲ τοὐμὸν ἐσίδω χωρίον.* Legendum, *ἐπίδω.* *Ex Auctario.*]

(13) 44. Hesychius: *Κάθαρμα· τὸ χοιρίδιον ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκτροπίαις· ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως, περιστίαρχος ἐλέγετο. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις* et *δημόσιος* corrigunt interpretes. *Καθάρσιον* vocant Aeschines in Timarchum p. 48. et ex eo Harpocratio in ipsa voce, et Pollux VIII. 104. Mustelam pro porcello ludens adhibet noster Eccl. 128.

46. οὗ in fine versus edd. ante Portum, quas *veteres* appello, et Invernizius.

47. *ἀλλ' ἀθάνατος· ὁ γὰρ* vulgo. Negat Dawesius p. 250. dactylum vel tribrachyn in hoc genere carminis ante anapaestum consistere posse. Est igitur mendosus hic versiculus. Primam syllabam in *ἀθάνατος* produci monuit Porsonus ad Med. 139. Dedi *ἀλλ' ἀθάνατός γ'*, ubi *γε* defendi potest vel ex v. 108. In Eq. 186. pro *ἀλλ'* male vulgo *εἴμ'* legitur:

Μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; μὰ τοὺς θεούς·
ἀλλ' ἐκ πονηρῶν γ'. ὦ μακάριε τῆς τύχης.

Restituendum est *ἀλλὰ* etiam in Thesm. 898.

καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὢν, ὦνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. ~~ΚΗ.~~ οἱ τοξόται. ΠΡ.
ΑΜ. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με;
ΔΙ. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

Αὕτη Θεονόη Πρωτέως. μὰ τὼ θεώ·
ἀλλ' εἰμὶ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν.

[Cum haec scriberem, non animadverteram nostri locum Lys. 942.

Οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τουτογί·
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοὐκ ὄζον γάμων.

Si recte se habet hic locus, in Eq. 186. certissime reponendum erit, *εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'*, et in Thesm. 898. *εἰ μὴ Κρίτυλλά γ'*. Erunt fortasse qui in tribus locis malint, *ἀλλ' ἤ*. Equidem, ut verum fatear, ampliandum censeo. Caeterum primam in *ἀθάνατος* corripit Alexis apud Diog. Laërt. III. 28. *Τὸ δ' ἀθάνατον ἐξῆρε πρὸς τὸν ἀέρα.* Posidippus apud Stobaeum CXVII. *Τῆς ἀθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται.* Antiphanes apud eundem CXX. *Ὁ δὲ λοιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον.* Amphis apud Athen. p. 336. C. *Ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν, ἣν ἅπαξ τις ἀποθάνῃ.* Vulgo, *ὁ θάνατος ἀθάνατός ἐστιν.* *Ex Auctario.*]

53. *ἀλλ' ὢν ἀθάνατος* conjicit Brunckius in annotationibus, qui eadem medicina corrupit Av. 1224. Ran. 629. Vulgatum ordinem non mutat Invernizius.

Ibid. *ἄνδρες* Rav.

54. Verba *οἱ τοξόται* et *κάθησο σῖγα* inferius v. 59. Prytanibus potius quam Praeconi tribuenda censet Brunckius, cuius sententiae favent S. et Plato Protagora p. 223. B. *Καταγελῶσι καὶ θορυβοῦσιν, ἕως ἂν ἢ αὐτὸς ἀποστῇ ὁ ἐπιχειρῶν λέγειν, καταθορυβηθεὶς, ἢ οἱ τοξόται αὐτὸν ἀφελκύσωσιν ἢ ἐξάρωνται, κελευόντων τῶν πρυτάνεων.* (14)

58. *ποιεῖσθαι* R. Media forma eodem sensu adhibetur v. 52. 131. *Σπονδὰς ποιούντων* de Diis induciarum auctoribus dicitur in Pac. 212. et eodem sensu *εἰρήνην ποιήσας* de

ΚΗ. κάθησο· σίγα. ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω, 'γὼ μὲν οὔκ·
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
ΚΗ. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ Βασιλέως.
ΔΙ. ποίου Βασιλέως; ἄχθομαι τοῖς πρέσβεσι,
καὶ τοῖς ταῷσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
ΚΗ. σίγα. ΔΙ. βαβαιάξ· ὠ'κβάτανα, τοῦ σχήματος.
ΠΡ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς Βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας,

Trygaeo v. 1199. Neque aliter Thucyd. II. 29. *Ἐλθών τε ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος τήν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε, καὶ Σάδοκον, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἀθηναῖον.* Activam igitur formam retinuerim in hoc versu, reposuerim in v. 52. 131.

Ibid. *τὴν ἀσπίδα* Suidas in *Κρεμόω.*

59. *κάθησο' σῖγα* vulgo.

Ibid. *'γὼ μὲν οὔ* vulgo ante Brunckium.

61. *οἱ παρὰ Βασιλέως πρέσβεις* vulgo. Admisi scripturam cod. Rav. quam videtur habuisse Scholiastes.

62. *ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι* edd. *ἄχθομαι γὰρ ὡς πρέσβεσι* A. C. *ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσι* B. R. Brunckius in contextu, qui in annotationibus *ἄχθομαι τοῖς πρέσβεσι* dedit ex conjectura.

[63. *ταῶσι* vulgo: quam scripturam confirmare videtur dativus singularis *ταῶνι* in Av. 884. quem diserte agnoscit Athenaeus p. 397. E. Verum cum ea nostri verba plane *ἄμετρα* sint, utpote a solenni precationis formula adumbrata, in proclivi erat grammaticis cascum quodque et obsoletum ad proprii saeculi normam pro solita sua diligentia refingere, haud secus atque in libris soluta oratione conceptis. Multa de voce *ταὼς* habet Athenaeus p. 397. 398. 654. 655. ex cujus testimonio hoc saltem certum videtur, obliquos casus ab Atticis sine incremento formatos esse, ut a *λεὼς*, *νεὼς*, et similibus. Ita Strattis ab eo allegatus pag. 654. F. *Πολλῶν φλυαρῶν καὶ ταῶν ἀντάξια.* Antiphanes p. 397. A. 654. E. *Τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον.* Alexis p. 107. C. *Ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.* Nobilis oratio Antiphontis *περὶ τῶν ταῶν* ab Athenaeo aliisque grammaticis memoratur. *Ex Auctario.*]

[64. *τοῦ φορήματος* Suidas in *Ἐκοποῖ:* quae scriptura ex glossemate *τοῦ φρονήματος* nata videtur. *Ex Auctario.*]

ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙ. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
ΠΡ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα τῶν Καϋστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες, ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σφόδρα γ' ἄρ' ἐσωζόμην ἐγώ,
παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
ΠΡ. ξενιζόμενοι γὰρ πρὸς βίαν ἐπίνομεν

---

67. Archon fuit Euthymenes Olympiadis LXXXV. anno quarto. Undecim annos in legatione obeunda positos fingit poëta.

68. *ἐτρυχόμεσθα διὰ* (*παρὰ* Rav.) *τῶν Καϋστρίων* vulgo *ἐτρυχόμεθα* Brunckius, quem non movet tribrachys ante anapaestum adhibitus. Vel delenda est praepositio vel articulus. Ut deleatur praepositio suadet scripturae diversitas quae in ea cernitur. Crediderim *τρύχεσθαι* eandem constructionem habere quam *ἀπολαύειν*, sensu penitus diverso. Noster Pac. 989. (15)

Ἡμῖν οἳ σοῦ τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.

[Apud Euripidem Hel. 1301. vulgo legitur:

Σὺ δ', ὦ τάλαινα, μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνύτοις
τρύχου σὺ σαυτήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον.

Scaliger *τρύχου σεαυτὴν* conjecit: in qua scriptura male *τρύχου* pro *τρῦχε* usurpatum videtur, nisi cum Beckio mavis *τρύχου* ab activa forma *τρυχῶ, τρυχοῖς*, deducere. Equidem malim *τρύχου σεαυτῆς*, quo fere modo *σαυτῆς κατόναιο* dixit noster Eccl. 917. *Ex Auctario.*]

69. *ὁδοιπλανῶντες* A. B. (pro varia lectione) Brunckius in contextu, qui vulgatam revocat in annotationibus. *ὁδοιπλανοῦντες* R. ut vulgo. Ficta vox est ac *ὁδοιποροῦντες*.

70. *Si molliter cubabant legati, non erat quod quererentur. Atqui conqueruntur hic de molestiis et laboribus in itinere exantlatis. Quare sensus gratia non male scriberetur, οὐ μαλακῶς κατακείμενοι.* Kusteri verba in gratiam lectorum descripsi.

71. *σφόδρα γὰρ* vulgo ante Brunckium.

72. Thucyd. II. 13. *Ὁπλίτας δὲ τρὶς χιλίους καὶ μυρίους εἶναι, ἄνευ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις, καὶ τῶν παρ' ἔπαλξιν — ἀπό τε τῶν πρεσβυτέρων, καὶ τῶν νεωτάτων, καὶ μετοίκων ὅσοι ὁπλῖται ἦσαν.*

73. *ξενιζόμενοι δὲ* vulgo. *ξενιζόμενοι γὰρ* Rav. Particula respicit ad *ἀπολλύμενοι* v. 71. Ex interpretatione Scho-

ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙ. ὦ Κραναὰ πόλις,
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
ΠΡ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους,
τοὺς πλεῖστα δυνατοὺς καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
ΔΙ. ἡμεῖς δὲ, λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
ΠΡ. ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
ΔΙ. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε;
τῇ πανσελήνῳ; ΠΡ. κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πώποτε

---

liastae natum videtur *δὲ*, cujus verba superiori annotationi conjungenda sunt.

74. Haec allegat Pollux VI. 100. X. 68.

78. *δυναμένους* vulgo, quod metro adversatur. Brunckius in contextu, consentiente B. *τε* omisit: in annotationibus vero *τε* servatum, et *καταφαγεῖν*, quod diserte agnoscit Scholiastes, in *φαγεῖν* mutatum voluit. Rav. omnia habet ut vulgo. In Lys. 565. pro *ὑμεῖς δύνασθε*, Kusterus ex ingenio dedit *ὑμῖν δυνατὸν*, quod in *ὑμεῖς ἕξετε* audacter mutavit Brunckius. Vera scriptura videtur esse *ὑμεῖς δυνατοί*. *Δυνατοὶ* primum in *δύναται* mutarunt librarii, deinde vero in *δύνασθε*.

[79. Manifesto legendum, *λαικαστάς γε*. *Ex Auctario.*]

(16) 82. *ὀρῶν* A. *ὄρων* B. C. edd. vett. *ὄρων* S. ed. 1607. Kusterus. *ὀρῶν* edd. 1625. 1670. Brunckius.

83. Verba *πόσου χρόνου* dicta sunt pro *πότε*. Eupolis apud Plutarchum in Nicia p. 525. E.

Πόσου χρόνου γὰρ ξυγγεγένησαι Νικίᾳ;
οὐκ εἶδον, εἰ μὴ 'ναγχος ἑστῶτ' ἐν ἀγορᾷ.

Ibid. *ξυνήγαγεν* vulgo.

84. Verba *τῇ πανσελήνῳ* vulgo Legato tribuuntur: sed animadvertendum est eum uno tenore orationem suam prosequi, et omnia quae a Dicaeopolide contumeliose dicuntur, *διὰ μέσου* esse.

85. *καὶ παρετίθει τ' ὀπτοὺς* Rav. omissis *ἡμῖν ὅλους*. Hic versus cum quatuor sequentibus legitur apud Athen. p. 130. F. Huc etiam respicit Pollux X. 110.

βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
ΠΡ. καί, ναὶ μὰ Δί', ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Φέναξ.
ΔΙ. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σύ, δύο δραχμὰς φέρων.
ΠΡ. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν Βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙ. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας, τόν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.
ΚΗ. ὁ Βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙ. ὦναξ Ἡράκλεις.
πρὸς τῶν θεῶν, ὤνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,

---

88. Cleonymi proceritas memoratur etiam in Vesp. 592. *Χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής.* Av. 1476. *Χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.*

91. *ἥκοντες ἄγομεν* Rav.

92. Hesychius: *Βασιλέως ὀφθαλμός· ἐπέμπετό τις ὑπὸ Βασιλέως ἐπίσκοπος, ὃς ἐφεωρᾶτο τὰ πράγματα, ὃν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν.*

93. *τόν γε σὸν* vulgo, *γε* male repetito. Vertendum: *Tam regis oculum quam tuum excutiat corvus.* Prius *γε* defenditur ex Plut. 180. *Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος. ἐμπέσοι γέ σοι.* In Av. 1590. ubi bis occurrit *γε*, legerim: *Καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει.* Subauditur *κρέα.* Alterum locum emendavi ad v. 335. [Ita Plato Comicus apud Athen. p. 5. D. *Σκορπίος αὖ — παίσειέ γε σοῦ τὸν πρωκτὸν ὑπελθών.* Caeterum bene repetitur *γε*, ubi propriam vim utrobique servat, ut in Av. 171. *Νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.* Eccl. 189. *Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.* Sequentia loca, ni fallor, jam emendarunt viri docti. Eq. 1158. *Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.* Av. 584. *Εἶθ' ὡπόλλων, ἰατρός γ' ὤν, ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ. Ex Auctario.*]

Ibid. *Πρέσβεως* ludens dixit noster. *Πρέσβυς* de sene, *πρέσβεις* de legatis dicebatur. *Πρέσβεως* vel *πρέσβει* ne de sene quidem usurpatum est. (17)

95. *ἄνθρωπε* vulgo, consentiente Suida in *Ναύφρακτον.*

Ibid. Male Hesychius: *Ναύφρακτος· ναύσταθμος, λιμήν.* In hoc nostri loco dictum videtur pro *εἰς ναυμαχίαν παρεσκευασμένος.* Immensum oculum in media fronte depictum habebat Pseudartabas, quem cum oculo navis comparat Dicaeopolis. Pollux I. 86. *Ὑπὲρ δὲ τὸ προὖχον ἀκροστόλιον, ἡ πτυχὶς ὀνομάζεται, καὶ ὀφθαλμός, ὅπου καὶ τοὔνομα τῆς νεὼς γράφουσι.*

ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
ΠΡ. ἄγε δὴ σύ, Βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν, φράσον,
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.
ΒΑ. ἰαρταμὰν ἐξαρξὰν ἀπισσονασάτρα.
ΠΡ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω, 'γὼ μὲν οὔ.
ΠΡ. πέμψειν Βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
ΒΑ. οὐ λῆψι χρυσὸ χαυνόπρωκτ' ἰαοναῦ.
ΔΙ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;

---

96. *ἢ περὶ ἄκραν νεὼς κάμπτων οἶνον σκοπεῖς* Rav.

98. *ἅττα σ' ἄπεμψε* edd. vett. *ἅττα σ' ἀπέπεμψε* recentiores ante Brunckium. *ἅττ' ἂν σ' ἀπέπεμψε* Rav. Caeterum haec et sequentia, quae vulgo Praeconi tribuuntur, Legato tribuunt B. Brunckius, quos secutus sum.

99. *ὦ Ψευδαρσώβα* hoc loco edd. vett.

100. *ἐξάρξαν ἀπίσσονα σάτρα* A. C. *ἐξάρξαν ἀπίσσομαι σάτρα* B. *ἔξαρξας πισόναστρα* Rav. *ἔξαρξ' ἀναπίσσοναι σάτρα* Brunckius, qui recte statuit parum interesse quómodo scribantur haec Persica. Nullam personae notam huic versui neque 104. praefigunt edd. vett.

101. *ξυνήκασθ'* edd. ante Kusterum.

102. *ἡμῖν* edd. 1525. 1547. 1607. et sequentes ante Brunckium.

105 — 109. In his versibus Legati partes Dicaeopolidi, Dicaeopolidis Praeconi tribuunt edd. vett. Personas disposui ut eas exhibent B. Rav. Brunckius.

Ibid. *τί δ' αὖ λέγει* A. B. C. Rav. edd. *τί οὖν λέγει*
(18) Brunckius. *τί δαὶ* primum in *τί δὲ*, deinde vero in *τί δ' αὖ* mutatum est. Legendum etiam *τί δαὶ τρίτον* in Thesm. 632. Haec verba Praeconi tribuunt B. Rav. [Reponendum videtur *δαὶ* pro *δ' αὖ* etiam in Av. 832. *Τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελασγικόν;* 993. *Τί δαὶ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλεύματος;* In priore loco vulgo inepte legitur *Πελαργικόν*. Caeterum *αὖ*, ubicunque nihil sententiae addit, non minus suspectum esse debet quam *γέ*. In Eq. 1401. vulgo repraesentatur, *κἀκ τῶν βαλανείων αὖ τὸ λοῦτρον πίεται.* Suidas in *Λοῦτρον* omisso *αὖ* habet, *πίεται τὸ λοῦτρον:* unde facile constituitur vera scriptura, *πίεται τὸ λουτρίον*. *Ex Auctario.*]

ΔΙ. ὅτι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
ΠΡ. οὔκ· ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.

---

106. Distinctionem post *ὅτι* ex Reiskii sententia primus posuit Brunckius.

[107. Numerosius esset, *χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων*, quod et Persae verbis melius conveniret. *Ex Auctario.*]

108. Hesychius: *Ἀχάνας· τινὲς μὲν Περσικὰ μέτρα, Φανόδημος δὲ, κίστας εἰς ἃς κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ θεωρίας ἰόντες, ἢ εἰς θεοὺς στελλόμενοι.* Plura dabit Pollux X. 164. qui hunc locum allegat.

Ibid. *ὅδί γε* vulgo. Mutavit Bentleius. [Nescio an nemo animadverterit rarissime apud nostrum usurpari *ὁδί γε, οὑτοσί γε*, et similia. Si bene memini decem tantum exempla in editione Brunckiana comparent. Horum quatuor *νυνί γε* praebent: Nub. 295. Pac. 326. 337. Ran. 276. Reliqua in lectorum gratiam subjiciam. Nub. 1099. *Τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονί γ' οὖν οἶδ' ἐγώ.* Verba *γ' οὖν οἶδ' ἐγὼ* non agnoscit Ravennas. Si hic locus recte se habet, legerim Lysistr. 727. *ἡδί γ' οὖν.* Av. 297. *Οὑτοσὶ πέρδιξ· ἐκεινοσί γε, νὴ Δί', ἀτταγᾶς.* Legendum videtur, *ἐκεινοσὶ δέ.* Ibid. 301. *Χαὐτηί γε γλαῦξ· τί φῄς; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;* Malim, *αὐτηὶ δέ.* Ibid. 1571. *Εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.* Nolim hanc scripturam temere sollicitare: nec tamen displiceret, *εἰ τουτονὶ κεχειροτονήκασ' οἱ θεοί.* Quinque versibus interpositis subjungit poëta: *Ἀλλ', ὦ 'γάθ', ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν.* Passivum *κεχειροτόνημαι* legitur Eccl. 517. Eccl. 88. *Ταυτί γέ τοι, νὴ τὸν Δί', ἐφερόμην, ἵνα.* Malim, *ἔγωγέ τοι*, ut v. 76. Ibid. 523. *Ἑνός γε. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι.* Ita Anaxilas apud Athen. p. 124. F. *Ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι.* Utrobique malim, *σοὶ ταυτογί.* In Eq. 721. pro vulgato *τουτογὶ σοφίζεται, τουτί γε σοφίζεται* habet Suidas in *Πρωκτός.* His exemplis addit Ravennas Pac. 545. ubi vulgo legitur, *ἐκεινονὶ γάρ.* In Platonis fragmento apud Athen. 666. E. legendum, *τασδί τε τὰς κρηπῖδας, ἃς αὐτὴ φορεῖ.* Nihil moror Machonem p. 577. F. *Τουτί γε, Λάμια, φησὶν, ὀσφράνθητι, καί.* Caeterum *ἐνγεταυθὶ* usurpat noster Thesm. 646. et *νυνμενὶ* Av. 448. qui *ἐνταυθί γε* et *νυνὶ μὲν* nusquam dixit. Metagenes apud Athen. p. 269. F.

Τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμενευθενὶ
ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς, καὶ φάγροις, καὶ καράβοις·
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασι·
τηδὶ δ' ἀφύαισι· τῇδε δ' αὖ τηγανίαις.

ΔΙ. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν,
Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; ἀνανεύει.
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων; ἐπινεύει.
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἅνδρες οὑτοιί,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.

In postremo versu fortasse legendum, τηθεσι ταγηνίαις. *Ex Auctario.*]

109. *σὺ μὴν ἀλαζὼν* Brunckius, mediam scilicet in ἀχάνας corripi ratus. Atqui, si bene memini, *μὴν* a nostro nunquam usurpatur, nisi praeeunte *ἀλλὰ*, *γε*, *ἤ*, *καὶ*, *οὐ* vel *οὐδέ*. Adsentior igitur Bentleio, qui *ἀχάνας* pro pede bacchio accipit.

111. Verba *πρὸς τουτονὶ* vel de legato accipienda sunt, vel de altero eunucho qui Pseudartabam comitabatur. Perperam ipsum Dicaeopolidem intelligunt Schol. Kusterus et Brunckius. *Πρὸς* hic valet *coram*.

112. *Σαρψινιακὸν* edd. vett. pleraeque. *Σαρδινιακὸν* edd. 1547. 1607. 1625. 1670. Suidas in *Ἵνα μή σε βάψω*. *Σαρδωνιακὸν* A. B. *Σανδανιακὸν* C. *Σαρδυνιακὸν* Clemens Alex. Paed. II. p. 235. monente Kustero. *Σαρδανικὸν* Hesychius in *Βάμμα Σαρδανικόν*. *Σαρδωνικὸν* Suidas in *Σαρδώ*. *Σαρδιανικὸν* Rav. Schol. edd. 1538. 1600. Kusterus et Brunckius, consentiente Suida in *Βάμμα Κυζικηνόν*. Hanc scripturam repraesentant omnes libri in Pac. 1174. [In hoc versu *Σαρδινιακὸν* defendere conatur Joannes Paulus Nurra, Caralitanae ecclesiae canonicus, cujus opella, *Βάμμα Σαρδινιακὸν* dicta, anno MDCCXXI. Florentiae evulgata est. Rectius haec interpretatur Hesychius: *Βάμμα Σαρδανικόν· τὸ φοινικοῦν· διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν Σάρδεσι βάμματα.* Ita noster Vesp. 1139. *Κοὐ θαῦμά γ'· εἰς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.* Plato comicus apud Athen. p. 48. B.

Κᾆτ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν, καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις,
φοινικίσι Σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμεναι, κατάκεινται.

Vulgo, *ἐν φοινικίσι*. Neutra scriptura metro satisfacit. *Ex Auctario.*]

115. *ἄνδρες* vulgo sine articulo.

116. *οὐκ ἔσθ' ὅπως* vulgo. Copula Invernizio debetur.

καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ,
ἐγᾦδ' ὅς ἐστι· Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε δὴ, πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων,
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
ΚΗ. σίγα· κάθιζε.
τὸν Βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
εἰς τὸ πρυτανεῖον. **ΔΙ.** ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι,

---

118. *ὅστις ἐστὶ* Rav. (19)

Ibid. Sibyrtii palaestra memoratur a Plutarcho in vita Alcibiadis p. 193. A. Fortasse mollem atque effoeminatum hominem, et a corporis exercitatione alienum, *παιδοτρίβου* filium jocose vocat noster. Restituendus videtur Clisthenes Pherecrati apud Athen. p. 395. C. ubi vulgo *Καλλισθένει* legitur:

Ἀλλ', ὦ περιστέριον, ὅμοιον Κλεισθένει
πέτου, κόμισον δέ μ' εἰς Κύθηρα καὶ Κύπρον.

119. *ἐξευρημένε* A. B. C. Vat. edd. pleraeque. *ἐξυρημένε* edd. recentiores ante Kusterum, et Suidas diserte in *Κλεισθένην ὁρῶ* et *Στράτων*. [Verba *ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον* ex Euripidis Medea citat Scholiastes. Fortasse legebantur in Peliasi. *Ex Auctario.*]

120. *τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε* vulgo, consentiente Suida in *Στράτων*. *τοιόνδε δὴ, πίθηκε* Suidas in *Κλεισθένην ὁρῶ*. Archilochus apud Schol. *Τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.*

121. *ἐξυρημένος* Suidas in *Στράτων*, qui vulgatam habet in *Κλεισθένην ὁρῶ*.

[122. Verba *οὐ δήπου Στράτων* sine interrogationis nota repraesentari debebant. Usurpatur *οὐ δήπου* vel *οὔτι που* eodem fere sensu quo dicerent nostrates, *Surely it cannot be Strato.* Vide Nub. 1260. Pac. 1211. Av. 269. Lys. 354. Ran. 522. 526. Eccl. 327. 329. 756. Soph. Phil. 1233. *Ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔτι που δοῦναι νοεῖς. Ex Auctario.*]

[125. *τοῦτο* lectore inconsulto Brunckius. *ταῦτα* Rav. ut vulgo. *Ex Auctario.*]

126. *στρατεύομαι* vulgo, consentiente Schol. in cujus interpretatione *στρατευόμενον καὶ πονοῦντα* legitur. *στραγγεύομαι* Brunckius ex emendatione Kusteri, quem consule ad

τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.

Suidam in Ἡ δεῖ χελώνης. Hesychius: Στρατεύομαι· διατρίβω. Respexit grammaticus ad Nub. 131. ubi στρατεύομαι repraesentat etiam Suidas in Στραγγεύει.

127. τούσδε ξενίζειν Brunckius.

Ibid. οὐδέποτέ γ' ἴσχ' ἡ θύρα A. B. edd. οὐδέποτ' ἴσχ' ἡ θύρα C. οὐδέποτ' ἴσχει θύρα Rav. οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα Brunckius ex Suida in Ἴσχειν. Poterat eandem scripturam ex turbatis Scholiastae verbis elicere, quae ita ordinanda videntur: Τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα· παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ὑποδεχομένων· μέμνηται καὶ

(20) Εὔπολις ἐν Φίλοις· Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κοὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα. [Hodie malim in hoc versu, τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα, et in Eupolidis versu apud Schol. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα. Ita noster inferius v. 560. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει. Nam rarissime in hoc metro anapaestum inchoat ἄν, γάρ, δέ, μέν, ἄρα, aut ulla enclitica. In his undecim fabulis exempla circiter quinquaginta praebet Brunckius, quorum maxima pars facillime emendari potest. Quae observavi singillatim recensebo. Ach. 748. χαῖρ' ὦ Δικαιόπολιν. Rav. Eq. 1225. Malim, ἐγὼ δέ τ' ἐστεφάνιζα. Confer Ach. 730. 779. Nub. 3. Ἀπέραντον· οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται; Ibid. 143. σε omittunt duo codices Harleiani, delevit in exemplari suo Bentleius. Ibid. 1359. χρῆν σε τύπτεσθαι Bentleius apud Kusterum. Vesp. 11. Delendum τις. Ibid. 181. Manifesto legendum Ὀδυσσέα τιν'. Ibid. 228. ἐὰν ἐγὼ plerique. Ibid. 969. Καὶ τὰς ἀκάνθας· κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει. Ibid. 984. οὐδέποτέ γ' Aldus, οὐδέν ποτ' recte Rav. Ibid. 1176. τί Aldus. τίνα Iunta, Rav. et unus cod. apud Brunckium. Ibid. 1307. κἄτυπτέ με Rav. Malim, κἀτύπτεν ἐμέ, nisi νῦ scribendum est, et de utroque servo accipiendum. Pac. 226. Pro μηδέποτ', malim, μήκετ'. Ibid. 205. Lego, ὦ σὺ οὐδέποτέ γ', ὦ πότνι', ἀφησόμεσθά σου. Ibid. 1240. τί δ' ἄρα Aldus. Scribe, τί ἄρα. Av. 23. Ἡ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι; Ita Rav. Ibid. 75. αὐτὸς γὰρ Aldus. οὗτός γ' ἄτ' Iunta, Rav. et unus Brunckianus. Ibid. 78. δεῖ τορύνης Aldus. Ibid. 170. Ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων. Ibid. 847. Οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ', ὦ λέγω, πεπράξεται. Ibid. 1598. τὸ δίκαιον Scholiastes. Deinde scribendum ἀλλὰ νῦν. Lys. 97. σφίνγγειν Iunta. Legendum, πρὶν λέγειν δ'. Ibid. 160. ἐὰν λαβόντες δ' Iunta, et, ut opinor, Rav. Ibid. 165. Malim, οὐ γὰρ οὐδέποτε γὰρ εὐφρανθήσεται. Ibid. 450. Repone, οὐδέποτέ γ',

ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦστιν; ΑΜ. οὑτοσὶ πάρα.
ΔΙ. ἐμοὶ σὺ, ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς,
σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ,
καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι·
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.
ΚΗ. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. ΘΕ. ὁδί.

ἡσσητέα. Ibid. 760. *Ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι.* Thesm. 64. *ἔα* monosyllabon est. Ibid. 173. Reponendum videtur, *καὶ γάρ ἡ τοιόσδ' ἐγώ.* Ibid. 469. Malim, *καὐτῇ γὰρ οὖν.* Ibid. 472. *Αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.* Ibid. 570. *σε* praeter necessitatem de suo addidit Brunckius. Ibid. 647. Malim, *ἰσθμόν γ' ἔχεις.* Simile vitium est in Vesp. 1268. Thesm. 926. Malim, *οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτέ σ'.* Ran. 77. *μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ'* duo codices Brunckiani, totidemque Harleiani, quos inspexi. Ibid. 107. Delendum videtur *με.* Ibid. 170. *τινες φέρουσι* quatuor e quinque Brunckianis, et uterque Harleianus. Scribendum, *τιν' ἐκφέρουσι,* ex Vesp. 182. 205. Lys. 65. 66. Ran. 866. *ἐβουλόμην μὲν οὐκ* uterque Harleianus, ut vulgo ante Brunckium. Eccl. 82. *λέγοιθ' ὅπως* Aldus. *λέγεθ' ὅπως* codex melior Brunckii. *ὅπως* spatio relicto Rav. Malim, *οὕτω δ' ὅπως,* ut in Ach. 930. Ran. 905. Eccl. 219. Malim, *οὐκ ἐσώζετ' ἄν.* Ibid. 255. *τούτῳ μὲν εἶπον* Rav. ut vulgo. Ibid. 344. *οὐδ' ἐγὼ γὰρ* Aldus et Rav. Malim, *οὐδ' ἔγωγε.* Ibid. 748. Legendum, *μὰ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτέ γ'.* Ibid. 998. Malim, *καὶ σ' ἔγωγε.* Ibid. 1011. Malim, *οὐδέποτέ γε. νὴ Δία.* Ibid. 1075. Malim, *ὥς σ' οὐκ ἀφήσω οὐδέποτέ γ'.* Plut. 69. *τιν' αὐτὸν, καταλιπὼν* Bentleius apud Kusterum. Ibid. 664. Malim sine interrogatione, *ἦσαν δέ πού κἄλλοι.* Ibid. 1173. Scribendum, *ὁ θεὸς οὗτος,* ex v. 968. *Ex Auctario.*]

130. Nempe superius v. 54. questus erat Amphitheus, frustra se viaticum a prytanibus petiisse.

133. *κεχήνατε* vulgo. Imperativum *κεκράγετε* legitur in Vesp. 415. [*κεχήνατε* agnoscit Suidas in ipsa voce. *Ex Auctario.*]

134. *ὅδε* edd. ante Brunckium, quae in fine versus *Θέωρ'* addunt Praeconi tributum, versu scilicet ad hunc modum ordinato: *Προσίτω Θέω|ρος ὁ παρὰ Σιτάλ|κους. ὅδε. Θέωρ'.* Ut alia omittam, primam in *Σιτάλκης* producit Hermippus apud Athen. p. 27. E. Brunckius, inconsulto lectore, *Θέωρ'* omisit, et *ὅδε* in *ὁδί* mutavit.

ΔΙ. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
ΘΕ. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θράκῃ πολὺν,
ΔΙ. μὰ Δί', οὐκ ἂν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
ΘΕ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ', ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον,
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ'· Ἀθηναῖοι καλοί.

---

135. *εἰσκεκήρυκται* Rav. [Malim, *οὑτοσὶ κηρύττεται*. Vulgatam habet Suidas in *Εἰσκηρύττεται*. *Ex Auctario.*]

136. Pro *ἦμεν* malim *ἔμενον*, vel *ἔμειν' ἂν*, ut respondeat singularibus *ἔφερες* in proximo versu, *ἔπινον* v. 141. *ἤγαγε* 155. [Nunc video legendum esse, *οὐκ ἔμειν' ἂν*. Vulgata scriptura nata est ex *οὐκ ἂν* in proximo versu. Minus recte legeretur, *οὐκ ἂν ἔμειν' ἂν*. Vide ad v. 127. *Ex Auctario.*]

138. *εἰ μὴ κατένιψε τὴν Θρᾴκην χιόνι πολλῇ* Suidas in *Εἰ μὴ κατένιψε* et *Ψυχροῦ βίου*. Sequentem versum utrobique omittit.

140. *ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο* Suidas in *Εἰ μὴ κατένιψε* et *Ψυχροῦ βίου*.

Ibid. Noster Thesm. 170. *Ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν, ψυχρῶς ποιεῖ.*

142. *φιλαθήναιός γ' ἦν* contra metrum Rav. Vel ex hoc versu, vel ex sequente, ejiciendum videtur *ἦν*. [Hodie malim, *καὶ δῆτα φιλαθήναιος ὁ μὲν ὑπερφυῶς*. Respondet, *ὁ δ' υἱὸς* v. 145. Inducendum videtur *μὲν* etiam in Eq. 792. *Καὶ πῶς τοῦτον σὺ φιλεῖς, ὃς ὁρῶν οἰκοῦντα μὲν ἐν πιθάκναισι.* Sequitur, *Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος* v. 794. Quod vulgo legitur, *ἐν ταῖς πιθάκναισι*, proculdubio mendosum est. *Ex Auctario.*]

143. *ἀληθὴς* Rav.

(21) *Ibid.* *Φιλεῖν* et *ἐρᾶν* eodem modo conjungit noster in Eq. 732. *Ὁτιὴ φιλῶ σ', ὦ δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.* 1341. *Ὦ δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς, φιλῶ τέ σε.*

144. *ἔγραφον* B. edd. pleraeque, Suidas in *Καλοί*. *ἔγραφεν* B. pro varia lectione, edd. 1538. 1542. 1600. *ἔγραφ'* A. B. (pro varia lectione) C. Dawesius p. 250. Brunckius.

Ibid. Noster Vesp. 97.

ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἀπεποιήμεθα,
ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν·
ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴτι τούτων πείθομαι
ὧν εἶπας ἐνταυθὶ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.
ΘΕ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙ. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφῶς.
ΚΗ. οἱ Θρᾷκες, ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγε.
ΔΙ. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατός.

Καὶ, νὴ Δί', ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον· κημὸς καλός.

145. *πεποιήμεθα* Rav. De Sitalce et filio Sadoco consulendus Thucyd, II, 29. 67. 95 — 101. IV, 101.

146. *ἀλλᾶντος* non male A. Brunckius. Sic *φαγεῖν ἐλατῆρος* Eq. 1181. Utrobique subauditur *τόμον*. Vulgatam tuentur Rav. Suidas in *Ἀλλαντοπώλης* et *Ἀπατούρια*.

152. Versum hunc in omnibus edd, ante Brunckianam omissum exhibent A. B. C. Rav. Vat.

Ibid. *ἐνταυθοῖ* vulgo, quae Ionica forma est. *ἐνταῦθα* Rav. Atticum est *ἐνταυθὶ*, ut *ἐνθαδὶ*, *ἐνθενδὶ*, *ἐντευθενί*· *ἐνταυθὶ* habet Rav. in Lys. 570. et fortasse alibi. In Thesm. 646. omnes *ἔν γε ταυθὶ* repraesentant. In Eur. Iph. Taur. 1010. ex emendatione Canteri et Marklandi legitur:

Ἄξω δέ σ', ἤνπερ μὴ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω,
πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανὼν μενῶ μέτα.

Pro *ἐνταυθοῖ*, quod agnoscunt omnes editiones, tragicorum consuetudo non admittit *ἐνταυθί*. Praeterea nonnihil tautologiae in hac sententia deprehendit Musgravius. Si legas *ἔμπροσθεν*, omnia recte se habebunt. Praeter hunc locum, *ἐνταυθοῖ* nusquam apud tragicos offendi.

153. *Θρᾳκῶν γένος* vulgo. *Θρᾳκῶν ἔθνος* A. Rav. Brunckius.

154. *ἤδη σαφές* C. edd. *ἤδη σαφῶς* A. B. Hic vulgatam pro varia lectione habet. (22)

156. Verba *Ὀδομάντων στρατός*, Praeconi vulgo tributa, Theoro adscribunt B. Brunckius.

ΔΙ. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
ΘΕ. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θράκῃ πολύν,
ΔΙ. μὰ Δί', οὐκ ἂν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
ΘΕ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ', ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ'· Ἀθηναῖοι καλοί.

---

135. *εἰσκεκήρυκται* Rav. [Malim, *οὑτοσὶ κηρύττεται*. Vulgatam habet Suidas in *Εἰσκηρύττεται*. *Ex Auctario.*]

136. Pro *ἦμεν* malim *ἔμενον*, vel *ἔμειν' ἄν*, ut respondeat singularibus *ἔφερες* in proximo versu, *ἔπινον* v. 141. *ἤγαγε* 155. [Nunc video legendum esse, *οὐκ ἔμειν' ἄν*. Vulgata scriptura nata est ex *οὐκ ἂν* in proximo versu. Minus recte legeretur, *οὐκ ἂν ἔμειν' ἄν*. Vide ad v. 127. *Ex Auctario.*]

138. *εἰ μὴ κατένιψε τὴν Θρᾴκην χιόνι πολλῇ* Suidas in *Εἰ μὴ κατένιψε* et *Ψυχροῦ βίον*. Sequentem versum utrobique omittit.

140. *ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο* Suidas in *Εἰ μὴ κατένιψε* et *Ψυχροῦ βίον*.

Ibid. Noster Thesm. 170. *Ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν, ψυχρῶς ποιεῖ.*

142. *φιλαθήναιός γ' ἦν* contra metrum Rav. Vel ex hoc versu, vel ex sequente, ejiciendum videtur *ἦν*. [Hodie malim, *καὶ δῆτα φιλαθήναιος ὁ μὲν ὑπερφυῶς*. Respondet, *ὁ δ' υἱὸς* v. 145. Inducendum videtur *μὲν* etiam in Eq. 792. *Καὶ πῶς τοῦτον σὺ φιλεῖς, ὃς ὁρῶν οἰκοῦντα μὲν ἐν πιθάκναισι.* Sequitur, *Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος* v. 794. Quod vulgo legitur, *ἐν ταῖς πιθάκναισι*, proculdubio mendosum est. *Ex Auctario.*]

143. *ἀληθὴς* Rav.

(21) *Ibid.* *Φιλεῖν* et *ἐρᾶν* eodem modo conjungit noster in Eq. 732. *Ὁτιὴ φιλῶ σ', ὦ δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.* 1341. *Ὦ δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς, φιλῶ τέ σε.*

144. *ἔγραφον* B. edd. pleraeque, Suidas in *Καλοί*. *ἔγραφεν* B. pro varia lectione, edd. 1538. 1542. 1600. *ἔγραφ'* A. B. (pro varia lectione) C. Dawesius p. 250. Brunckius.

Ibid. Noster Vesp. 97.

ὁ δ' υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν·
ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὧν εἶπας ἐνταυθὶ σύ, πλὴν τῶν παρνόπων.
ΘΕ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙ. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφῶς.
ΚΗ. οἱ Θρᾷκες, ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγε.
ΔΙ. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατός.

Καὶ, νὴ Δί', ἣν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον· κημὸς καλός.

145. *πεποιήμεθα* Rav. De Sitalce et filio Sadoco consulendus Thucyd. II. 29. 67. 95 — 101. IV. 101.

146. *ἀλλᾶντος* non male A. Brunckius. Sic *φαγεῖν ἐλατῆρος* Eq. 1181. Utrobique subauditur *τόμον*. Vulgatam tuentur Rav. Suidas in *Ἀλλαντοπώλης* et *Ἀπατούρια*.

152. Versum hunc in omnibus edd. ante Brunckianam omissum exhibent A. B. C. Rav. Vat.

Ibid. *ἐνταυθοῖ* vulgo, quae Ionica forma est. *ἐνταῦθα* Rav. Atticum est *ἐνταυθὶ*, ut *ἐνθαδὶ*, *ἐνθενδὶ*, *ἐντευθενί*· *ἐνταυθὶ* habet Rav. in Lys. 570. et fortasse alibi. In Thesm. 646. omnes *ἔν γε ταυθὶ* repraesentant. In Eur. Iph. Taur. 1010. ex emendatione Canteri et Marklandi legitur:

Ἄξω δέ σ', ἤνπερ μὴ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω,
πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανὼν μενῶ μέτα.

Pro *ἐνταυθοῖ*, quod agnoscunt omnes editiones, tragicorum consuetudo non admittit *ἐνταυθί*. Praeterea nonnihil tautologiae in hac sententia deprehendit Musgravius. Si legas *ἔμπροσθεν*, omnia recte se habebunt. Praeter hunc locum, *ἐνταυθοῖ* nusquam apud tragicos offendi.

153. *Θρᾳκῶν γένος* vulgo. *Θρᾳκῶν ἔθνος* A. Rav. Brunckius.

154. *ἤδη σαφὲς* C. edd. *ἤδη σαφῶς* A. B. Hic vulgatam pro varia lectione habet. (22)

156. Verba *Ὀδομάντων στρατός*. Praeconi vulgo tributa, Theoro adscribunt B. Brunckius.

δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
ΔΙ. τί ἐστιν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων

Porsonus ad Eurip. Phoen. 1222. (1231.) *Ἢν μή με φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.* *Ex Auctario.*]

178. *τί δ' ἔστι* B. edd. *τί δ' ἔστιν* A. C. Rav. Brunckius. [Hodie hic *τί ἐστ'* malim, et *ἤστραπτ'* v. 531. Nam longe rarius quam putaram anapaestum in hoc metri genere inchoat ultima vocis syllaba. Exemplorum quae in ed. Brunckiana comparent pars magna ne tironibus quidem moram facere poterit. Lectorum patientia abuterer, si monerem iambum pro anapaesto facillime restitui posse in Eq. 633. *Καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην.* Talia igitur exempla omitto, ut et ea in quibus diphthongus *OI* ante vocalem pro correpta haberi possit. Majori jure praetermittenda sunt loca aperte vitiosa quae dactylum aut tribrachyn ante anapaestum sistant: quorum pleraque jamdiu emendarunt rei metricae periti. Reliqua omnia quae in his undecim fabulis observavi subjiciam, iis praemissis in quibus anapaestum inchoat vox disyllaba. Ach. 6. *Τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσε.* Verba *πέντε ταλάντοις* aliter in versu stare non poterant. Ibid. 800. 832. 849. 912. 914. De his dixi singillatim suis locis. Eq. 26. *Μόλωμεν, αὐτὸ, μόλωμεν, αὐτομολῶμεν. ἦν.* Hoc per jocum dictum est. Ibid. 1352. Legendum, *καταμισθοφορεῖν· τούτοιν ὁ τὸν μισθὸν λέγων.* Nub. 70. *Ὥσπερ Μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων· ἐγὼ δ' ἔφην.* Ibid. 688. *ἐν* omittit Aldus. Ibid. 745. *ἐς* omittit Aldus. Versu praecedente scribendum, *τῇ γνώμῃ.* Ibid. 1221. *Ζῶν· ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην. τίς οὑτοσί;* Vesp. 318. *Ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ' ἰδεῖν.* Ita hunc versum repraesentavit Porsonus ad Hecub. 1169. Aliter Dawesius p. 263. *ἀλλ' οἷός τ' οὐκ εἴμ' ἰδεῖν.* Pac. 48. *ἀναιδέως* Rav. malim, *ἡδέως*, omisso *τὴν*, ut in Vesp. 1367. *Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.* Av. 114. Cum huic *μὲν* nullum respondeat *δὲ*, legi posset, *ὅτι πρῶτον ἦσθ'.* Ibid. 1026. *Μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι· νὴ τοὺς θεούς.* Ibid. 1670. *Καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον* Aldus. Lys. 768. Futurum *στασιῶμεν* habent Iunta et Rav. unde totum locum ita constituo:

Ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν ἀεὶ,
εἰ μὴ στασιῶμεν ἔτι. τίς ἐστιν οὑτοσί;

Ibid. 838. Malim, *ἐμὸς ἀνήρ.* Ibid. 927. Scribendum videtur, *ἀλλ' οὐδὲ δέομαι 'γωγε*, et v. 758. *ἀλλ' οὐδὲ δύναμαι 'γωγε.* Thesm. 176. *ἕα* monosyllabon est. Ibid. 280. *θέασαι* fortasse dissyllabon est. Vide Pac. 906. Thesm. 1190. Pro

ἔσπευδον, οἱ δ᾽ ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες

οὐκὶ legi posset οὐ, sed versus alioqui mendosus videtur, Ibid. 1197. τὸ delevit Bentleius. Ran. 300. τουτό γ᾽ ἧττον Rav. Ibid. 557. Repone, ἂν γνῶσαί σ᾽. Ibid. 652. 658. Utrobique verba δεῦρο πάλιν conjunctim efferuntur, ut ἀκούετε λεῴ, αὐτίκα μάλα, et similia, quae saepe legem violant a Dawesio p. 211. propositam. Ibid. 1407. Malim, καὶ μὴ κατ᾽ ἔπος ἔμοιγ᾽ ἔτ᾽. Ibid. 1462. Fortasse μὴ ἐπεὶ σύ γ᾽. Eccl. 270. τὸν ἄνδρ᾽ ἐθεᾶσθ᾽ Ravennas. Ibid. 453. τε omittit Rav. Plut. 75. Ex Eq. 26. scribendum, ἦν· μεθίεμαι. Plut. 482. Lego, τὸ γὰρ αὔτ᾽, ἐάν γ᾽ ἡττᾶσθε. Longe facilius emendantur loca ubi prior vox hyperdissyllaba est. Eq. 1346. ταυτί μ᾽ ἔδρων Rav. Nub. 684. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία. Nomen proprium. Ibid. 1458. ὅντινα tacite Porsonus ad Hec. 1175. Vesp. 25. Repone, τοιοῦτ᾽. Ibid. 155. φυλάττεθ᾽ Aldus. Malim, φύλατθ᾽. Ibid. 1369. Malim, κλέψαντα συμποτῶν. Ibid. 1382. Legendum, Ὀλυμπίασιν ἡνίκ᾽. Ibid. 1431. Soloecum ἂν non admittit Aldus. Pac. 1201. Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ. Ita hunc versum repraesentant edd. omnes ante Brunckium, quibus concinunt duo codd. ab eo collati et Ravennas. Emendavit, ut potuit, Dawesius p. 203. et paullo aliter Brunckius. Miror neutri in mentem venisse plane absurdum esse falces quinquagenis drachmis aestimari, cum proximo versu cadi trinis veneant. Caeteris conjecturis accedat mea.

Νυνὶ δ᾽ ἐγὼ μὲν πεντέδραχμα ταῦτ᾽ ἐμπολῶ,
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.

Av. 848. Scribe, κήρυκα πέμψον. Ibid. 1017. Legendum videtur, ὑπάγοιμί τἄρ᾽ ἄν, νὴ Δί᾽. Ibid. 1024. Fortasse delendum δέ. Ibid. 1205. Manifesto scribendum, συλλήψεται. Ibid. 1208. Scribendum, τουτὶ πρᾶγμα. Vide ad Ach. 1049. Av. 1497. τὸν non agnoscit Rav. Lys. 44. κροκωτοφοροῦσαι duo codd. apud Brunckium, et Clemens Alexandrinus Paed. II. p. 235. monente Bentleio. Ibid. 200. Haec nondum expedio. Toupii emendationem male recepit Brunckius. Ibid. 1009. φράζε περὶ διαλλαγῶν Iunta et Rav. Thesm. 840. κατεῖπεν, ἢ Bentleius. Ibid. 1198. κομιεῖς Bentleius. Ran. 655. ἐπεὶ προτιμᾷς γ᾽ οὐδὲν codex Harleianus uterque. Verba ἱππέας ὁρῶ superiore versu διὰ μέσου sunt. Ibid. 1393. μέθεσθε, μέθεσθε Porsonus ad Or. 141. Malim, κόκκυ, μέθεσθε ex v. 1384. Eccl. 167. ἐκεῖνον· εἶτι βλέψασα γὰρ Aldus. Legendum, ἐκεινονί· βλέψασα γάρ. Ibid. 508. χάλα Aldus. Fortasse χάλα σύ. Ibid. 842. ἑστᾶσ᾽ ἐφεξῆς Porsonus ad Orest. 1645. Plut. 824. Monosyllabon est ἴα. *Ex Auctario.*]

Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι·

Ibid. σοὶ μὲν δεῦρο 'γὼ B. edd. ἐγὼ μέν σοι δεῦρο A. C. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι Rav. Brunckius.

(24) 179. Hesychius: Ὠσφρῶντο· σύνηκαν, ἤσθοντο, ἔγνωσαν. Huc sine dubio respexit grammaticus, sed depravatam scripturam secutus est. Eodem vitio laborat Antiphanes apud Athen. p. 299. E. ubi pro ὀσφρᾶσθαι reponendum ὀσφρέσθαι. Sincera forma ὀσφρόμενος legitur in Vesp. 792. In Thesm. 495. fere cum Dawesio p. 320. scribendum: Ἵν' ὀσφρόμενος ἁνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιών. Maluit Dawesius: ἀπὸ τοῦ τείχους ἰών: sed articulus recte abest, ut in Av. 497. ἔξω τείχους. Praeterea ὀσφραίνεσθαι male tribuitur Eupolidi apud Priscianum p. 1193. Legendum: Προσένεγκέ μούγγὺς τὸ στόμ' ὀσφρέσθαι τὸ σόν. Recentiores formam prorsus diversam usurparunt. Ὀσφρανθῶσι habet Philemo apud Athen. p. 289. A. ὀσφράνθητι Macho apud eundem p. 577. F. Futurum ὀσφρήσεται habet noster Pac. 152. [Cum recte dicatur τεῖχος sine articulo, malim in Av. 1119.

Ἀλλ' ὡς ἀπὸ τείχους οὐ πάρεστιν ἄγγελος
οὐδείς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.

Vulgo paullo minus recte omittitur particula negans ante verbum. *Ex Auctario.*]

180. στυπτοὶ A. B. στέριφνοι vel στεριφνοὶ Erotianus in Στερίφνους, a Kustero indicatus. Verba Hippocratis quae respexit Erotianus in p. 337. indicarunt interpretes, ubi hodie στρυφνοὺς legitur, quod in exemplari suo Galenum habuisse monet Foesius. Satis commode apud nostrum legeretur vel στρυφνοὶ vel στέριφοι. In Vesp. 877. στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος habetur. Receptam tuetur Hesychius: Στιπτός· πυκνός, ἢ στερεὸς καὶ πεπιλημένος· ἀπὸ τοῦ στείβειν, τὸ πατεῖν. Hesychio simillima habet Schol. cui pro συνάπτονται restituendum συμπατοῦνται ex Polluce VII. 38. Scholiasten describit Suidas in Στιπτοί. Plura dabit Ruhnkenius ad Timaeum p. 156, 238. (Phrynichus in Bekkeri Anecd. I. p. 8, 16. ἀτεράμων ἄνθρωπος καὶ πρίνινος καὶ στιπτὸς καὶ σφενδάμνινος: — τούτοις προσῆπται Ἀριστοφάνης καὶ τὸ Μαραθωνομάχος —. Erotianus: p. 332. Στερίφνους: πυκνούς. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι φησὶ „στεριφνοὶ γέροντες, περίνινοι, ἀτέραμνοι, μαραθωνομάχαι καὶ σφενδάμνινοι." Etym. M. p. 163, 11. Ἀχαρνικοὶ στιπτοὶ (σιπτοὶ p. 714, 3.) γέροντες ἀτεράμονες.)

181. Μαραθωνομάχοι A. et Suidas in Ἀτεράμονες,

ἔπειτ᾽ ἀνέκραγον πάντες· ὦ μιαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κεἰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ᾽ ἔφευγον· οἱ δ᾽ ἐδίωκον, κἀβόων.
ΔΙ. οἱ δ᾽ οὖν βοώντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
ΑΜ. ἔγωγε, φημί· τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις· γεῦσαι λαβών.
ΔΙ. αἰβοῖ. ΑΜ. τί ἐστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ᾽, ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
ΑΜ. σὺ δ᾽ ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
ΔΙ. ὄζουσι χαὖται πρέσβεων εἰς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

---

quam formam habet noster in Nub. 987. Receptam scripturam tuentur Suidas in *Μαραθὼν*, Erotianus in *Στεριφνεὺς*, et Julianus imperator Misopogone p. 350. D. a Kustero indicatus. (Juliani verba sunt haec: *οἵ σε ἐπαιδοτρίβησαν καθ᾽ ἡμῶν πρίνινον, σφενδάμνινον, οὐκέτι μέντοι καὶ Μαραθωνομάχην, ἀλλ᾽ Ἀχαρνέα μὲν ἐξ ἡμισείας, ἀηδῆ δ᾽ ἄνδρα παντάπασι καὶ ἄνθρωπον ἄχαριν.*)

Ibid. Vocem *σφενδάμνινοι* hinc allegat Pollux X. 35.

189. *ἀρέσκουσι* A. C. edd. *ἀρέσκουσιν* B. Brunckius. (25)

192. Hunc versum et sequentem non agnoscit Rav.

193. Malim *ὀξύτατα, χὤσπερ*, ubi *ὥσπερ* fere παρέλκει, ut in hoc Pherecratis apud Athen. p. 648. C. *Ἐκ τοῦ στόματος τῶν αἰγιδίων ὄζειν ὥσπερ μελικήρας.* Quae verba ita vulgo leguntur: *Ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας.* Eodem fere modo locutus est noster Pac. 234.

Καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην
καὐτὸς θυίας φθέγμα πολεμιστηρίας.

Id est: *φθέγμα ὥσπερ θυίας.* Unde fortasse defendi potest Pherecratei versus vulgata scriptura. [Non dissimilis est particulae *ὥσπερ* usus in Nub. 1276. *Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.* Vesp. 395. *Ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.* Thesm. 869. *Ἀλλ᾽ ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.* Nos, *As it were.* Caeterum in hoc Acharnensium loco rectissime se habet vulgata scriptura. Similia sunt in Pac. 525.

Οἷον δὲ πνεῖς· ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

Praeterea vereor ut Atticum sit *ὀξύτατα ὄζειν*, quod paullo serius animadvertisse pudet. Nam sciunt linguae Graece peritiores inter *ὀξύτατον* et *ὀξύτατα* tantum fere interesse, quan-

ΑΜ. ἀλλ' αὑταιί, σπονδαὶ τριακοντούτιδες
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. ὦ Διονύσια,
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι· βαῖν' ὅπῃ θέλεις.
ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκπίομαι,

---

tum inter ὀξὺ et ὀξέως. Quae quidem differentia etsi plerisque jam satis nota atque perspecta est, prima tamen Graeci sermonis elementa discentibus melius fortasse ex aliquot exemplis patebit. Dixit igitur noster Plut. 629. Ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε. 633. Ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα. 981. Οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο. 992. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα. Eq. 451. Παῖ' ἀνδρικῶς. 453. Παῖ' αὐτὸν ἀνδρειότατα. Adde κακῶς ἀπολοίμην, et κάκιστ' ἀπολοίμην, quae passim leguntur. Veniamus ad alteram formam. Noster Ach. 852. Ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν. Thesm. 254. Ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου. Plut. 1020. Ὄζειν τε τῆς χροιᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου. Ran. 338. Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν. Pac. 87. Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'. Pherecrates apud Athen. p. 159. F. Τοῦ στόματος ὄζει κακόν. Cratinus minor p. 661. E. Τῆς γῆς ὡς γλυκὺ ὄζει. Haec omnia ad olfactum pertinent, ut et sequentia. Noster Eq. 892. Βύρσης κάκιστον ὄζων. Vesp. 38. Ὄζει κάκιστον τοὐμύπνιον βύρσης σαπρᾶς. 913. Τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν. Pherecrates apud Athen. p. 269. A. Ἥδιστον ἀτμίζοντα. Crates p. 690. D. Γλυκύτατον δ' ὦζε βασιλείου μύρου. Si semper ita locuti sunt Attici, quod affirmare non ausim, pessime me ὀξύτατα conjecisse manifestum est. Dixit Alexis apud Athen. p. 60. A. Ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν ὡρῶν λοπάς. *Ex Auctario.*]

[*Ibid.* συμμάχων vulgo ante Brunckium. *Ex Auctario.*]

194. ἀλλ' αὑταιί σοι σπονδαὶ Rav. unde legerim: ἀλλ' αὑταιὶ δή σοι, delato σπονδαί, quod languidum est, et ex glossemate irrepsisse videtur. [Nescio an melius esset, ἀλλ' αὑταιὶ γάρ σοι. Vide v. 40. 175. 594. 738. Av. 1168. Ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος. Lys. 1239. Ἀλλ' οὗτοιί γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν. *Ex Auctario.*]

195. κατὰ γῆν τε καὶ κατὰ θάλατταν. Rav.

198. ὅποι A. C. Brunckius. ὅποι Schol. ὅπῃ, ut vulgo Rav.

χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας.
ἐγὼ δὲ, πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς,
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.

ΑΜ. ἐγὼ δὲ φευξοῦμαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟ. τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύετε,
εἴτις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
ἐκπέφευγ'· οἴχεται
φροῦδος. οἴμοι τάλας, τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν.
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
ἀνθράκων φορτίον

---

200. *κελεύω* edd. *κελεύων* A. B. C. Rav. Brunckius. Utriusque scripturae meminit Schol. Personarum notae ad hunc versum et sequentes vulgo admodum turbatae sunt. Versum 200. Dicaeopolidi, tres sequentes Amphitheo tribuit A. Amphithei personam versui 200. Dicaeopolidis versui 201. et iterum 203. praefigunt edd. veteres pleraeqne. Paullo melius Amphitheo versum 203. tribuunt recentiores. Omitto duas alias distributiones, quas in quibusdam edd. vett. observavi. Personas recte constituunt B. Brunckius.

201. *ἐγὼ δὲ, πολέμου τε καὶ κακῶν* Rav.

202. *αὔξω* edd. veteres pleraeque.

Ibid. Hesychius: *Διονύσια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣ Διονύσῳ ἤγετο· τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς, μηνὸς Ποσειδεῶνος· τὰ δὲ Λήναια, μηνὸς Ληναιῶνος· τὰ δὲ ἐν ἄστει, Ἐλαφηβολιῶνος.* Scripsit grammaticus, vel scribere debuit, *τὰ δὲ Λήναια, Ἀνθεστηριῶνος*, monente Ruhnkenio, qui haec verba luculento commentario explicavit, loco ad v. 34. indicato, quo remittendus est lector, cum ea quae de tribus Bacchi festis habet Scholiastes, omnia fere vanissima et falsissima sint.

203. *φεύξομαι* vulgo. *φευξοῦμαι* Rav. Malim, si accedat nonnihil auctoritatis, hunc versiculum post v. 200. collocare. [Conjecturae meae favet locus Ran. 572—575. *Ex Auctario.*]

207. *μηνύσατε* Rav. Scilicet nesciebat librarius secundam in *μηνύω* longam esse. Eadem de causa invectum est *ἴσχυσε* pro *ἴσχυε* in Av. 488.

210. Haec quae una serie Choro tribui, diversis ejus partibus alii aliter distribuunt. Nullus hic Hemichorio locus est.

ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος, ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος,
οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο·
νῦν δ' ἐπειδὴ στεῤῥὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,
καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται· διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτὲ,
μηδέπερ γέροντας ὄντας, ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας,
ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ
καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἶσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔξεται
τῶν ἐμῶν χωρίων·

---

215. Phaylli cursoris meminerunt tum alii tum noster Vesp. 1206. Epigramma de eo conservavit Schol.

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος,
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

216. *ἐξέφυγεν* (*ἐξέφυγεν ἂν* Rav.) post *διωκόμενος* inserunt omnes libri, agnoscit Suidas in *Φάϋλλος*. Ex glossemate irrepsisse recte statuit Bentleius. Hoc ejecto, versus antistrophico 230. accurate respondet. Longe deterior est Brunckii emendatio, qui *οὗτος* et *τότε* delevit. Utrumque habet Rav. et Suidas in *Φάϋλλος*. A Schol. diserte agnoscitur *τότε*.

(27) 217. Secundum *ἂν* omittunt edd. et Suidas in *Ἀπεπλίξατο*. Habent A. B. C. Rav. Brunckius. Mutat in *ὧδ'* Suidas in *Φάϋλλος*.

Ibid. *ἀπεπλήξατο* Rav. Respexit poëta ad Homericum *πλίσσοντο* Od. Z. 318. quod de mularum incessu usurpatum est. De hac voce consulendus in primis Foesius ad Hippocratem in *Πληχαί*. Aristophaneum *ἀπεπλίξατο* melius quam Latini reddunt nostrates, quippe quibus in usu est *To step off*.

220. Hesychius: *Λακρατίδης· Ἀριστοφάνης φησὶ, Παλαιὸν Λακρατίδην, τὰ ψυχρὰ βουλόμενος δηλοῦν· ψυχροὶ γὰρ οἱ γέροντες.* Metri gratia corrigit Bentleius, *Λακρατείδῃ*, contra regulas analogiae. Alii *Λακρατίδῃ δὴ* volunt. Simile mendum est in Pac. 1154. *Μυῤῥίνας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων:* ubi fortasse excidit *οὖν* post *αἴτησον*. [Ferri posset, *καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ γε τὰ σκέλος βαρύνεται*. *Ex Auctario.*]

221. *ἐγχάνῃ* vulgo ante Brunckium.

222. *ὄντας* propter homoeoteleuton omittunt A. C. Rav.,

κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὀξὺς, ὀδυνηρὸς, ἐπίκωπος, ἵνα μήποτε πα-
τῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλλήναδε,
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.
ΔΙ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
ΧΟ. σῖγα πᾶς· ἠκούσατ', ἄνδρες, ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν· ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών· θύσων γὰρ ἁνὴρ, ὡς ἔοιϰ', ἐξέρχεται.
ΔΙ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
πρόϊθ' εἰς τὸ πρόσθεν ὀλίγον, ἡ κανηφόρος·

---

228. *οὐκ ἀνήσω* corrigit Scaliger. Copula respicit ad *διωκτέος δὲ* v. 221.

Ibid. Pollux X. 131. *γεωργικὰ σκεύη* recensens: *Τάχα δὲ καὶ σχοῖνος, καὶ βάτος, καὶ ὀρκάνη, καὶ ῥάχος, καὶ κόνυζα, καὶ κνάφος, καὶ πάνθ' ὅσα ἀκανθώδη τοῖς καρποῖς ἐπὶ φρουρὰν περιβάλλεται.*

Ibid. *ἄτ' ἐμπαγῶ* vulgo. *ἀντεμπαγῶ* Rav. Suidas in *Σκόλοψ* et *Σχοῖνος*, Brunckius. *Ego vero divinaveram*, inquit Bentleius.

230. *πατῶσ' ἔτι* Brunckius. *πατῶσ'* omisso *ἔτι* Rav.

232. *Βαλλήναδε* edd. vett. B. (a secunda manu) Rav. Brunckius. *Παλλήναδε* alii. Utriusque scripturae meminit (28) Schol. a Suida compilatus in *Παλληνικὸν βλέπειν*. Ludit noster in nomine pagi Attici, ut in Eq. 79. Eccl. 362. ubi *Κλωπιδῶν* et *'Αχραδούσιος* pro *Κρωπιδῶν* et *'Αχερδούσιος* per jocum sistit: quorum illud ne Scholiasten quidem fefellit, hoc Stephano Byzantino aliisque fraudi fuit. Obiter moneo, eidem Stephano in *Εὐπυρίδαι*, pro *Κεκροπίδας* restituendum esse *Κρωπίδας*. (Scholiastae verba haec sunt: *Παλλήνη δῆμος τῆς 'Αττικῆς. νῦν δὲ διὰ τοῦ β γραπτέον κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς τὸ π. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν λίθοις.*)

235. *ἐμπλείμην* vulgo, quod diserte tuentur Schol. et Suidas in ipsa voce. *ἐμπλήμην* Rav. Dawesius p. 330. Brunckius.

237. *σίγα* et *ἄρα* vulgo ante Brunckium, qui verba *σῖγα πᾶς* Dicaeopolidi continuanda censet.

240. *ἀνὴρ* vulgo ante Brunckium.

242. *πρόϊθ' ὡς τὸ πρόσθεν* vulgo ante Brunckium. [*ὡς* pro *εἰς* etiam Rav. *Ex Auctario.*]

ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.
ΘΥ. ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.
ΔΙ. καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'. ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα, καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα, τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος,
ὅστις σ' ὀπύσει, κἀκποιήσεται γαλᾶς,

---

244. *ἵν' ἀρξώμεθα* A. Hunc versum, quem Matri tribuunt edd. Dicaeopolidi continuant A. B. C.

245. Hesychius: *Ἐτνήρυσις· ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ φάναι, τὴν σανίδα, τὴν ἐτνήρυσιν εἰπὼν, παρὰ τὸ ἔτνος.* Quid reponendum sit pro *σανίδα*, equidem non video. Huc, opinor, respexit Pollux VI. 88. X. 98.

247. Verba *καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'* puellae tribuit A. Plena distinctio Brunckio debetur, qui recte monet ad *ἀγα-*
(29) *γεῖν* v. 250. et *ξυνενεγκεῖν* v. 252. subaudiri *δός*.

251. *τὰς σπονδὰς δ' ἐμοὶ* Brunckius, cui valde arrident pronominum formae emphaticae.

253. Hic versus et quinque sequentes Matri vulgo tribuuntur, cujus personam ut prorsus inutilem delevi.

254. *οἴσει* vulgo. *οἴσεις* Invernizius, inconsulto lectore.

Ibid. Hesychius: *Θυμβροφάγος· ἀντὶ τοῦ, δριμυφάγος· ἡ γὰρ θύμβρα δριμύ ἐστι βρῶμα.* Malim: *Θυμβροφάγον· ἀντὶ τοῦ, δριμύ.* Noster Ran. 562. *Ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμύ.* Eodem fere modo dixit *νᾶπυ βλέπειν* Eq. 631. *κάρδαμα* Vesp. 455. *ὀπὸν* Pac. 1184. *ὀρίγανον* Ran. 603. *ὑπότριμμα* Eccl. 291. quae omnia acria sunt.

255. *γαλῆς*, et v. sequente *σὲ* conjicit Brunckius in annotationibus, quod neque recepit Invernizius, neque recipere debuit, quippe quod non est Graecum. Solenne est *ἐκποιεῖσθαι* de liberis creandis. In Pac. 708. *ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς* per jocum dicitur. Praeterea Brunckii emendatio activam verbi formam postulat. Verum non erat cur virum doctissimum emendationis suae incertum redderet *σὲ* in initio senarii positum: hoc enim factum est in Eq. 488. Ran. 103.

σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρόβαινε, κἀν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
ὦ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ᾄσομαι τὸ φαλλικόν·
σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
τε, μοιχέ, παιδεραστά,
ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον, εἰς
τὸν δῆμον ἐλθὼν, ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς·
πολλῷ γάρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,

Plut. 463. In hoc loco vel subauditur *δυνατὰς* aut *ἐπισταμένας*, cujus structurae exemplum in promptu nondum habeo, vel legendum *ἥττους*, ut apud Thucyd. II. 60. *Ὅς οὐδενὸς οἴομαι ἥσσων εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ταῦτα ἑρμηνεῦσαι.* [Octonarius est Eq. 438. Poteram ejus loco afferre Eccl. 444. Malim etiam in Plut. 369. *σὲ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις*, licet *σὺ* habeat Suidas in *Κρώζει*. *Ex Auctario.*]

258. *μαθὼν* Suidas in *Περιτράγῃ*. De aureis virginum ornamentis consulendus Porsonus ad Hecub. 153. qui hunc locum praetermisit.

[259. Cum vix opus esset duobus servis ad phallum circumferendum, facile quivis conjiciat pro *σφῷν* poëtam scripsisse *σοί*. Sed fortasse *σφῷν* vertendum est, *alterutri vestrum*. Caeterum comparandus noster Av. 850. *Παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.* Lys. 209. *Λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ.* *Ex Auctario.*]

263. *Βακχείου* vulgo ante Brunckium, quod vitium in (30) exemplari suo emendaverat Scaliger.

269. Noster Pac. 293. *Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν.*

271. *πολλῶν γάρ ἐστιν ἥδιον* edd. *πολλῷ γάρ ἐσθ' ἥδιον* A. B. (qui *ἐστιν* habet a prima manu) C. Rav. Suidas in *Λαμάχων*, Dawesius p. 251. Brunckius. *πολλῷ* in libro suo emendaverat Scaliger.

κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον,
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν, ἐκ τοῦ Φελλέως,
μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσαι.
Φαλῆς, Φαλῆς,
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρυβλίον,
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
ΧΟ. οὗτος αὐτός ἐστιν οὗτος·
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
παῖε, παῖε τὸν μιαρόν·

---

272. ὑλοφόρον Rav. Suidas in Καταγιγαρτίσαι et Ὡρικῶς.

273. Phellea memorat noster Nub. 71. Cratinus apud Pollucem X. 105. a Bentleio in Epistola ad Hemsterhusium p. 305. emendatus: Ἐπίδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φελλέως. Fuse de eo disserit Ruhnkenius ad Timaeum, p. 269.

274. λαβέντ' Invernizius, typographi incuria, necne, incertum est. In Plut. 300. καταδαρθέντα omnes quas vidi editiones occupavit.

275. καταγιγαρτίσαι, Φαλῆς, Φαλῆς, B. edd. καταγιγαρτίσαι, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς A. C. καταγιγαρτίσαι, Φαλῆς, Φαλῆς Brunckius.

278. ῥοφήσεις vulgo. Legitimum hujus verbi futurum est ῥοφήσομαι, quod legitur in Vesp. 814. Media forma re-
(31) ponenda est etiam in Eq. 360. Pac. 716. Hoc exemplo scribendum γρύξει Eq. 294. διώξει Eq. 969. Thesm. 1224. ἀποδιώξει Nub. 1296. σκώψει Nub. 296. In Nub. 490. pro vulgato ὑφαρπάσει, ὑφαρπάσεις ex A. male invexit Brunckius.

280. κρεμασθήσεται Rav. ex interpretatione.

Ibid. Φέψαλος inferius v. 670. Vesp. 227. pro *scintilla* usurpatur, qui sensus huic loco parum convenit. Scholiastes ἐν τῷ καπήλῳ interpretatur, quod in καμίνῳ mutandum videtur. Neque aliter noster Av. 434.

Ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ ἀγαθῇ
εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοὐπιστάτου.

Scilicet ne aeruginem capiat.

[282. Hunc nostri locum allegat Beckius (Diatr. s. 15.) ad Rhes. 675. Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε, θεῖνε, θεῖνε. *Ex Auctario.*]

οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;
ΔΙ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν ξυντρίψετε;
ΧΟ. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή.
ΔΙ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ'χαρνέων γεραίτατοι;
ΧΟ. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρός,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος, εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
ΔΙ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστ' ἔτ'· ἀλλ' ἀκούσατε.
ΧΟ. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ. κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.

---

285. *οὐ βαλεῖς ἂν οὐ βαλεῖς* B: edd. *ἂν* omittunt A, C. Rav. Brunckius.

286. *συντρίψεται* edd. 1538. 1600. *συντρίψετε* alii omnes ante Brunckium. [Adhibetur a sacrificantibus olla etiam in Av. 43.

Κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ χύτραν, καὶ μυῤῥίνας,
πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα.

Ex Auctario.]

[287. Demosthenes in Midiam p. 552. a Schol. allegatus: *Καὶ ταῦτα ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή. Ex Auctario.*]

292. *ἔπειτα δύνασαι νῦν πρὸς ἔμ'* A. C. Rav. *ἔπειτα* habet etiam B. pro varia lectione. *νῦν* diserte agnoscit Schol. ad v. 300. Versus antistrophicus est 340.

293. *οὐκ ἴστε γ'* vulgo. *οὐκ ἴσατ'* Rav. Vide v. 306.

295. *ἀκούσομ'* vulgo. *ἀκούσομεν* Rav. quod non est Graecum. Versus est paeonicus pentameter, cui respondet 342. [Brunckius, qui in Thesm. 28. recte *ἀκούω* reponendum vidit, ejusdem fabulae v. 1167. pro *ἀκούσαιτ'* dedit *ἀκούσετ'*, ubi scribendum, *ἀκούσητ'*. Demosthenes pro Ctesiph. p. 281. *Ἃ πολλῶν μὲν ἕνεκ' εἰκότως ἀκούσετέ μου. ἀκούσατέ* codd. *ἀκούσαιτέ* tacite Wolfius. Scribendum, *εἰκότως ἂν ἀκούσαιτέ μου.* Simile vitium paullo inferius occurrit in eadem oratione p. 284. *Ἔτι συμπνευσόντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων.* Male *ἂν* addunt libri nonnulli. Sed et *συμπνευσόντων* per se quidem suspectae Graecitatis est, et in hoc loco etiam soloecum. Scribendum, *συμπνευσάντων*. Hesychius inter *Συμπλάττομεν* et *Συμπνευσμός: Σύμπλευσάντων· ὁμονοησάντων.* Locus quo respexit grammaticus latuit interpretes. Apud Eur. Herc. 885. Aldus et duo codd. *ἐπνεύσετε* habent, quod in *ἐκπνεύσετε* ex ingenio mutavit Barnesius.

ΔΙ. μηδαμῶς, πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθοί.
ΧΟ. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ-
γὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε καττύματα.

Malim, ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς τέκν' ἱππεύσεται. *Ex Auctario.*]

Ibid. κἆτά σε χώσομεν A. C. Rav. κἆτά σ' αὖ χώσομεν B. Brunckius. Eadem fere scripturae diversitas est in v. 486. 1197.

(32) 296. μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσητέ γε B. edd. μηδαμῶς, πρίν γ' ἂν ἀκούσητε A. μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσητ' C. μηδαμῶς, πρίν γ' ἀκούσητ' Rav. S. μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκούσητ' Brunckius. Vide ad v. 176.

Ibid. ἀνάσχοισθ' vulgo. ἀνάσχεσθ' Rav. Noster Lys. 765. Ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαί.

297. δὴ σὺ vulgo. σύ μοι Rav. μοί σὺ Hermannus (de metris) p. 191.

299. ἔγωγε Brunckius. ἐγώ, ut vulgo, Rav.

300. τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε (ποτ' A. C.) ἐς καττύματα (κατύμματα edd. vett.) vulgo. τοῖσιν ἱππεῦσιν ποτ' ἐς καττύματα Rav. Brunckius. τοῖσιν ἱππεῦσιν ἐς (vel εἰς) καττύματα Suidas in *Κατατεμῶ* et *Καττύματα*, omisso utrobique ποτέ, quod diserte agnoscit Schol. (ejus verba haec sunt: ὃν ἐγὼ κατατεμῶ· ἐνταῦθα πάλιν περιττεύει τὸ ποτὲ διὰ τὴν μετροποιίαν, καὶ ἔτι πρὸς τὴν ἐξήγησιν, οὐ ποτὲ τέμνει τὸν Κλέωνα Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ἀεί. ὡς οὖν ἄνω (v. 292.) τὸ νῦν περιττεύει, οὕτως ἐνταῦθα τὸ ποτέ.). Quod dedi in B. legitur, ἐς inter lineas ab alia manu adscripto. Recte abest praepositio, ut in Eq. 768. κατατμηθείην τε λέπαδνα. Satis notus est hic Atticismus, qui restituendus videtur Euphroni apud Athen. p. 7. E. ubi vulgo legitur:

Θήλειαν λαβὼν
γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμεν εἰς λεπτὰ σφόδρα,
τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος.

εἰς et σφόδρα non agnoscunt codices. ἔτεμεν εἰς λεπτὰ καὶ μακρὰ habet Suidas in *Ἀφύα ἐς πῦρ*, monente Schweighaeusero: unde legerim: ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρά. [Ephippus apud Athen. p. 286. E.

Πότερον ἐγὼ
τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; τί φῄς;
ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω (malim, ποιῶ σοι); *Σικελικῶς.*

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν· ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
ΔΙ. ὦ 'γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε·
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
ΧΟ. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις, οὔθ' ὅρκος μένει;
ΔΙ. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
ΧΟ. οὐχ ἁπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
ΔΙ. οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
ΧΟ. τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
ΔΙ. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν.

Alexis p. 324. C. *Τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους.* Sotades p. 293. E. *Τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης.* In hoc nostri loco optime metro conveniret *τεμῶ. Ex Auctario.*]

306. *πῶς δέ γ' ἂν* vulgo, ubi male *γε* cum interrogandi adverbio usurpatur. Simile mendum sanavit Brunckius inferius v. 1023. Eurip. Suppl. 447. *Πῶς οὖν ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις.* Noster Av. 829. *Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις.* Utrobique *ἔτι* fere otiosum est. Reponendum *ἔτι* pro *γε* etiam in Thesm. 225. ex Vesp. 1442. monente Porsono in censura ed. Brunckianae p. 65.

Ibid. Secundum *ἂν*, vel libri sui vestigiis insistens, vel operarum incuria, omisit Invernizius.

307. De Lacedaemoniis noster Lys. 629. a Kustero indicatus: *Οἷσιν οὐδὲν πιστὸν, εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι.* (33)

315. *ἤδη* edd. tres omnium antiquissimae. Noster Vesp. 426. *Τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη, νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα.* Eccl. 645. *Τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.*

317. *λέξω δίκαια, μήτε* Rav.

318. *τὴν δέρην* Brunckius ex ingenio, ut vitetur dactylus in carmine trochaico. *Κωμικώτερον* esset *τὸν λάρυγγ'.* Vulgatam habent A. B. C. Rav., Suidas in *Ἐπίξηνος, Καταξαίνειν, Ὑπὲρ ἐπιξήνου,* et *Φοινικίδα.* Scripsit fortasse poëta: *ὑπὲρ ἐπιξήνου θέλω λέγειν ἔχων τὸν αὐχένα.* (Porsonus

ΧΟ. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς φοινικίδα;
ΔΙ. οἷον αὖ μέλας ἐφ' ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν;
οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ' ἐτεόν, ὦ 'χαρνηΐδαι;
ΧΟ. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινά τἄρα πείσομαι.

τὸν Κέφαλον, uti in versu Platonis comici apud Plutarch. de Rep. ger. p. 801. B. *Βόσκει δυσώδη κεφαλήν, αἰσχίστην νόσον*, reposuit Elmsl. *δυσώδη Κέφαλον* in Auct. ad Ach. v. 584. ED. LIPS.)

Ibid. Hesychius: *Ἐπίξηνον· ξύλον ἐφ' οὗ τὰ κρέα τιθέντες ἔκοπτον. οἷον τὸ κρεοκόπον ξύλον.* Consentit Pollux VI. 90. X. 101.

321. *οἷος* (*οἷς* Suidas) *αὖ μέλας τις ὑμῖν* vulgo, consentiente Suida in *Καταξαίνειν* et *Φοινικίδα*. Quod dedi est in Rav. [Hunc versum Choro continuant edd. ante Brunckium. *Ex Auctario.*]

Ibid. *θαυμάλωψ* edd. 1515. 1538. 1600. et Suidas in *Φοινικίδα*, qui *θυμάλωψ* habet in *Καταξαίνειν*, quae scriptura vulgo repraesentatur in Thesm. 729. Utramque formam agnoscunt grammatici. Pollux VII. 110. *Οἱ δὲ ἡμίκαυτοι ἄνθρακες, θυμάλωπες.* Strattis apud eundem X. 101. ubi verba uncinis inclusa ex conjectura adjeci:

[*Λιβάνωτον ἔνδοθεν τίς*] *ἂν κομίσειέ μοι,*
[*καὶ*] *θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν;*

(34) 322. Secundum *οὐδ'*, quod repraesentat Vat. apud Kusterum, omittunt edd. ante Brunckium. *οὐδ'* priore loco, *οὐκ* posteriore habent A. B. C. *οὐκ* utrobique Rav. Saepenumero librariis fraudi fuit *οὐκ* in eodem versu saepius positum. Noster Eq. 727. *Τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ'; οὐκ ἀπὸ τῆς θύρας;* Vesp. 458. *Οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ εἰς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.* Utrumque locum aliter exhibent edd.

323. *δεινά γ' ἄρα πείσομαι* vulgo. In hac loquendi formula solenne est *τοι*. Noster Av. 1225. *Δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ'.* Eccl. 650. *Δεινὸν μὲν τἂν ἐπεπόνθην.* Thucyd. III. 13. *Πάθοιμεν τἂν δεινότερα.* Plato Gorgia p. 315. C. *Δεινὰ μὲν τἂν πάθοις.* Hinc legerim: *Δεινά τἄρα πεισόμεσθα* Ran. 252. *Δεινά τἂν ἐπεπόνθεμες* Lys. 1098. *Καλά τἂν πάθοιμεν* Eccl. 95. *Καὶ δίκαιά τἂν πάθοις* Thesm. 86. Usurpatur a nostro *τἄρα* in Vesp. 299. 1262. Nub. 1154. Av. 895. 1017. 1308. 1358. 1446. 1542. Lys. 20. 435. 439. 443. 447. 798. Ran. 656. Eccl. 711. et alibi, renuentibus plerumque librariis. [Hinc in Eccl. 794. malim, *χαρίεντά τἂν πά-*

ΧΟ. ἐξολοίμην ἢν ἀκούσω. ΔΙ. μηδαμῶς, ὦ'χαρνικοί.
ΧΟ. ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΔΙ. δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ·
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους·
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὔπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσι; μῶν ὑμῶν ἔχει του παιδίον

θοιμ' ἄν. In Lys. 1098. dedi ἐπεπόνθεμες, penultima brevi: quae praeteriti plusquam perfecti forma, in tertia persona plurali passim obvia, etiam in prima secundaque apud Atticos scriptores restituenda videtur. Ita Eurip. Bacch. 1343. Ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς· ὅτε δ' ἔχρην, οὐκ ᾔδετε. Hac respexit grammaticus apud Montifalconium Biblioth. Coislin. p. 482. Ἤδεται, Εὐριπίδης Βάκχαις. Hinc apud Soph. Oed. Tyr. 1282. scribo, λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾔδεμεν τὸ μὴ οὐ. Vulgo, ᾔδειμεν. Ex his locis discimus Atticos non semper dixisse, ᾖσμεν, ᾖστε, ᾖσαν, quae quidem nonnullorum opinio fuit. Caeterum locis ubi occurrit τἆρα adde Soph. Oed. Col. 534. 1442. Trach. 322. Phil. 1253. El. 404. Eurip. Or. 1335. Phoen. 719. Hippol. 480. Ἦ τἆρ' ἂν ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν. Alc. 645. 735. Suppl. 496. Οὐ τἆρ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον. Iph. Aul. 1199. Heracl. 651. Ion. 337. Herc. 623. Contra omnes fere libros γ' ἄρα et γ' ἆρα dedit Porsonus in Or. 1335. Phoen. 719. quos ipse numerat 1328. 724. Adde nostrum apud Pollucem VI. 80. Ὀξυγλυκεῖάν (aut ὀξυγλύκειάν) τἆρα κοκκιεῖς ῥοιάν. et apud Eustathium p. 1419, 52.

Ἄκων κτενῶ σε, τέκνον· ὁ δ' * ὑπεκρίνατο·
ἐπὶ Παλλαδίῳ τἆρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην.

Ex Auctario.]

325. ἴσθι νῦν γε B. edd. ἴσθι νῦν C. ἴσθι νυνὶ A. R. Brunckius.

Ibid. δήξομαί γ' ἄρ' ὑμᾶς B. edd. δήξομαι γὰρ ὑμᾶς A. C. δήξομ' ὑμᾶς γὰρ Rav. δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς Dawesius p. 96. Brunckius.

327. Conjeceram ὧς ἔχων, sed receptam confirmat Lys. 865. Ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν.

328. εἶπ' ἐμοὶ Brunckius. Εἰπέ μοι ad plures dicitur superius v. 319. Vesp. 403. Pac. 383. Av. 366.

329. τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν; μῶν vulgo ante Kusterum, qui τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν; ὑμῶν μῶν dedit. μῶν ὑμῶν Bentleio debetur. Theopompus apud Priscian. p. 1183. ubi vulgo ὑμῶν legitur. Γυνὴ Θρασυμάχου. μῶν γυνὴ καλῶς

τῶν παρόντων ἔνδον εἷρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
ΔΙ. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'· ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ·
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
ΧΟ. ὡς ἀπωλόμεσθ'· ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
ΔΙ. ὡς ἀποκτενῶ· κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

ἐπιστατήσει; [Vereor ne mihi fraudi fuerit Bentleii auctoritas, cui quidem hoc tantum loco obsecutus sum. Nam v. 108. 216. 454. 615. 850. nihil mihi suppeditavit liber Bentleianus praeter conjecturae meae confirmationem. Hodie legendum videtur: *τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; πῶν ἔχει του παιδίον*. Ita fere noster Pac. 918. *Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος Τρύγαιος ἁ'θμονεὺς ἐγώ*. *Ex Auctario.*]

Ibid. *τοῦ παιδίον* vulgo ante Kusterum. *που παιδίον* Scaliger.

[330. *ἢ 'πὶ τῳ θρασύνεται* Kusterus. *Ex Auctario.*]

(35) 333. Ad hunc locum provocat Harpocratio in *Λάρκος*.

334. Paullo aliter in Pac. 385. *Μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς*, quam scripturam hic etiam praetulerim. [*ὦ μηδαμῶς* agnoscit Suidas in ipsis vocibus. *Ex Auctario.*]

335. In vulgata scriptura *ὡς ἀποκτενῶ*, velim dicant interpretes quam vim habeat particula *ὡς*. Suspicabar scribendum esse *ὡς ἀποκτενῶν*, pro *ὡς ἀποκτενοῦντος*, ut sit Atticum *σχῆμα σολοικοφανὲς*, in quo post rectum participii casum statim sequitur verbum ad diversam personam spectans. De ea figura consulendus Valckenarius ad Phoen. 292. cum scriptoribus ab eo indicatis. In hac ipsa fabula v. 1164. *ἠπιαλῶν* et *βαδίζων* de Antimacho dicuntur, *κατάξειε* vero de latrone. His adde *πεσὸν* et *ἐξηῦδα* v. 1182. quem locum, a Kustero ad Plut. 277. indicatum, ita interpretatur Brunckius: *Quum autem terribilis illa pinna cecidisset ad petras, Lamachus horrendum edidit carmen.* Parum dubito quin restituendus sit hic Atticismus in Pac. 930.

Οἵ; ναὶ μὰ Δί'. ἀλλὰ τουτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμ'. ἐπίτηδες οὖν, ἵν', ἐν τ' ἠκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγων τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς, οἵ.

Simillima habet noster in Ran. 1437. [Insigne eiusdem *σχήματος* exemplum comparet in Pac. 1242.

Μολυβδὸν εἰς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.

ΧΟ. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα;
ΔΙ. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
ΧΟ. ἀλλὰ νυνὶ λέγ' ὅτι σοι δοκεῖ, τόν τε Λακε-
δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σοὔστὶ φίλον·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
ΔΙ. τοὺς μὲν οὖν λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
ΧΟ. οὑτοιί σοι χαμαί· καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.

Sed in hoc Acharnensium loco nihil mutandum. Particula ὡς eodem sensu usurpatur Nub. 209. Lys. 32. 499. Auget et confirmat quae prius dicta sunt. *Ex Auctario.*]

336. *ἀπολεῖς σὺ τὸν ἥλικα* Bentleius, ut respondeat versus strophico 287. Ego conjeceram *ἀπολεῖς δὲ* cum interrogatione.

337. *ὑμεῖς* omittunt A. edd. ante Brunckium. Habent B. C. Rav. ut legendum viderat Reiskius.

338. *ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ* vulgo, consentiente Gregorio de Dialectis p. 53. (p. 129. ed. Schaefer.) *ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ τοι σοὶ δοκεῖ* Rav. Noster v. 369. *Λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.* Hinc legerim in Thesm. 216. *ἀλλὰ πρᾶτθ' ὅτι σοι δοκεῖ*, ubi vulgata scriptura vix Graeca videtur. [Pherecrates apud Athen. p. 269. C.

Καὶ τῶνδ' ἕκαστον ὅτι φάγοι τις ἢ πίοι,
διπλάσιον ἐγένετ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

Vulgo, *ἕκαστός εἰ φάγοι τι*, alteroque versu, *διπλάσι'*. In Eq. 1350. legendum videtur, *καί, νὴ Δί', ὅτε γε δύο λεγοίτην ῥήτορε. Ex Auctario.*]

Ibid. *τε*, quod metro necessarium est, omittunt Rav. et Gregorius.

339. Haec sine dubio corrupta sunt, quamquam numeri satis commode strophico versui 291. respondent. Pro *ὅτι τῷ τρόπῳ* voluit Scaliger *ὅτῳ τρόπῳ*. Omnia Rav. et Gregorius ut vulgo.

Ibid. *σοὐ 'στιν* Brunckius, metro pessumdato. Attica (36) crasis est *σοὔστὶ* pro *σοι ἐστί*.

340. Vocem *λαρκίδιον* hinc allegat Pollux X. 111.

341. *τοὺς νῦν μοι λίθους* vulgo ante Brunckium, consentiente Rav. *τοὺς λίθους νῦν μοι* mutato ordine Brunckius. [Noster Pac. 560. *Νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ. Ex Auctario.*]

342. *κατάθου τὸ βέλος* B. a prima manu ex v. 345.

ΔΙ. ἀλλ' ὅπως μὴ τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
ΧΟ. ἐκσέσεισται χαμᾶζ'. οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος·
ὡς ὅδε γέ σοι σειστὸς ἅμα τῇ στρόφιγγι γίγνεται.
ΔΙ. ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοῆς·

---

343. *μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν* vulgo. Praepositionem omittit Suidas in *Ἐγκάθετος*. Sic in Vesp. 1114. *Ἀλλὰ καὶ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθημένοι*. In Eq. 1334. Vesp. 711. et Holcasin apud Athen. p. 111. A. legendum sine praepositione: *τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου*. Contrarium vitium est in Vesp. 432. ubi reponendum: *τὠφθαλμὼ 'ν Κύκλῳ*. [Adde Eq. 367. *Οἷόν σε δήσω 'ν τῷ ξύλῳ*. 1049. *Δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ*. Nub. 592. *Εἶτα φιμώσητε τούτου 'ν τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα*. Plut. 1126. *Οἴ μοι πλακοῦντος τοῦ τετράδι πεπεμμένου*. *Ex Auctario.*]

346. Hunc versiculum, inserto *σοι*, quod ante *σει* facile excidere poterat, leviter interpolavi, ut respondeat strophico 300.

Ibid. *στροφῇ* vulgo, consentiente Rav. quod verae scripturae interpretatio videtur. *στρόφιγγι* B. Schol. uterque pro varia lectione. [Hesychius: *Στροφίγγη· συστροφή*. Scribendum, *στρόφιγγι· συστροφῇ*. Huc respexit grammaticus. *Ex Auctario.*]

347. *ἐμέλλετ' ἄρα πάντες* vulgo. *ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες* C. Rav. Brunckius. [Verbum *μέλλω* eodem sensu usurpatur a nostro Vesp. 460. *Ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ*. Nub. 1301. *Φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγώ*. Ad hunc locum optime monet Brunckius: *Sic loqui solent qui multo labore tandem id effecerunt quod contenderunt.* Cujus quidem interpretationis oblitus erat vir summus, ut in longo opere interdum fieri solet, cum demum ad hanc fabulam illustrandam devenisset. Dicerent nostrates, *I thought I should make you hold your tongues.* *Ex Auctario.*]

Ibid. *βοήν* Rav. *μετὰ βοῆς* Scaliger et Brunckius ex interpretatione Scholiastae. Grammatica structura hujus versus nondum mihi satis comperta est: sententia vero, quae fefellit interpretes, huiusmodi videtur: *ἐμέλλετε ἄρα παύσεσθαι τῆς βοῆς*. Noster Ran. 268. *Ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ*. Pro *ἀνασείειν βοῆς* eodem sensu dicere poterat poëta, *ἀνήσειν τῆς βοῆς*, ut in Pac. 318. *Ἐξολεῖτέ μ', ὦ ν-*

ὀλίγου γ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν·
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ, τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γ' ἄρ' οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,

δρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε. Caeterum ἀνασείειν agnoscit Suidas in ipsa voce.

348. *ὀλίγου τ' ἀπέθανον* vulgo, consentiente Suida in *Παρνάσιοι*.

Ibid. *Παρνάσσιοι* edd. accedente Invernizio. *Παρνάσιοι* A. B. C. Brunckius. Utramque scripturam habet Suidas in *Παρνάσιοι*. Atticum montem Parnetha intelligi recte statuit Schol. A Parnethe fit *Παρνήσιος*, ut a Tricorytho *Τρικορύσιος* in Lys. 1032. Hinc Parnetha in Acharnensium (37) pago sitam fuisse discimus. [Pro *Πάρνηθος* apud Platonem Critia p. 1101. D. *Πάρναθος* habet Aldina p. 182, 35. quae diversitas hujus loci emendationem confirmat. *Ex Auctario.*]

350. Sic *πολλοὺς τῶν λίθων* Vesp. 199. *τῆς ἀθάρης πολλὴν* Plut. 694. *τῆς γῆς πολλὴν* Pac. 167. *τῶν λαγῴων πολλὰ* 1196. ut monuit Kusterus.

351. *ἐπετίλησεν* Suidas in *Ἐπετίλησεν*, *Λάρκος* et *Μαρίλη*, edd. recentiores ante Brunckium. Alii *ἐνετίλησεν*, consentiente Erotiano in *Μαριλῆνοι*, quod verum videtur. Noster Vesp. 912.

Νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν. Ita etiam Plut. 427.

Ἢ λεκιθόπωλιν· οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν, οὐδὲν ἠδικημένη.

Scholiastae interpretationem *ἐπαφιᾶσι* bis in *ἐναφιᾶσι* mutat Suidas. [Hinc fortasse legendum in Pac. 1229. *Παῦσαι 'νυβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.* Ejusdem generis est *ἐγγελᾶν τινι*, nec diversum *ἐμπαίζειν τινὶ*, quod passim usurpant scriptores sacri. *Ex Auctario.*]

352. *δεινὸν γὰρ* vulgo, consentiente Suida in *Ὀμφακίαν*. *δεινὸν μὲν γὰρ* Suidas in *Δεινόν*.

Ibid. *Ὀμφακίας* est vinum ex uvis acerbis et immaturis confectum. Ejusdem formae sunt *ἀνθοσμίας*, *καπνίας*, *σαπρίας*, *τροπίας*, *τρυγίας* et alia. Hinc altero abhinc versu *ἴσον ἴσῳ* usurpat poëta. In Vesp. 1082. *θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες* habet.

ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν,
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ᾽ ὅσ᾽ ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟ. τί οὖν οὐ λέγεις,
ἐπίξηνον ἐξενεγκὼν θύραζ᾽,
ὅτι ποτ᾽, ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ᾽ ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος, ὅτι φρονεῖς, ἔχει.
ἀλλ᾽, ᾗ περ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.

ΔΙ. ἰδού· θέασαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί·
ὁ δ᾽ ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσί, τυννουτοσί.
ἀμέλει, μὰ τὸν Δί᾽, οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ᾽ ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.

---

354. *ἐθέλειν δ' ἀκοῦσαι* Suidas in *Ὀμφακίαν*, qui vulgatam habet in *Δεινόν*· *οὐ θέλειν ἀκοῦσαι* Invernizius, ex ingenio, ut videtur.

Ibid. *φέρειν* Rav. *φέρων* Suidas in *Ὀμφακίαν*, qui *φέρον*, ut vulgo, habet in *Δεινόν*. Cratinus apud Athen. pag. 426. B. *οἶνον ἴσον ἴσῳ φέροντα* memorat. Idem comicus de se ipso apud Athen. p. 29. D.

Νῦν δ' ἢν ἴδῃ Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως
οἰνίσκον, ἕπεται, κἀκολουθεῖ, καὶ λέγει·
οἴμ', ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός. ἆρ' οἴσει τρία;

τρία πρὸς δύο scilicet. Noster Eq. 1187.

Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

(38) 360. *τοὐπίξηνον* vulgo. *ἐπίξηνον* Rav.

Ibid. *θύραζε* Rav. sine elisione.

362. *πόθος γὰρ πάνυ με* B. edd. *πόθος γὰρ πάνυ ἐμέ γε* C. *πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος* A. B. (pro varia lectione) Rav. Brunckius.

Ibid. *φονεῖς* edd. vett. *φωνεῖς* recentiores. *φρονεῖς* A. B. C. Rav. Brunckius.

366. *ἰδοὺ θεᾶσθε* vulgo. *ἰδοὺ θέασαι* Rav. quod praetuli, cum legatur etiam in Eq. 997. *ἰδοὺ θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.*

[367. *τυνουτοσί* edd. recentiores ante Brunckium. *Ex Auctario.*]

καί τοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ, καὶ τὴν πόλιν,
ἀνὴρ ἀλαζὼν, καὶ δίκαια κἄδικα·
κἀνταῦθα λανθάνουσ᾽ ἀπεμπολώμενοι·
τῶν τ᾽ αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν·
αὐτός τ᾽ ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον
ἐπίσταμαι, διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ᾽ εἰς τὸ βουλευτήριον,
διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
κἀκλυβόρει, κἄπλυνεν· ὥστ᾽ ὀλίγου πάνυ

---

374. *ἀπεμπωλώμενοι* edd. ante Kusterum.

376. *ψηφοδακεῖν* A. C. *ψηφηδακεῖν* B.

377. Meminerit lector haec sub persona Callistrati dici, qui proximo anno Aristophanis Babylonios, superiori *Δαιταλέας* docuerat. Suidas in *Σαμίων ὁ δῆμος· Τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ* (κδ′ corrigunt) *ἐπὶ Εὐκλέους*. Eucles, a Diodoro male Euclides dictus, magistratum gessit Olympiadis LXXXVIII. anno secundo. Consentit in nomine fabulae Schol. (39) qui ex v. 504. colligit eam Dionysiis vernis actam fuisse. Nomen inditum est a servis Babyloniis in pistrina degentibus, teste Hesychio in *Σαμίων ὁ δῆμος*. Allegant eam tum alii saepissime, tum Schol. ad Lys. 288. a Suida in *Σιμὸς* descriptus: *Τὸ σιμόν. ἀντὶ τοῦ, πρόσαντες. καὶ ἐν Βαβυλωνίοις· Μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ. ἐν Νίκαις· Τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν ἀεί.* Hinc fabulam *Νίκας* nostro tribuunt Brunckius aliique. Soribendum vero: *Μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν. καὶ Πλάτων ἐν Νίκαις· Τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν δεῖ.* Platonis *Νῖκαι* saepius a grammaticis memorantur.

379. Lex Attica apud Pollucem VIII. 51. *Περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι, ἀδικῶν δέ τις ἁλίσκεται, ἢ ἄρχων, ἢ ῥήτωρ, εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελία δίδοται κατ᾽ αὐτοῦ· κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ βουλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιβολήν· ἢν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ· τὸ δὲ τίμημα, ὅτι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι.* Plura dabit Harpocratio in *Εἰσαγγελία*, et Pollux loco laudato. Fingitur *Εἰσαγγελία* in Eq. 475.

380. Hesychius: *Κατεγλώττιζε· διέβαλλε, κατηγόρει.*

381. Hesychius: *Κυκλοβόρος. ποταμός· τινὲς δὲ χαρά-*

ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν σὺν με πρῶτον, πρὶν λέγειν, ἐάσατε
[ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον].
ΧΟ. τί ταῦτα στρέφει,
τεχνάζεις τε, καὶ πορίζεις τριβάς;
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἄϊδος κυνῆν.

δραν μετὰ ψόφου ῥέουσαν. Noster Eq. 187. de Cleone: *Ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.*

Ibid. Pollux VII. 38. *Καὶ πλυνέας τοὺς πλυντὰς ἐρεῖς, καὶ τὸν τόπον, πλυνούς· ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδορεῖν, πλύνειν, καὶ πλυνόν με ποιεῖς, ἡ κωμῳδία* (Plut. 1061.) *φησὶν, ἤγουν ἐξονειδίζεις, ἢ αἰσχύνεις.* Simili fere sensu dicunt Galli: *Laver la tête à quelqu' un:* id est, *lui faire des réprimandes sévères.*

885. Verba uncinis inclusa iterum leguntur paullo inferius v. 436. Utrobique a Schol. agnoscuntur. Displicet versus parvo intervallo bis positus, geminatumque *με*, et *ἐνσκευάσασθαι* nude dictum: in altero enim loco subauditur *τούτοις.* Parum igitur abest quin Valckenario ad Hippol. 1029. accedam, qui hunc versum in priorem sedem praeter mentem poëtae irrepsisse censet. Verum, si deleatur, subabrupta fit sententia, et huc respicere videntur quae de *ἀορασίᾳ* induenda mox Choro tribuuntur. Porro malim *ἐνσκευάσασθαί γ'.* Confer Ran. 523. ubi fortasse legendum est: *Ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα.*

(40) 886. Plato Phaedro p. 1215. D. *Τί δῆτα ἔχων στρέφει;* unde non male hic legeretur: *τί δῆτα στρέφει;* Sed receptam defendit Eurip. Hecub. 750. *Τί στρέφω τάδε;*

887. *τεχνάζει* edd. *τεχνάζεις* A. B. C. Rav. Brunckius. Activam formam usurpat noster etiam in Thesm. 94. Ran. 957. Hesychius: *Τεχνάζω· τεχνάζομαι.*

888. Malus dithyrambopoeus erat Hieronymus, Xenophanti filius, de quo vide Schol. ad Nub. 349. Quae de eo hoc loco habet grammaticus ineptissima esse recte monuit Brunckius.

890. *τὴν Ἄϊδος κυνῆν* vulgo, accedente Suida in *Ἄϊδος κυνῆ. τιν' Ἄϊδος κυνῆν* Rav. Brunckius. De hoc proverbio consulendus Schottus ad Zenob. I. 41. Hesychii codex Venetus: *Ἄϊδος κυνέη· τῆς ὀαΐς ἀθάνατόν τι νέφος,* et reliqua. Scribendum: *Ἄϊδος κυνέη·* [*ἀπὸ*] *τῆς ὁ.* (*ὀρθῆς* scilicet) *Ἀΐς· ἀόρατόν τι νέφος.*

ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἀ'γὼν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.
ΔΙ. ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ, παῖ. ΘΕ. τίς οὗτος; ΔΙ. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
ΘΕ. κοὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙ. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ΘΕ. ὀρθῶς, ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν, ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια,

---

391. *εἶτ' ἐξάνοιγε* vulgo. *ἀλλ' ἐξάνοιγε* Suidas in *Σίσυφος*.

392. *ὡς σκῆψιν ἂν ἀγὼν* vulgo soloece. *ὡς σκῆψιν ἀγὼν* Suidas in *Σίσυφος*. Emendavit Porsonus in censura ed. Brunckianae p. 65.

Ibid. *Σκῆψις* est praetextus sive excusatio qua utebantur in jus citati, quo minus ad diem se sisterent. Noster Eccl. 1027. *'Αλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. κλάων γε σύ.* Plut. 904. *'Αλλ' ἔμπορος; ναὶ, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.* Scilicet mercaturae causa sibi navigandum esse simulabant hujusmodi homines. Pollux VIII. 81. *Οἱ γὰρ φυγοδικοῦντες ἐσκήπτοντο εἰς Σκῦρον ἢ εἰς Λῆμνον ἀποδημεῖν.* Plura dabunt Hesychius in *Ἴμβριος*, et ejus interpretes.

Ibid. *οὐ προσδέξεται* Suidas in *Σίσυφος*.

393. *ὥρα 'στὶν ἄρα μοι* Rav. Receptam, quae et *τραγικωτέρα* est, agnoscit Suidas in *Σίσυφος*.

395. Servi partes vulgo Cephisophonti tribuuntur, accedente Schol. diserte. [Cephisophontem Euripidis servum non fuisse vel ex ejus nomine satis constat. Quis enim Atheniensium *'Αττικώτατον* nomen servulo imposuisset? Nulla, quantum scio, auctoritate nititur ea opinio, praeter Schol. ad hunc locum et Ran. 944. quem Kusterus numerat 975. Scriptor epistolarum quae sub Euripidis nomine circumferuntur, Cephisophontem tanquam poëtae *ἑταῖρον καὶ ἐπιτήδειον* alloquitur Epistola quinta. *Ex Auctario.*]

396. *οὐκ ἔνδον* vulgo, quod habuisse videtur Suidas (41)
in *Οὐκ ἔνδον*. *κοὐκ ἔνδον* Invernizius.

398. Noster Ran. 849. *'Ω Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονῳδίας.* Media forma usurpatur in Pac. 830. *Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι.* [*συλλέγων* vulgo ante Brunckium. *Ex Auctario.*]

οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. ΔΙ. ὦ τρὶς μακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν. ΘΕ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως·
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ'. ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί.
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλείδης ἐγώ.
ΕΥ. ἀλλ' οὐ σχολή.
ΔΙ. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.

---

399. Toupius ad Suidam I. p. 41. *Ἀναβάδην ἀναπαύεσθαι* (Plut. 1123.) *est*, in superiori parte aedium requiescere, *ubi pauperculi atque infimae sortis homines, ut plurimum, degebant.* Nostrates, *Up-stairs.*

400. *τρυγῳδίαν* edd. Schol. diserte, probante Bentleio ad Phalaridem p. 297. *τραγῳδίας* Suidas in *Ἀναβάδην* et *Αὐτός*. *τραγῳδίαν* A. B. C. Suidas in *Ἀναβάδην* et *Οὐκ ἔνδον*, Brunckius.

401. *σαφῶς* vulgo. *σοφῶς* Brunckius ex emendatione Marklandi ad Suppl. 639. In Eur. Bacch. 1270. pro *κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς*, *σαφῶς* reposuerunt Reiskius, Musgravius et Brunckius.

Ibid. *ἀπεκρίνατο* vulgo. *ὑποκρίνεται* Rav. quod verum videtur. Similiter *ἀποβολιμαῖος* pro *ὑποβολιμαῖος* per jocum usurpatur in Pac. 678. *Ὑποκρίνεσθαι*, *interpretari*, legitur in Vesp. 53.

404. Monet Bentlejus hunc versum et 407. justum senarium efficere. Hiatum neglexit vir summus.

405. *εἴπερ δήποτ'* vulgo. *εἴπερ πώποτ'* optime Rav. *εἴπερ ποτ'* Suidas in *Εἴπερ*, quod ambiguum est.

406. *Χολλίδης* vulgo. Reposui formam in inscriptionibus passim obviam. Ex hoc loco non male conjeceris Euripidis *δημότην* fuisse Dicaeopolidem: sed ille, nescio quam vere, ab Harpocratione Phlyensis fuisse dicitur.

408. Pollux IV. 128. *Καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημα, ἐπὶ ξύλων* (42) *ὑψηλῶν βάθρον, ᾧ ἐπίκειται θρόνος· δείκνυσι δὲ τὰ ὑπὸ σκηνὴν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀπόῤῥητα πραχθέντα· καὶ τὸ ῥῆμα [ἀπὸ] τοῦ ἔργου καλεῖται ἐκκυκλεῖν· ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγεται τὸ ἐκκύκλημα, εἰσκύκλημα ὀνομάζεται.* Eadem fere tradit Schol. Hinc

ΕΥ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
ΔΙ. Εὐριπίδη. ΕΥ. τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἐξὸν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος·
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.
ΕΥ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
ΔΙ. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
ΕΥ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; ΔΙ. οὐ Φοίνικος, οὔκ·
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

---

petita metaphora *εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν* Vesp. 1475. In Thesm. 96. 265. *ἐκκυκλεῖται* et *εἰσκυκλεῖται* Agatho, ut monuit Kusterus.

411. 413. Priore loco *πτωχοὺς*, posteriore *χωλοὺς* Rav. Utrobique *χωλοὺς* vulgo ante Brunckium, qui indicavit Ran. 842. 846. Versum 411. omittunt A. C. In C. prima manus margini adscripsit.

413. *ἐλεεινὴν* vulgo: quam formam Atticis abjudicat Porsonus in Praefat. ad Hecub. p. 7. [Noster Ran. 1063. a Porsono laudatus.

Πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵν' ἐλεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι.

Ex Auctario.]

Ibid. Verba *οὐκ ἐτὸς* spatio relicto omittit A.

416. *δεῖ γάρ με λελέξαι* edd. ante Kusterum, praeter 1515.

421. *οὐ Φοίνικος, οὔ* vulgo ante Brunckium. [Noster Ran. 1308. *Αὕτη ποθ' ἡ μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔκ.* Soph. Aj. 970. *Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.* Menander apud Athen. p. 434. C.

Ἀλεξάνδρου πλέον
τοῦ βασιλέως πέπωκας. οὐκ ἔλαττον, οὔ,
μὰ τὴν Ἀθηνᾶν.

Malim ubique, *οὔν*. *Ex Auctario.*]

ΕΥ. ποίας ποθ' ἁνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἦ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
ΔΙ. οὔκ· ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
ΕΥ. ἀλλ' ἦ τὰ 'δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
ΔΙ. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς, προσαιτῶν, 'στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
ΕΥ. οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. ναὶ, Τήλεφον·
τούτου δὸς ἀντιβολῶ σε, μοι τὰ σπάργανα.
ΕΥ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα·
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. ΘΕ. ἰδού· ταυτὶ λαβέ.
ΔΙ. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ,
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδὶ,
κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον·
δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,

---

423. *ποίας ποτ' ἀνὴρ* vulgo ante Brunckium.

Ibid. *λακίδας πεπλωμάτων* Suidas in ipsis vocibus ex v. 426.

425. *πολὺ* semel tantum A.

(43) 429. Verba *δεινὸς λέγειν* non agnoscit Rav. si fides Invernizio habenda est. Potius crediderim verba *ναὶ, Τήλεφον* a librario omissa esse.

431. *ἀντιβολῶ σ', ἐμοὶ* Brunckius.

433. *κεῖνται* A.

435. Schol. *Ταῦτά φησιν, ἐπεὶ πολύτρητα ἦν τὰ ῥάκια, δι' ὧν ἦν πάντα ἐπισκοπῆσαι.*

437. *'πειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ* vulgo, consentiente Rav. Brunckius *μοι* ejecit. *'πειδήπερ γ'* habet B. unde constitui potest diversa scriptura: *'πειδή γ' ἐχαρίσω μοι τάδε.* Sed Brunckiana melior videtur. [Ante Brunckium legebatur Plut. 1170. *Ἴν' εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.* In Pac. 253. uterque codex Brunckianus habet, *οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ.* Pronomen ab Aldo recte omissum, ex codd. invexit Brunckius. *Ex Auctario.*]

440. Hunc versum et sequentem ex Euripidis Telepho desumptos esse monet Schol.

ΕΥ. ὤνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. ΔΙ. ἀπέρχομαι.
καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς, οὗ μὴ τυχὼν,
ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι, κοὐ πρόσειμ' ἔτι·
εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
ΕΥ. ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.
ΔΙ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι· καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρὸς οὐν, δοκῶν γε κοιράνους στυγεῖν.

σπογγιᾷ diserte Suidas in *Σπογγιά*. *σφογγίῳ* A. B. C. edd. fere omnes. De hoc Atticismo consulendus Piersonus ad Moerin p. 360. a Brunckio laudatus. Apud nostrum vulgo legitur *σπόγγον* Vesp. 600. *σπογγιὰν* Ran. 482. 487. *σπογγιεῖ* Thesm. 247. *σπόγγους* Anagyro apud Suidam in *Παράκοῦμαι*: *'Αλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν*: quem versum male sollicitavit Brunckius. Metrum est Eupolideum, quo scripta est Nubium parabasis. Similem versum ex Anagyro allegat Suidas in *'Απλήγιος*.

464. *ἄνθρωπ'* vulgo.

Ibid. *ἀφαιρήσεις* A. [*'Αφαιρεῖσθαι* cum accusativo personae legitur inferius v. 654. Vesp. 1380. Thesm. 935. Ran. 526. 586. 600. et alibi. *Ex Auctario.*]

465. Noster Av. 948. *"Απελθε τουτονὶ λαβών. ἀπέρχομαι.*

471. Noster Pac. 328. *"Εν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.* Thesm. 846. *'Αλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.* (46)

472. *οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν* vulgo. *οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους στυγεῖν* Schol. *οὐ δοκῶν γε τυράννους στυγεῖν* Rav. Vertunt interpretes: *Non reputans odiosum me fieri regibus.* Quae quidem interpretatio huc fere redit: *Molestus sum, quia odiosus sum.* Eam quam dedi scripturam facile amplectentur omnes, qui Euripidei Telephi argumentum norunt, unde desumptus est versus, auctore Symmacho grammatico apud Schol. In ea fabula Telephus, *πτωχικὴν στολὴν* indutus, celatoque nomine, Graecorum duces in concione objurgavit: cujus verba *παρῳδεῖ* noster inferius v. 497 — 556. Hinc postea ad Chorum, ut conjicere licet, questus est: *Molestus sum, cum principes viros odio habere videar.* Caeterum ex altera scripturae diversitate quam exhibet Rav. confirmatur emendatio Canteri in Aesch. Agam. 558.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην,
ἐν ᾧπερ ἐστὶ πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον, ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην εἴ τι σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον·
σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
ΕΥ. ἁνὴρ ὑβρίζει. κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
ΔΙ. ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα·
ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,

---

475. *Εὐριπίδιον γλυκύτατον*, ὦ (*καὶ* pro ὦ Rav.) *φιλτάτιον* vulgo. ὦ *Εὐριπίδιον γλυκύτατον*, ὦ *φιλτάτιον* Suidas in *Φιλτάτιον*. Noster Eq. 726. *Ἔξελθε δῆτ'. ὦ δημίδιον, ὦ φίλτατον.* [Ita noster Eccl. 1129. *Ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρὶς ὄλβιε.* Vesp. 1512. *Ὦ Κάρκιν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας.* Pac. 1198. *Ὦ φίλτατ', ὦ Τρύγαι', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθά.* Thesm. 209.

Ὦ τρὶς κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. Εὐριπίδη,
ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς.

Caeterum nostri locus Eq. 725. unde unum versum attuli, ita fere ope cod. Ravennatis restituendus est:

Ὦ δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. νὴ Δί' ὦ πάτερ
ἔξελθε δῆτ'. ὦ δημίδιον, ὦ φίλτατον,
ἔξελθ', ἵν' εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.
τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ'; οὐκ ἀπὸ τῆς θύρας;

Ex Auctario.]

478. Hesychius: *Σκάνδιξ· λάχανον ἄγριον, παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί.*

Ibid. Aeschylus Choëph. 748. *Ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.*

479. *ἀνὴρ*, sine articulo, vulgo ante Brunckium.

Ibid. *πακτὰ* Brunckius, jubente Scaligero, et Valckenario ad Hippol. 808. Ipsa tragici verba, *λῦε πακτὰ δωμάτων*, ex Polluce X. 27. allegavit Valckenarius. Ita sane locuti sunt tragici, sed hanc *ἀκρίβειαν* in tragicorum imitatione non semper servant comici. *πηκτὰ*, ut vulgo, habent Rav. et Suidas in *Κλεῖε*, quae forma bis Euripidi tribuitur in indice Beckiano. Vide Phoen. 492. (ubi scripturam non mutavit Porsonus) Cycl. 189.

(47) 480. *εὐπορευτέα* A. *ἐκπορευτέα* tacite Dawesius p. 253. Receptam defendit *ἐμπορεύσεται* Soph. Oed. Tyr. 456.

[481. Hinc legi posset in Vesp. 4. *Ἆρ' οἶσθ' οἷον τὸ*

μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινέ νυν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὑτηΐ.
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπῄνεσ'. ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοὶ δοκῇ.
τόλμησον. ἴθι· χώρησον· ἄγαμαι καρδίας.
HM. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὤν, σιδηροῦς τ' ἀνήρ·
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα,
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
HM. ἁνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἶα νῦν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.
ΔΙ. μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὤν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν

κνώδαλον φυλάττομεν. Quod habent plerique libri, *ἆρ' οἶσθά γ' οἷον*, pro *ἆρά γ' οἶσθ' οἷον*, auctoritate caret. Barbarum *οἶσθας* ex B. invexit Brunckius. *Ex Auctario.*]

483. Hesychius: *Γραμμή· ἡ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς.*

485. *ἐπῄνεσά γε νῦν* A. C.

486. *κατὰ τὴν κεφαλὴν* A. C.

487. *δοκεῖ* vulgo. *δοκοῖ* B. *δοκῇ* Dawesius p. 253. Brunckius. [Malim, *εἰποῦσ' ἅττα κἀυτῇ σοὶ δοκεῖ.* In Ran. 104. verba, *ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ*, Baccho tribuenda sunt. *Ex Auctario.*]

488. *ἄγ', ἐμὴ καρδία* Brunckius ex infelicissima conjectura Dawesii p. 235. Vulgatam tuentur Rav. et, ut opinor, Suidas in *Ἄγαμαι καρδίας*, ubi *ἄγαμαι λήματος* ex Rheso v. 245. laudavit Toupius.

490. *ἀλλ'*, quod vulgo desideratur, recepi ex emendatione Hermanni p. 245.

495. *ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα* vulgo, consentiente Rav. Pro *τρέμει* Brunckius in annotationibus *τρεῖ* conjicit, quod vix tragicis quidem usurpatum est. Vide Aesch. Theb. 796. Agam. 558. Eum. 429.

Ibid. *εἶα νῦν* bis Rav.

496. *λέγειν* vulgo, consentiente Suida in *Αἱρῇ· λέγε* optime Rav.

497. *ἄνδρες οἱ θεώμενοι* Rav.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ᾽. ἐπελαθόμην,
ἐν ᾧπερ ἐστὶ πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον, ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιστ᾽ ἀπολοίμην εἴτι σ᾽ αἰτήσαιμ᾽ ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον·
σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
ΕΥ. ἁνὴρ ὑβρίζει. κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
ΔΙ. ὦ θύμ᾽, ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα·
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅσον τὸν ἀγῶν᾽ ἀγωνιεῖ τάχα,

---

475. *Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ* (*καὶ* pro *ὦ* Rav.) *φιλτάτιον* vulgo. *ὦ Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον* Suidas in *Φιλτάτιον*. Noster Eq. 726. *Ἔξελθε δῆτ᾽. ὦ δημίδιον, ὦ φίλτατον.* [Ita noster Eccl. 1129. *Ὦ δέσποτ᾽, ὦ μακάριε καὶ τρὶς ὄλβιε.* Vesp. 1512. *Ὦ Κάρκιν᾽, ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας.* Pac. 1198. *Ὦ φίλτατ᾽, ὦ Τρύγαι᾽, ὅσ᾽ ἡμᾶς τἀγαθά.* Thesm. 209.

Ὦ τρὶς κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ᾽. Εὐριπίδη,
ὦ φίλτατ᾽, ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς.

Caeterum nostri locus Eq. 725. unde unum versum attuli, ita fere ope cod. Ravennatis restituendus est:

Ὦ δῆμε, δεῦρ᾽ ἔξελθε. νὴ Δί᾽ ὦ πάτερ
ἔξελθε δῆτ᾽. ὦ δημίδιον, ὦ φίλτατον,
ἔξελθ᾽, ἵν᾽ εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.
τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ᾽; οὐκ ἀπὸ τῆς θύρας;

Ex Auctario.]

478. Hesychius: *Σκάνδιξ· λάχανον ἄγριον, παρ᾽ ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί.*

Ibid. Aeschylus Choëph. 748. *Ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.*

479. *ἀνὴρ*, sine articulo, vulgo ante Brunckium.

Ibid. *πακτὰ* Brunckius, jubente Scaligero, et Valckenario ad Hippol. 808. Ipsa tragici verba, *λῦε πακτὰ δωμάτων*, ex Polluce X. 27. allegavit Valckenarius. Ita sane locuti sunt tragici, sed hanc *ἀκρίβειαν* in tragicorum imitatione non semper servant comici. *πηκτὰ*, ut vulgo, habent Rav. et Suidas in *Κλεῖε*, quae forma bis Euripidi tribuitur in indice Beckiano. Vide Phoen. 492. (ubi scripturam non mutavit Porsonus) Cycl. 189.

(47) 480. *εὐπορευτέα* A. *ἐκπορευτέα* tacite Dawesius p. 253. Receptam defendit *ἐμπορεύσεται* Soph. Oed. Tyr. 456.

[481. Hinc legi posset in Vesp. 4. *Ἆρ᾽ οἶσθ᾽ οἷον τὸ*

μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινέ νυν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ᾽ αὑτηί.
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπῄνεσ᾽. ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ᾽ ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες, εἰποῦσ᾽ ἅττ᾽ ἂν αὐτῇ σοὶ δοκῇ.
τόλμησον. ἴθι· χώρησον· ἄγαμαι καρδίας.

ΗΜ. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ᾽ ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὤν, σιδηροῦς τ᾽ ἀνήρ·
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα,
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.

ΗΜ. ἁνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ᾽. εἶα νῦν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.

ΔΙ. μή μοι φθονήσητ᾽, ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὤν, ἔπειτ᾽ ἐν Ἀθηναίοις λέγειν

κνώδαλον φυλάττομεν. Quod habent plerique libri, *ἆρ᾽ οἶσθά γ᾽ οἷον*, pro *ἆρά γ᾽ οἶσθ᾽ οἷον*, auctoritate caret. Barbarum *οἶσθας* ex B. invexit Brunckius. *Ex Auctario.*]

483. Hesychius: *Γραμμή· ἡ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς.*

485. *ἐπῄνεσά γε νῦν* A. C.

486. *κατὰ τὴν κεφαλὴν* A. C.

487. *δοκεῖ* vulgo. *δοκοῖ* B. *δοκῇ* Dawesius p. 253. Brunckius. [Malim, *εἰποῦσ᾽ ἅττα κατὰ σοὶ δοκεῖ.* In Ran. 104. verba, *ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ*, Baccho tribuenda sunt. *Ex Auctario.*]

488. *ἄγ᾽, ἐμὴ καρδία* Brunckius ex infelicissima conjectura Dawesii p. 235. Vulgatam tuentur Rav. et, ut opinor, Suidas in *Ἄγαμαι καρδίας*, ubi *ἄγαμαι λήματος* ex Rheso v. 245. laudavit Toupius.

490. *ἀλλ᾽*, quod vulgo desideratur, recepi ex emendatione Hermanni p. 245.

495. *ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα* vulgo, consentiente Rav. Pro *τρέμει* Brunckius in annotationibus *τρεῖ* conjicit, quod vix tragicis quidem usurpatum est. Vide Aesch. Theb. 796. Agam. 558. Eum. 429.

Ibid. *εἶα νῦν* bis Rav.

496. *λέγειν* vulgo, consentiente Suida in *Αἱρῇ· λέγε* optime Rav.

497. *ἄνδρες οἱ θεώμενοι* Rav.

τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μέμνησθε τοῦτό γ', οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἴ που σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγῴδιον,
ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἅλας,

[514. Hunc versum citat Aristides III. p. 396. *Ex Auctario.*]

516. τοῦθ' ὅτι B. edd. cacophonia minime ferenda. τοῦθ' ὅτι C. Rav. Brunckius. τοῦτο A. unde feci τοῦτό γ'. Vide Nub. 887.

517. Hesychius: *Παρακεκομμένον· ἀνανδρον.* Vide Ran. 718.

518. Vix dici potest quam saepe hominibus in civitate potentibus, vel alioqui sibi infestis, ξενίαν exprobrarint comici. Hac suspicione notatur Cephisodemus inferius v. 704. Execestides Av. 11. 764. 1527. Acestor 31. Spintharus 762. Lycurgus 1296. Archedemus Ran. 418. Cleopho 681. 1533. Diitrephes a Platone comico apud Schol. ad Av. 798. Cleo-
(50) phontem ab Euripide tangi in Or. 902. censet Graecus ejus interpres, ubi in concione Argivorum inducitur orator *Ἀργεῖος, οὐκ Ἀργεῖος.*

519. Haec male acceperunt interpretes. Lanificium lucelli causa exercebant Megarenses. Eos in animo habuit noster Pac. 999.

Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων σμικρῶν.

520. εἶδεν vulgo. εἴδειεν B. pro varia lectione. ἴδοιεν A. Rav. Suidas in *Σίκυον*, Dawesius p. 253. Brunckius.

521. ἢ χόνδρους ἁλὸς vulgo: ubi ex Atticorum consuetudine saltem rescribi debebat ἁλῶν. Hesychius: *Χόνδροι ἁλῶν· παχεῖς ἅλες.* Suidas *Χόνδρος· τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον· καὶ χόνδροι ἁλῶν· θρόμβοι, παχὺς ἅλς.* Sed vera scriptura debetur choliambo Phoenicis Colophonii apud Athen. p. 359. F.

Δότ', ὠγαθοί, τι τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν
ἔχει, κορώνῃ χεῖρα, λήψεται χόνδρον.

Nimirum χόνδρος pro adjectivo usurpatur. Nec dubitari

ταῦτ' ἦν Μεγαρικά, κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια·
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μέγαράδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι,
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·

---

potest quin scripturam quam reposui habuerit Schol. Is enim ait: *Ἢ χόνδρους ἁλός· οὕτως οἱ Ἀττικοί.* Atqui in vulgata scriptura nihil Atticorum proprium est. Comparativum *χονδρότερος* in Hederici lexico manuali indicat Schweighaeuserus ad Athenaeum. Caeterum *χόνδροις ἅλσιν* opponuntur *λεπτοὶ ἅλες.* Noster apud Schol. ad Vesp. 1813. Pollucem VI. 65. et Athen. p. 367. B.

καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος, ἢ λεπτοὺς ἅλας;

524. Hunc versum et tres sequentes affert Plutarchus in Pericle (c. 30.) p. 168. E. *Μεγαρεῖς δὲ τὸν Ἀνθεμοκρίτου φόνον ἀπαρνούμενοι, τὰς αἰτίας εἰς Ἀσπασίαν καὶ Περικλέα τρέπουσι, χρώμενοι τοῖς περιβοήτοις καὶ δημώδεσι τούτοις ἐκ τῶν Ἀχαρνέων στιχιδίοις, Πόρνην κ. τ. λ.*

Ibid. Hesychius: *Σιμαίθα· ἑταίρας Μεγαρικῆς ὄνομα.* De scortis Megarensibus proverbium erat *Μεγαρικαὶ σφίγγες,* ab Hesychio et Suida memoratum. Quod tradit Schol. huius furti auctorem fuisse Alcibiadem, temere dictum videtur, nec (51)
bene cum temporis rationibus conciliari potest.

526. *κᾆθ' οἱ Μεγαρεῖς* vulgo ante Brunckium, consentiente Plutarcho, et Suida in *Πεφυσιγγωμένοι. εἶθ' οἱ Μεγαρῆς* Athenaeus p. 570. A. qui v. 524. cum quinque sequentibus adducit.

Ibid. Hesychius: *Πεφυσιγγωμένοι· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγγων· ὅπερ ἐστὶν, ἐντεριώνων.* Recte Erotianus: *Σκορόδου φύσιγγα· τὸ ἔξωθεν λέμμα.* Consulendus Piersonus ad Moerin p. 397.

527. *Ἀσπασίας πόρνας δύο* Rav. *Ἀσπασίας πόρνας δύω* Athenaeus. *Ἀσπασίας,* quod agnoscit Suidas in *Πεφυσιγγωμένοι,* pro accusativo plurali accipit Schol. et ex eo Suidas in *Ἀσπασίαι δύο ἑταῖραι. Ἀσπασία πόρνα δύο* Plutarchus. Omnino retinendus est genitivus *Ἀσπασίας,* qui non a *πόρνα* pendet, sed ab *ἀντεξέκλεψαν.* Noster Eq. 1149. *Ἅττ' ἂν κεκλόφασί μου.* Vesp. 1369. *Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα.* Ita saepissime. Verba Athenaei sunt: *Καὶ Ἀσπασία δὲ ἡ Σωκρατικὴ ἐνεπορεύετο πλήθη καλῶν γυναικῶν, καὶ ἐπλήθυνεν*

κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεῤῥάγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης οὑλύμπιος
ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείνων βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·

ἀπὸ τῶν ταύτης ἑταιρίδων ἡ Ἑλλάς, ὡς καὶ ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης παρασημαίνεται. Huc etiam respicit Harpocratio in Ἀσπασία.

528. κἀκεῖθεν Athenaeus, non male.

530. Ὀλύμπιος A. sine articulo, quem agnoscit Diodorus Siculus XII. 40. Huc respicit Plutarchus Pericle p. 156. B.

531. Locus praeclarus et multis veterum testimoniis celebratus. Cicero in Oratore ad M. Brutum 29. a Kustero indicatus: *Istorum enim judicio si solum illud est Atticum, ne Pericles quidem dixit Attice, cui primae sine controversia deferebantur: qui si tenui genere uteretur, nunquam ab Aristophane poëta fulgere, tonare, permiscere Graeciam dictus esset.* Idem Epist. ad Atticum XII. 6. Chreme, tantumne ab re tua est oti tibi, *ut etiam Oratorem legas? macte virtute! mihi quidem gratum, et erit gratius, si non modo in libris tuis, sed etiam in aliorum per librarios tuos Aristophanem reposueris pro Eupoli.* Eupolidi haec tribuit etiam Diodorus Siculus. Consulendus Gesnerus ad Quinctilianum II. 16, 19.

(52) *Ibid.* ἤστραπτ', ἐβρόντα Plinius Epist. I. 20. a Kustero indicatus. Vulgatam, quam agnoscit Aristides III. p. 228. Diodoro Siculo ex quatuor codd. restituit Wesselingius.

532. Alludit ad scolion Timocreontis Rhodii, cujus initium Scholiastae et Suidae in Σκολιὸν debemus: *Ὤφελες, ὦ τυφλὲ πλοῦτε, μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάσσῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι, ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά.*

533. μήτ' ἐν γῇ vulgo ante Brunckium, accedente Rav. Eadem medicina sanavit Brunckius Eq. 610. *Μήτε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.*

536. τὸ non agnoscunt edd. ante Kusterum.

κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς, δεομένων πολλάκις·
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
ἐρεῖ τις· οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί ἐχρῆν, εἴπατε.
φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει,
ἀπέδοτο φῆνας κυνίδιον Σεριφίων,
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ.
καὶ κάρτα μέν τἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς· ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
στοιᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
σκορόδων, ἐλαιῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων·
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,

---

538. **Ad haec verba consulendus omnino Thucydides I. 139.**

540. Verba ἐρεῖ τις οὐ χρῆν ex Telepho desumpta esse monet Schol.

Ibid. ἀλλὰ τί χρῆν vulgo.

543. ἐκαθῆσθ' Brunckius in contextu, qui in annotationibus vulgatam revocat. Recte. Senarius Euripideus esse videtur ex verbis Scholiastae. Porsonus in Praefat. ad Hec. p. 17. ἐκαθήμην, ἐκάθευδον, et similia, tragico abjudicat.

Ibid. ἢ πολλοῦ γε δεῖ cum interrogatione edd. vett.

547. διδομένων edd. vett.

548. στοᾶς vulgo, sed alteram formam ter habet noster Eccl. 676. 684. 686. *ΤΟΝ ΑΠΟ ΤΕΣ ΣΤΟΑΣ* (τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς) habet tabula lapidea Olympiadis XCII. anno quarto incisa, quam evulgavit Chandlerus in Sylloge Graecarum inscriptiorum. Ea hodie in Museo Britannico adservatur. Caeterum recte censet Schol. hic intelligi τὴν ἀλφιτόπωλιν στοὰν, quam memorat noster etiam in Eccl. 686. (53)

550. ἐλαῶν vulgo, quod serioris est Atticismi.

552. Hesychius a Brunckio emendatus: Κωπεῖς· τὰ εἰς κωπὰς εὔθετα ξύλα. Glossa fortasse pertinet ad Lys. 422. ubi Brunckius, quod mirere, *remiges* in interpretatione Latina reliquit. Plura dabit Valckenarius ad Herod. V. 23. a Brunckio laudatus.

τύλων ψοφούντων, θαλαμίων τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων,
ταῦτ᾽ οἶδ᾽ ὅτι ἂν ἐδρᾶτε· τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ᾽ ὑμῖν οὐκ ἔνι.
ΗΜ. ἄληθες, ὦ᾽πίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς, πτωχὸς ὤν, ἡμᾶς λέγειν;
καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν, ὠνείδισας;
ΗΜ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ᾽, ἅπερ λέγει,
δίκαια πάντα, κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
ΗΜ. εἶτ᾽, εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ᾽ ἐχρῆν;
ἀλλ᾽ οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

---

553. *θαλαμιῶν* A. B. a secunda manu, Brunckius. In Pac. 1232. libri plerique *θαλαμιᾶς* habent, quod Brunckius, nescio an consulto, mutavit in *θαλαμίας*. Quocunque modo scribatur, pro adjectivo accipiendum videtur. Hesychius a Kustero emendatus: *Θαλάμιαι* (*Θαλάμια* vulgo) *κῶπαι· αἱ κατωτάτω· καὶ οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν, θαλάμιοι λέγονται.*

Ibid. *τροπωμένων* edd. 1607. 1625. 1670. Respexit Portus ad *τροπωτήρων* v. 549.

554. *γεράνων* pro *νιγλάρων* A. *νιγλαμίων* C. Hesychius: *Νίγλαροι· τερετίσματα, περίεργα κρούματα.* Vide Pollucem IV. 82. et Hesychii interpretes. Pherecrates apud Plutarchum de Musica p. 1142. A. a Kustero indicatus:

Εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς γὰρ εἰσηνέγκατο
ἐξαρμονίους, ὑπερβολαίους τ᾽ ἀνοσίους,
καὶ νιγλάρους, ὥσπερ τε τὰς ῥαφάνους ὅλην
καμπῶν με κατεμέστωσε.

555. Verba *τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἰόμεσθα* ex Telepho esse monet Schol.

[556. *ἡμῖν* non male conjecit nescio quis. *Ex Auctario.*]

(54) 562. *εἰπεῖν ταῦτ᾽* Rav.

563. *ἀλλ᾽ οὔτι χαίρων* non male Bentleius. Ita noster Vesp. 185.

Οὖτις σύ; ποδαπός; Ἰθακὸς Ἀποδρασιππίδου.
οὖτις; μὰ τὸν Δί᾽, οὔτι χαιρήσων γε σύ.

[Ita Noster Ran. 843. *Ἀλλ᾽ οὔτι χαίρων αὔτ᾽ ἐρεῖς. παῦ᾽, Αἰσχύλε.* Soph. Oed. Tyr. 363. *Ἀλλ᾽ οὔτι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.* Sed interdum usurpatur *ἀλλ᾽ οὐδὲ* pro *ἀλλ᾽ οὐ*, ut in hujus fabulae v. 784. *Ex Auctario.*]

ΗΜ. οὗτός σὺ, ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.
ΗΜ. ἰὼ Λάμαχ᾽, ὦ βλέπων ἀστραπὰς,
βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανείς·
ἰὼ Λάμαχ᾽, ὦ φίλ᾽, ὦ φυλέτα·
εἴτέ τίς ἐστι, ταξίαρχός τις ἢ

---

564. *θένεις* vulgo. *θενεῖς* A. Scaliger, Brunckius.

566. *ἰὼ βλέπων* vulgo. *ὦ βλέπων* Hermannus (de metris) p. 255.

567. Hesychius: *Γοργολόφας· ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας, καὶ τῆς ἀσπίδος· Γοργόνα γὰρ* (*ἣν* vulgo) *ἐπ᾽ αὐτῆς εἶχεν ὁ Λάμαχος· ἵνα τὸν Λάμαχον εἴπῃ.* De vocibus hujus formae consulendus Valckenarius ad Phoeniss. 120. Ex nostri Nub. 571. et Eurip. Hipp. 1399. restituendum *ἱπποναώμας* Sophocli Aj. 232. ubi vulgo legitur *ἱππονόμους* contra metrum.

568. *ὦ φίλε* vulgo sine elisione. *ὦ φίλ᾽* B. Brunckius.

569. *εἴτ᾽ ἐστί τις ταξίαρχος, ἢ στρατηγὸς, ἢ* B. edd. vett. pleraeque. *εἴτ᾽ ἐστί τις ταξίαρχος, ἢ στρατηγὸς, εἰ* edd. 1538. 1600. 1607. et sequentes. *εἴτε τίς ἐστι ταξίαρχος, ἢ στρατηγὸς, ἢ* A. C. Rav. Brunckius, ut legisse videtur Schol. qui hunc versum in dochmium monocolon et iambicum dimetrum dispertit. Verum manifesto vitiosum est *στρατηγὸς* inter *ταξίαρχος* et *τειχομάχος* positum. Post magnum illum Lamachum, proximo loco nominandus erat is qui dignitate proxime accederet. Ut Latinis nominibus utar, quis unquam ita locutus est: *Dictator, aut praetor, aut consul, aut privatus senator?* Praeterea dicendum erat *ἄλλος στρατηγὸς*, cum ex v. 593. satis constet ipsum Lamachum de *στρατηγῶν* numero fuisse. Itaque verba *ἢ στρατηγὸς* delevi, et alterum *τις* post *ταξίαρχος* induxi, unde justus efficitur versus dochmius, quales sunt reliqui omnes qui hic Choro tribuuntur. Causa corruptae scripturae fuit *τις* repetitum, quod librariis (55) displicuisse videtur. Cum haec *παρατραγῳδῶν* dicat noster, aptissima sunt exempla duo quae ex tragicorum scriptis adduxit Porsonus ad Hecub. 1169. (Barnesio 1178.) quem locum ita repraesentat:

Εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς,
ἢ νῦν λέγει τις, ἢ πάλιν μέλλει λέγειν.

Prius est ex Orest. 1218.

Φύλασσε δ᾽ ἤν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχός τις, ἢ κασίγνητος πατρὸς,

τειχομάχας γ᾽ ἀνὴρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας· ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.
ΔΑ. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν᾽ ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;
ΗΜ. ὦ Λάμαχ᾽ ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
ΗΜ. ὦ Λάμαχ᾽, οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι

ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ.

Alterum est ex Soph. Trach. 943.

Τοιαῦτα τἀνθάδ᾽ ἐστίν· ὥστ᾽ εἴτις δύο
ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν· οὐ γάρ ἐσθ᾽ ἥ γ᾽ αὔριον,
πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

Emendationem meam egregie confirmare videtur insignis nostri locus Ran. 911. a Porsono in Praefat. ad Hecub. p. 40. emendatus:

Πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα γέ τινα καθῖζεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τίν᾽, ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς.

Magna quidem in priore versu scripturae diversitas est, sed omnes *τινὰ* habent. Porsonus *καθεῖσεν* dedit.

570. *τειχομάχος ἀνὴρ* vulgo. *Γε* hic valet *saltem*, ut superius v. 516. Nub. 1286. Thesm. 219.

571. *τις ἀνύσας* vulgo, cum leni spiritu, de quo consulendus Porsonus ad Phoen. 463. Cum saepe apud nostrum occurrat *ἁνύσας τι*, ut in Eq. 119. Nub. 506. 635. 1253. Vesp. 30. 202. Pac. 275. conjecturae locus est hoc etiam in loco scribendum esse *τι ἀνύσας*.

Ibid. *ἴσχομαι* B. edd. *ἔχομαι* A. C. Schol. Brunckius. Noster Eq. 388. *Νῦν γὰρ ἔχεταί μέσος.* Ran. 469. *Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος.* Metaphoram a palaestra petitam esse monet Schol. Invectum est *ἴσχομαι* ut efficeretur senarius, prima scilicet in *ἀνύσας* producta. [Adde Nub. 1047. *Ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ᾽ ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.* *Ex Auctario.*]

574. Vocem *σάγμα* hinc allegat Pollux VII. 157. omisso fabulae nomine. Hesychius: *Σάγμα· τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος.*

575. *τῶν φίλων καὶ τῶν λόχων* Rav. qui hunc versum
(56) Choro vel Hemichorio tribuit, ut ex ingenio fecerat Brunckius. Dicaeopolidi vulgo tribuitur.

576. *ἄνθρωπος* vulgo, sine articulo. [Eodem sensu usurpatur οὐ γάρ in Eq. 1392.

ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῤῥοθεῖ;
ΛΑ. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κἀστωμυλάμην.
ΛΑ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
ΛΑ. ἰδού. ΔΙ. παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
ΛΑ. κεῖται. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.

Πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις. Vesp. 836.
Τί δ' ἐστὶν ἐτεόν; οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν, ὑφαρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκε; Item v. 1299.
Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν;
Soph. Aj. 1320. *Οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους.*
Ex Auctario.]

[577. Hesychius; *Κακοῤῥοθεῖ· κακολογεῖ, λοιδορεῖ, ὑβρίζει.* Vocabulum tragicis usitatissimum usurpat noster etiam in Thesm. 896. *Ex Auctario.*]

578. Lamachi versum omittit Brunckius contra omnes libros suos et Rav. quia scilicet *nihil Lamachus eorum scire poterat, quae Dicaeopolis dixisset.* Mihi quidem verba *λέγειν τάδε* respicere videntur ad *κακοῤῥοθεῖ* in superiore versu.

[580. Noster Vesp. 1354. *Νῦν δ' οὐ κρατῶ πω τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.* Vulgo, *κρατῶ 'γώ.* *Ex Auctario.*]

581. *ὢν* ante *τῶν* inserunt edd. ante Kusterum.

582. *ἀπένεγκ' ἐμοῦ* Brunckius. *ἀπενέγκαι μου* Suidas in *Μορμώ.* Malim: *ἀλλ' ἀντιβολῶ, προσένεγκέ μοι τὴν μορμόνα*, vel eundem sensum diversis verbis. Vulgata scriptura prorsus absurda est.

584. Cratinus apud Pollucem X. 76. a Kustero allegatus:

Μῶν βδελυγμία σ' ἔχει;
πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.

[Plutarchus de Rep. gerenda p. 801. B. *Πλάτων ὁ κωμικὸς τὸν δῆμον αὐτὸν λέγοντα ποιεῖ·*

Λαβοῦ, λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου·
μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύῤῥιον·

καὶ πάλιν αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερὸν, ὅπως ἐμέσῃ, λέγοντα· Προσίσταταί μου πρὸς τὸ βῆμα μαντίλη· καί· Βόσκει δυσώ-

ΛΑ. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
ΛΑ. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
ΔΙ. πτίλον γάρ ἐστιν; εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; ἆρα κομπολακύθου;
ΛΑ. οἴμ', ὡς τεθνήξεις. ΔΙ. μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε·

δη Κέφαλον, αἰσχίστην νόσον. Pro κεφαλὴν, reposui Κέφαλον, oratorem nobilissimum, de quo consulendus Taylorus ad Lysiae vitam p. 103. *Ex Auctario.*]

589. Verba ὄρνιθός ἐστιν vulgo Lamacho tribuuntur, cum diversa horum verborum distinctione. [Ita noster Av. 276. a Porsono ad Hecub. 208. emendatus: *Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις; ἄτοπος ἆρ' ὀρειβάτης;* Quid sibi velit avis κομπολάκυθος, a nostro v. 1182. hujus fabulae iterum memorata, melius fortasse sciremus, si pro undecim veteris comoediae fabulis paucisque fragmentis, omnes CCCLXV. hodie superstites haberemus. Verbum κομπολακεῖν est in Ran. 961. Ad tale quiddam respexisse videtur Cicero Epist. ad Atticum I. 14. *Totum hunc locum, quem ego varie meis orationibus, quarum tu Aristarchus es, soleo pingere, de flamma, de ferro, nosti illas* ληκύθους, *valde graviter pertexuit. Ex Auctario.*]

590. οἴμ' edd. ante Brunckium, quod pro οἴμαι accepit Schol. Vide v. 919.

Ibid. τεθνήσει C. Rav. edd. τεθνήξει A. B. Brunckius. Illud diserte tuentur Schol. et Suidas in Τεθνήσῃ. Eadem scripturae diversitas est in Nub. 1436. Vesp. 654. Activam formam superius v. 325. et in Aesch. Agam. 1288. indicavit
(57) Dawesius p. 96. Utrobique mediam formam respuit carminis ratio. Hodie apud Platonem in Gorgia p. 320. D. legitur τεθνήξεται, ubi τεθνήξει diserte agnoscunt Scholiastes a Ruhnkenio editus, et Thomas Magister in Τεθνήξεται. Apud Suidam in Ἐπίσεισεν, Portus de suo mutavit τεθνήξοντος in τεθνηξομένοις, Kusterus vero veterem scripturam revocavit. Equidem crediderim veteres Atticos dixisse τεθνήξω, recentiores τεθνήξομαι: τεθνήξω enim nimis Attice dictum videtur Luciano Soloecista p. 570. qui alteram formam Socratis grammatici auctoritate confirmat. Eandem mutationem subiit futurum ζήσω, quod habet noster Plut. 263. et in fabula deperdita apud Clementem Alex. p. 751, 9. Plato de Rep. V. p. 660. D. et IX. p. 741. C. Recentiores ζήσομαι magno consensu. Ἑστήξω habent Eur. Iph. Aul. 675. noster Lys. 634. Thucyd.

οὔ σου κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔοπλος γὰρ εἶ.
ΛΑ. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὤν;
ΔΙ. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; ΛΑ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;
ΔΙ. ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ', ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης·
σὺ δ', ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
ΛΑ. ἐχειροτόνησαν γάρ με. ΔΙ. κόκκυγές γε τρεῖς.
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος, ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,
νεανίας δ', οἵους σὺ, διαδεδρακότας,
τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης, μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμὰς,
Τισαμενοφαινίππους, πανουργιππαρχίδας,

III. 37. 102. Xenoph. Anab. II. 4, 5. Plato Conviv. p. 1205. E. de Rep. IX. p. 738. E. Demosth. adv. Lept. p. 468. Ἑστήξεται recte legitur in senario Hegesippi, infimae aetatis comici, apud Athen. p. 290. D. male apud Xenoph. Paed. VI. 2, 17. Venat. 10. 9. His consideratis, accedo Dawesio activam formam τεθνήξω apud nostrum ubique restituenti.

591. *οὔ σου κατ' ἰσχύν* Scaligero debetur. Pronomen vulgo desideratur. *οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν* tacite emendarunt Kusterus et Brunckius.

598. *κόκκυγές τε τρεῖς* vulgo ante Brunckium. Nescio an huc respexerit Hesychius: *Κόκκυγες· ἐπὶ ὑπονοηθέντων πλειόνων εἶναι, καὶ ὀλίγων ὄντων.*

601. Fere post decennium, ineunte bello secundo Peloponnesio, *ἡλικίᾳ προήκων* dicitur Lamachus a Plutarcho Alcibiade p. 200. B. [Ita fere Sallustius Catil. 49. *Catulus ex petitione pontificatus odio incensus, quod extrema aetate, maxumis honoribus usus, ab adolescentulo Caesare victus discesserat.* Caesarem eo tempore annos sex et triginta natum esse monent interpretes. *Ex Auctario.*]

603. Tam obscura est horum hominum memoria, ut (58)
quae de illis tradiderit Scholiastes, ex ejus ingenio profecta videantur. Quippe nihil facilius erat quam dicere: *Οὗτος ἐπὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο· οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.* Nec minus ignoti sunt Dexitheus v. 14. Amphitheus 46. Lacratides 220. Marpsias 701. Ctesias 839. Prepis 843. Nicarchus 908. Ctesipho 1002. [Nostro concinit Eupolis apud Schol. ineditum ad Aristid. III. p. 374, cujus testimonium debemus Valckenario Diatrib. p. 252.

ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι,
Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ, κἀν Γέλᾳ, κἀν καταγέλᾳ.
ΛΑ. ἐχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙ. αἴτιον δὲ τί
ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
τωνδὶ δὲ μηδέν' ἑτεόν; ὦ Μαριλάδη,
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὤν; ἐνή·
ἀνένευσε· καί τοὐστίν γε σώφρων κἀργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος, ἢ Εὐφορίδης, ἢ Πρινίδης;

Καὶ μηκέτ' ἀντὶ Μιλτιάδου καὶ Περικλέους
ἐάσατ' ἄρχειν μειράκια κινούμενα,
ἐν τοῖς σφυροῖς ἕλκοντα τὴν στρατηγίαν.

Vulgo, *καὶ μηκέτ' ἄναξ Μιλτιάδου καὶ Περικλέους*. *Ex Auctario.*]

606. Hoc versu Lachetem tangit poëta, quem post triennium in Vespis sub canis persona in scenam produxit. Vide Thucyd. III. 86. 88. 90. 99. 103. 115.

608. *ὑμᾶς μὲν ἤδη* vulgo. *ὑμᾶς μὲν ἀεὶ* Rav. Suidas in *Ἀμηγέπη*.

Ibid. *ἀμηγέπου* vulgo, consentiente Rav. *ἀμηγέποι* (librarii vitio pro *ἀμηγέπῃ*) Suidas in *Ἀμηγέπη*. *ἀμηγέπη* A. B. (pro varia lectione) Brunckius. Quinque adverbia hujus formae ita scribenda sunt apud Suidam: *ἀμωσγέπως*, *ἀμοθενγέποθεν*, *ἀμοθιγέπου*, *ἀμηγέπῃ*, *ἀμοσεγέποι*.

609. *ἑτεὸν* sequentibus conjungunt pleraeque edd.

610. *ἓν, ἢ* in fine versus A. B. C. edd. vett. *ἑνὶ* Rav. *ἕνη* Schol. edd. recentiores. *ἐνὴ* Suidas in ipsa voce. *ἓν, ἢ οὐκ* Brunckius. Nihil memoratu dignum de hac voce habent interpretes. Fortasse pro *ἰδοὺ* dictum est, ut *ἤν* vel *ἠνὶ* in Eq. 26. Pac. 327. Ran. 1390. Plut. 75. Hunc sensum in distinctione secutus sum.

611. *καίτοι γ' ἐστὶ* vulgo, quod vitiosum videtur: nam *καίτοι γε* nulla voce interposita, non nisi in hoc loco animadverti: in Lys. 1035. enim manifesto *καίτοι πάνυ γε* legendum est, et probabiliter *κᾆτ', εὖ ἴσθ' ὅτι*, in Nub. 1254. Itaque, mutato ordine, dedi *καί τοὐστίν γε*, ut *μέν τοὔφασκεν* Eccl. 410. In Vesp. 599. ubi vulgo legitur *καίτοι 'στὶν*, *καί που 'στὶν* repraesentat Rav. Scribendum: *καί τοὐστίν*. Vide Porsonum ad Hecub. 403. 1214. Phoen. 1638. Med. 675.

612. *καὶ Εὐφορίδης* vulgo ante Brunckium, manentibus verae scripturae vestigiis. Brunckius *κεὐφορίδης* dedit. [Euripides Electra 1097. *Ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ εὐγένειαν εἰσ-*

οἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χάονας;
οὔ φασιν· ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος·
οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,

ἰδών. Crasin ἢ εἰς habet noster Eq. 1312. (ex emendatione Dawesii p. 249.) Lys. 2. bis, Ran. 186. 187. bis. ἢ εἰδότος Eurip. Iph. Taur. 1048. ἢ ἀπὸ Soph. Trach. 239. Eurip. Hippol. 803. ἢ ἄπαγε Iph. Aul. 817. ἢ ἀληθὲς Menander apud Stobaeum XII. ἢ ἁμάρτημα Philemo apud Athen. p. 516. F. ἢ ἑξακοσίους noster Av. 1251. ἢ ἐνιαυτῷ Ran. 18. ἢ ἑτέρᾳ 64. Adde Damoxenum apud Athen. p. 15. B. Ἐτῶν ἴσως ἐκκαίδεκ' ἢ ἑπτακαίδεκα. Passim usurpatur ἢ οὔ. Quod ad hujus loci scripturam attinet, eadem diversitas conspicitur apud Soph. Phil. 491. ubi monuit me Porsonus legendum esse, Τραχινίαν τε δειράδ', ἢ τὸν εὔροον. *Ex Auctario.*]

[613. Caesuram minus usitatam vitasset noster, si scripsisset, τἀκβάτανα καὶ Χάονας. Praeterea aliquanto melius est Χάονας quam τοὺς Χάονας, et articulum hujusmodi nominibus libentius addunt quam omittunt librarii. Vide v. 509. 720. *Ex Auctario.*]

614. Quis fuerit ὁ Κοισύρας mihi quidem nondum compertum est. Megacles Coesyrae filius, quem hic tangi arbitrantur Schol. et Brunckius, pater fuit Clisthenis, qui rempublicam constituit post ejectos Pisistratidas. Hujus Megaclis ex filio Hippocrate nepos fuit alter Megacles, Periclis avunculus, avusque Alcibiadis maternus. Sed ὁ Κοισύρας, quem hic irridet noster, manifesto juvenis erat. Neminem Alcmeonidarum his temporibus clarum invenio, praeter Euryptolemum Pisianactis filium, quem Alcibiadis ἀνεψιὸν diserte vocat Xenoph. Hist. Gr. I. 4, 19. Ipsum Alcibiadem intelligi suadent maternum genus a Coesyra ductum, et auctoritas in republica jam inde a prima juventute concessa. Verum ei non conveniunt quae de aere alieno dicuntur. (59)

615. ὑπὲρ ἐράνου vulgo, dactylo ante anapaestum posito, ut monuit Hermannus p. 153. Bentleii emendationem confirmat Schol. Ὑπό τε ἐράνων καὶ ὀφλημάτων. De honesta Lamachi paupertate consulendus Plutarchus Alcibiade p. 202. C. Nicia p. 538. A. Πολιτικοῖς παραγγέλμασι p. 822. E. Aelianus Var. Hist. II. 43. Deinde non displiceret γε pro τε.

616. ἐγχέοντες Athenaeus p. 409. F. Noster Ἥρωσι apud Pollucem VII. 167. Μήποτ' ἀπόνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε, μηδὲ λούτριον. Vocem ἀπόνιπτρον apud nostrum indicat Pollux VII. 40.

ἅπαντες ἑξίστω παρῄνουν οἱ φίλοι.
ΛΑ. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
ΔΙ. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
ΛΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ΧΟ. ἁνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.
ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὔπω παρέβη, πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστι·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

---

617. *ἐξίστων* edd. vett. Recte scriptum in A. B. C.

618. Noster Av. 1570. a Brunckio indicatus: *Ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε;*

621. *κατάρξω* B. edd. nullo sensu. *ταράξω* A. C. Rav. Brunckius.

623. *κηρύττω καὶ* edd. *κηρύττω γε καὶ* A. C. *κηρύττω γε* B. Brunckius.

(60) 626. *ἀνὴρ* sine articulo vulgo ante Brunckium.

Ibid. *μεταπείθειν* edd. vett.

627. *τοὺς ἀναπαίστους* vulgo. *τοῖς ἀναπαίστοις* Rav. Suidas in *Ἀποδύντες*. Vulgatam probat Porsonus ad Toupium IV. p. 498.

628. *ἐφέστηκε* vulgo ante Brunckium.

Ibid. *τραγικοῖς* A. ed. 1515.

629. Verba *πρὸς τὸ θέατρον* vulgo praecedentibus conjunguntur. *Παραβαίνειν* nude dicitur de ea fabulae parte quae *παράβασις* vocatur. Vide Eq. 508. (ubi *πρὸς τὸ θέατρον* habet Ravennas) Pac. 735. Thesm. 785.

Ibid. *ἐστιν* vulgo ante Brunckium.

632. *ἀποκρίνεσθαι*, pro *ἀπολογεῖσθαι* legitur etiam in

φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες
πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι,
εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε·

Vesp. 951. Thesm. 186. Eupolis apud Harpocrationem in *Ἀπόκρισις:*

Ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ
*ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ *** κατηγορημένα.*

Quae verba, metro Eupolideo scripta, ex parabasi desumpta videntur.

633. *φασὶ* edd. ante Kusterum. *φησὶ* Scaliger.

Ibid. *ἄξιος ἡμῖν* edd. vett. et Porti. *αἴτιος ὑμῖν* Brunckius ex emendatione Dawesii p. 254. improbante Porsono ad Hec. 313. Noster Pac. 918. *Πολλῶν γάρ ὑμῖν ἄξιος Τρύγαιος ὁ Ἀθμονεὺς ἐγώ.* Haec etiam de Dawesii sententia mutavit Brunckius. Adde Plut. 877. qui locus ab utroque praetermissus est.

Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεός ἐσθ', ὅτι
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

634. *παύσας ἡμῖν* Suidas in *Ξενικοῖς*. *πείσας ὑμᾶς* conjicit Reiskius.

635. Eodem sensu *Κεχηναίων πόλιν* Athenas vocat in Eq. 1263.

636. *ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων* vulgo. *ἀπὸ τῶν* (61)
πόλεων ὑμᾶς οἱ πρέσβεις Brunckius ex emendatione Kusteri. Recepi scripturam a Bentleio propositam, et a Porsono in Praefat. ad Hecub. p. 48. confirmatam.

637. *κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴπῃ* vulgo. *κἀπειδὰν τοῦτό τις εἴπῃ* B. Brunckius. *κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι* A. C. Rav.

Ibid. Alludit poëta ad Pindari verba, *Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι*, monente Scholiaste, quo respexit etiam in Eq. 1329. *Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι.* Consule Heynium ad Pindari fragmenta p. 74. Dithyramb. X.

εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
ηὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφυῶν τιμὴν περιάψας.
ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις γ' εἰπεῖν παρεκινδύνευσ' ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια·
οὕτως αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόῤῥω κλέος ἥκει.
ὅτε καὶ Βασιλεύς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,

---

640. *εὗρε τὸ* vulgo divisim, consentiente Suida in *Θωπεύει* et *Λιπαρά*. *εὕρετο* Rav. Suidas in *Ἀφύα ἐς πῦρ*, Dawesius p. 255. Brunckius.

Ibid. *ἀφύων* vulgo, consentiente Hesychio in *Ἀφύων τιμή*, et Suida in *Ἀφύα ἐς πῦρ*, *Θωπεύει* et *Λιπαρά*. Eodem vitio laborat noster Eq. 666. Hesychius: *Ἀφύων τιμή· τὸ ἔλαιον· ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἕψονται.* Noster apud Athen. p. 96. C. et alibi: *Ἅλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων.* Metrum est ⏑⏑⏑⏑−−.

642. *πόλεσι* vulgo ante Brunckium.

[643. Hesychius: *Τοιγάρτοι· καὶ γάρ, τοιγάρτοι* (f. *τοιγαροῦν*). *Ex Auctario.*]

645. *ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν* vulgo, consentiente Rav. *ὅστις παρεκινδύνευσε λέγειν ἐν Ἀθηναίοις* Brunckius in annotationibus. Recepi Porsoni emendationem in Praefat. ad Hecub. p. 47. propositam.

646. *οὕτω δ' αὐτοῦ* vulgo, cum diversa distinctione. Noster Eq. 529.

Αἶσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν, Δωροῖ συκοπέδιλε,
καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων. οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.

Adde Nub. 294. Av. 466. 736.

(62) 647. *ὅτι καὶ βασιλεὺς* Kusterus. Postulat vulgata distinctio *ὥστε καὶ βασιλεύς*. Dicitur *ὅτε καὶ* pro *ἐπεὶ καὶ* etiam in Nub. 34.

Ibid. *τὴν* omittunt edd. ante Kusterum.

ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
εἶτα δὲ, τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά·
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποτ' ἀφῆθ'· ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια·
φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὔτ' ἐξαπατύλλων,

---

648. *ἠρώτησε* vulgo ante Brunckium.

650. *πολὺ βελτίους γενήσεσθαι* B. *ποτὲ βελτίους γεγενῆσθαι* C.

652. *διὰ ταῦθ'* Rav.

653. *ἀπαιτοῦσι* vulgo. *ἀπαιτοῦσιν* B. Brunckius.

654. Hinc praedium in Aegina habuisse Callistratum recte colligit Schol. Aeginae occupationem inter praecipuas belli causas memorat Thucydides I. 139.

655. *μήποθ' ἀφήσητ'* edd. vett. *μήποθ' ἀφήσηθ'* recentiores. *μήποτ' ἀφήσηθ'* A. B. *μήποτ' ἀφήσεθ'* Rav. *μήποτε δείσηθ'* C. Brunckius. Ut constaret versus, *κωμῳδεῖ* conjecerat Scaliger: Brunckius vero *τοι* delevit, quod agnoscunt A. B. C. et, ut opinor, Rav. licet Invernizius omiserit. *κωμῳδήσει τὰ δίκαια* eodem sensu dictum crediderim, quo *εἰπεῖν τὰ δίκαια* v. 645. *λέγειν τὰ δίκαια* Eq. 510.

657. *οὐδ'* bis Suidas in *Ὑποτείνων*.

Ibid. *ὑποτίνων* contra metrum edd. vett. Recte scriptum apud Suidam in ipsa voce.

οὔτε πανουργῶν, οὔτε καταρδῶν, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται· κοὐ μήποθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος,
δειλὸς καὶ λακκαταπύγων.
δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ, πυρὸς ἔχουσα μένος,
ἔντονος, Ἀχαρνική·
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων
φέψαλος ἀνήλατ' ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι,

---

658. οὐδὲ bis Invernizius.

659. Euripides apud Suidam in Ἀλωτὸν ac Παλαμᾶσθαι, et Ciceron. Epist. ad Att. VI. 1. VIII. 8. (fragm. incert. Beck. 96.)

(63) *Πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθω,*
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται,
κοὐ μήποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων.

664. λακοκαταπύγων edd. vett. Kusterus. λακκοκαταπύγων edd. 1607. 1625. 1670. λακαταπύγων A. B. C. Brunckius. καταπύγων Rav. Ficta vox videtur ex λακκόπρωκτος et καταπύγων.

665. φλεγυρὸν edd. praeter 1515. quae φλογερὸν habet. φλεγυρὰ A. B. C. Rav. Schol. Suidas, et, ut opinor, Hesychius in ipsa voce: Φλεγυρά· ὑβριστική, λαμπρά. Cratinus apud Athen. p. 344. F.

Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ
δείπνου φίλων ἀπείργειν·
νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει·
βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρὸν,
τρίγλῃ δὲ κἂν μάχοιτο.

671. ἡνίκ' ἐπανθρακίδες edd. Particulam inserunt A. B. C. Rav. Brunckius. Hesychius: Ἀπανθρακίδες· οἱ πρὸς ὄπτησιν ἐπιτήδειοι ἰχθύες. et inferius: Ἐπανθρακίδες· τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενα ἰχθύδια. Hanc scripturam repraesentant

οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ μάττωσιν· οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος,
εὔτονον, ἀγροικότερον, ὡς ἐμὲ, λαβοῦσα, τὸν δημότην.

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει·
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν·
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες εἰς γραφὰς,
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων,
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους,
οἷς Ποσειδῶν ἀσφαλειός ἐστιν ἡ βακτηρία.
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,

---

noster Vesp. 1127. Pollux VI. 55. et alii. Verbum *ἀπανθρακίζω* legitur in Av. 1546. Ran. 506.

672. *ἀνακυκλῶσι* vulgo. *ἀνακυκῶσι* Brunckius ex Suida in *Θαρσίαν*. Athenaeus p. 329. B. a Kustero laudatus. *Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὁλκάσιν· Ὦ κακόδαιμων, ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη. τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθῦς εἰς ἅλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλουν ἅλμην.* Hesychius: *Θασία ἅλμη· εἰς ἣν ὄψα ὀπτώμενα ἔβαπτον.* Hinc nescio quis Thasius *Θασία ἅλμη* vocatur a Cratino apud Athen. p. 164. E. ut *Σκυθῶν ἐρημία* Cephisodemus a nostro inferius v. 703.

Ibid. *λιπαράμπυκα* pro *λιπαρὰν* per jocum ex Pind. (64) Nem. VII. 22. a nostro dici monet Brunckius. Vocem in indice Heyniano frustra quaeras.

673. *μάττουσιν* vulgo. *μάττωσιν* A. Rav. Brunckius.

675. *ἀγροικότονον* vulgo, ex vicino *εὔτονον* natum, consentiente Rav. *ἀγροικότερον* A. Brunckius.

681. Hesychius: *Παρεξηυλημένος· ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων ἀμυδρόν* (l. *τὸν νοῦν ἀμυδρὸν ἔχων*)· *μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων, τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· αἱ γὰρ κατατετρημέναι, ἐξηυλίσθαι* (*κατατετριμμέναι, ἐξηυλῆσθαι* corrigunt) *λέγονται.*

682. *οἷς ὁ Ποσειδῶν* Rav.

683. *τονθορίζοντες* edd. *τονθορύζοντες* A. B. C. Rav. Schol. Brunckius, accedente Suida in *Λίθῳ*. Sic *τονθορύζων* Ran. 747. *τονθορύσας* Vesp. 614. Diversa forma, *τονθορογοῦντες*, legitur in luculento Pherecratis fragmento apud Athen p. 268. F. et Pollucem VI. 58. Plura dabit Valckenarius ad Ammonium p. 119.

οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην·
ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
εἰς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·

Ibid. τῷ λίθῳ est τῷ βήματι. Noster Pac. 680. Ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πυκνί. Eccl. 87. Ὑπὸ τῷ λίθῳ, τῶν πρυτάνεων καταντικρύ. Hinc vocatur Cleon in Eq. 956. Λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

684. Hesychius: Ἠλυγή· σκιά. καὶ ἐπηλυγισμός· ἐπισκιασμός, σκότος. Consulendi Piersonus ad Moerin p. 163. Ruhnkenius ad Timaeum p. 117. et Hesychii interpretes.

685. *νεανίας* accusativus est, quod hactenus latuit interpretes. Verum potius crediderim nostrum scripsisse *νεανίαν*, licet receptam habeat Suidas in *Παίειν*. Meminerint
(65) tirones *συνηγόρων* officium fuisse, non reos, sed accusatores (*κατηγόρους*) consilio suo et eloquentia adjuvare. Iniquum censet poëta senem in judicio constitutum ab imberbi causidico exagitari. Vide v. 713. et sequentes.

686. Horum verborum sententiam aliquatenus assecuti sunt interpretes, nec tamen usque eo ut omni ulteriori explicatione supersedendum censeam. Recte quidem statuunt illi ab Atticis usurpata esse *εἰς κάλλος γράφειν* et *εἰς τάχος γράφειν* eodem sensu quo dixerint recentiores *καλλιγραφεῖν* et *ταχυγραφεῖν*: de qua re consulendi in primis grammatici ad Hesychium in *Εἰς κάλλος*. Hinc metaphoram mutuatus est noster, quippe qui *παίειν* et *ῥήμασι* dixit *παρ' ὑπόνοιαν*, cum exspectasses *γράφειν* et *γράμματα*. Nam *στρογγύλα γράμματα*
(66) eae fere litterarum formae fuisse videntur quas hodie minusculas vocamus; quarum cum pleraeque uno calami ductu exarentur, celeritati consulentibus longe accommodatiores sunt quam majusculae sive unciales, quae ex tribus quatuorve lineolis in angulos varie coeuntibus formantur. Has Latine *quadratas* vocari monuit diligentissimus Forcellinus, allatis Petronii verbis: *Canis ingens in pariete erat pictus, superque quadrata littera scriptum*, cave canem. At vero *ξυνάπτων* non est *copulans*, quae Brunckii est interpretatio, sed potius accipiendum est de brevi concisoque dicendi genere, vel de verborum syllabarumque contractione. Hoc sensu *ξυνάπτειν* dixit Theopompus apud Athen. p. 423. A. Ἠρίσταμεν· δεῖ γὰρ ξυνάπτειν τὸν λόγον. Scilicet *ἠρίσταμεν* usurpavit pro *ἠριστήκαμεν*. Quod superest, nemini obscurum esse arbitror, quamobrem tantopere festinaverint accusatores. Scilicet iis propositum erat, intra praescriptum temporis spatium, duas puta tresve horas, quam plurima accusationis capita conferre.

κᾆτ' ἀγκυλώσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν,
ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν·
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὀφλὼν ἀπέρχεται·
εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φί-
λους·
οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι.
ταῦτα πῶς εἰκότα; γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὸν
ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ
θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν, ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν·
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
κᾆτα προσαλισκόμεθα. πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρ-
ψίας;

---

687. *σκανδαληθριστὰς* conjunctim Schol. pro varia lectione. Huc respicit Hesychius: *Σκανδαλοθρίστας, καὶ σκάνδαλον· τὸ ἐν ταῖς μυάγραις. Σκανδάληθρον* memorat Pollux VII. 114. X. 156.

[688. Ita Eq. 251. *Ἀλλὰ παῖε, καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα.* 692. *Ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.* Pac. 320. *Ὡς κυκάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω.* 654. *Καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον.* Malim, *κυκήθρα.* *Ex Auctario.*]

689. *μασταρίζει* A. Vulgatam agnoscit Suidas in ipsa voce.

689. 691. *ὄφλων* vulgo utrobique. Praesens est *ὀφλισκάνω.*

690. *εἶτ' ἀλύει* Schol. pro varia lectione, et ex eo Suidas in *Λύζει.*

[698. Verba *ὅτ' ἦμεν* recte interpretatur Brunckius, *quum vigebamus.* Vide Lys. 666. Minima distinctio post *μὲν* ponenda est. *Ex Auctario.*]

701. Legendum videtur: *καὶ προσέθ' ἁλισκόμεθα.* (66) *Καὶ προσέτι* legitur inferius v. 982. Vesp. 1320. Thesm. 416. Ran. 490. Receptae propius accederet, *κᾆτα πρὸς ἁλισκόμεθα,* si ea scriptura exemplis confirmaretur. [*κᾆτα προσαλισκόμεθα,* ut vulgo, Suidas in *Προσαλισκόμεθα.* *Ex Auctario.*]

Ibid. Malim, *τί ἀντερεῖ,* licet receptam habeat Suidas in *Μαρψίας.*

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
ἐξολέσθαι, ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπεμορξάμην ἰδὼν,
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον·
ὃς, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥᾳδίως ἠνέσχετ' ἂν,

---

702. Thucydidem Melesiae filium, Periclis in republica gerenda adversarium, memorat noster etiam in Vesp. 947. Ex Plutarcho in Pericle p. 161. F. colligas eum Olympiadis LXXXIV. anno primo *ἐξοστρακισθῆναι*. Operae pretium esset sparsa de eo veterum testimonia in unum conferre.

Ibid. Verba *τῷ γὰρ εἰκὸς* leguntur etiam in Thesm. 839. Nec diversa sunt *τῷ χρὴ πιστεύειν* Nub. 385. *τῷ τοῦτο κρίνεις* Plut. 48. Subauditur *τεκμηρίῳ*.

703. *συμπλακέντα* vulgo ante Brunckium.

Ibid. Hesychius: *Σκυθῶν ἐρημία· παροίμια ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ Ἐφέσου Σκυθῶν διαδοθεῖσα· φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες, [οὐ] κατὰ γνώμην ἀπῆλθον. τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπό τινων.* Haec vera esse possunt: sed hoc loco *Σκυθῶν ἐρημία* est ipse Cephisodemus, cujus e majoribus aliquis Scythicam uxorem duxisse videtur: id quod postea Demostheni objectum est. Inde est quod eum v. 707. sagittarium sive servum publicum, et inferius v. 712. patris cognatos Scythas appellat poëta. Cephisodemi meminit noster etiam in Holcasin, a Schol. ad v. 710. et Suida in *Εὐάθλους δέκα* allegatus, ubi duas voces de meo adjeci:

Ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης ξυνήγορος
[τοῖς παλαιοῖς], ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.

[706. Malim, *ὅν γ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα*. Receptam tuetur Suidas. *Ex Auctario.*]

(67) *Ibid.* *κἀπομορξάμην* vulgo, consentiente Suida in *Ὥστ' ἐγώ*. *κἀπεμορξάμην* Schol. Suidas in *Ἀπεμορξάμην*, ut legendum viderat Scaliger. Hesychius: *Ἀπεμορξάμην· ἐδάκρυσα.* Consulendus Porsonus in Praefat. ad Hecub. p. 26.

707. *κοιμώμενον* Suidas in *Ἀπεμορξάμην*, qui vulgatam habet in *Ὥστ' ἐγώ*.

709. *Ἀχαιὰν* vulgo ὀξυτόνως. Hesychius: *Ἀχαία· ἐπίθετον Δήμητρος, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν κόρην ἄχους, ὅπερ ἐποιεῖτο ἀναζητοῦσα αὐτήν.*

ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲν τἂν πρῶτον Εὔαθλους δέκα,
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρὶς χιλίους,
περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ᾖ
τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος, καὶ λάλος, χὠ Κλεινίου.
κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κἂν φύγῃ τις, ζημιοῦν,

Ibid. ἠνέσχετο vulgo. ἠνέσχετ' ἂν Etymologus in Ἀχαιά, monente Brunckio.

710. κατεπάλαισε μὲν ἂν vulgo. κατεπάλαισεν ἂν μὲν Brunckius ex emendatione Kusteri.

712. περιετόξευσε vulgo ante Brunckium.

715. Hesychius: Νωδός· ὁ ὀδόντας οὐκ ἔχων· καὶ ἐννεὸς, κωφὸς, μὴ λαλῶν. Vide Plut. 266. et Pollucem II. 96. ubi laudantur Phrynichus et Eubulus. Diversam formam ex Pherecrate affert idem grammaticus X. 89.

Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκας; οὔ. τί μ' εὔργασαι;
ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος;

716. Iam ante biennium quam acta est haec fabula, inter claros oratores habitus est Alcibiades, qui vix dum e pueritia egressus erat. Noster Δαιταλεῦσιν apud Galenum V. p. 706. paullo aliter a Brunckio emendatus:

A. *Ἀλλ' εἶ σορέλλη, καὶ μύρον, καὶ ταινίαι.*
B. *ἰδοὺ σορέλλη· τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.*
A. *ἦ μὴν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῷ χρόνῳ.*
B. *τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.*
A. *ἀποβήσεταί σοι ταῦτά ποι τὰ ῥήματα.* (68)
B. *παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τἀποβήσεται.*
A. *τί ὑποτεκμαίρει, καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις*
καλοκαγαθίαν ἀσκοῦντας; B. οἴμ', ὦ Θρασύμαχε,
τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων γηρύεται;

717. κἂν φύγῃ τις vulgo, ubi φύγῃ pro μὴ πίθηται dictum videtur, secus quam a Brunckio aliisque acceptum est. Demosth. adv. Leptinem p. 498. Εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν. Eodem sensu παραβῇ dixit Andocides in Alcibiadem p. 121. Ἐὰν δέ τις παραβῇ, μεγάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν. Ad verba ἐξελαύνειν τὸν γέροντα τῷ γέ-

τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
ΔΙ. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς·
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή·
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ', ἱμάντας ἐκ λεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην, καθ' ἣν ἐσπεισάμην,
μέτειμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τἀγορᾷ.
ΜΕ. ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις, χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα·

ροντι, instar omnium allegandus est Antiphanes apud Athen. p. 44. A.

Οἴνῳ [δὲ δεῖ] τὸν οἶνον ἐξελαύνειν,
σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα,
κόπῳ κόπον, ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην,
αὐθαδίαν αὐθαδίᾳ, Καλλίστρατον μαγείρῳ,
στάσει στάσιν, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην,
πόνῳ πόνον, δίκῃ δίκην, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.

720. *τοῖσι Πελοποννησίοις* vulgo. *πᾶσι Πελοποννησίοις* optime Rav. ut in v. 620. 624.

722. Non male omitteretur hic versus, qui conflatus videtur ex v. 625. *Πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.*

724. *τοὺς δ' ἱμάντας* vulgo. Ad *λεπρῶν* subauditur *δερμάτων* aut *κυνῶν*. Noster *Δαιταλεῦσιν* apud Schol. ad Theocriti II. 12.

Τί δαί; λεπρὸν κυνίδιον ἐπρίω τῇ θεῷ
εἰς τὰς τριόδους;

Ἱμὰς κύνειος est in Vesp. 231. et *κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον* in Eq. 289. ubi Schol. *Κυνείῳ σε δέρματι παίσω.*

726. Schol. *Φασιανός· ἀντὶ τοῦ, συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν.* Hesychius ex comico quodam: *Φάσακες· συκοφάνται.*

(69) 728. *ἐν τῇ 'γορᾷ* A. edd. etiam v. 838. 848. *ἐν τἀγορᾷ* ubique B. C. quod verum est. Articulus semper crasin facit.

729. Facile quivis viderit Dorici sermonis leges parum accurate in sequentibus servari. Neque enim revera dixisset Megarensis, *γρυλλίξεῖτε καὶ κοΐξετε* v. 746. neque Boeotius, *ἐξόπισθέ μου* v. 868. Harum diversitatum pars quidem non

ἐπόθουν τυ, καὶ τὸν φίλιον, ᾇπερ ματέρα.
ἀλλ', ὦ πόνηρα κώρἰ ἀθλίω πατρὸς,
ἄμβατε ποττὰν μάδδαν, αἴχ' εὕρητέ πα.
ἀκούετον δή· ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·

---

minima fortasse librariis tribuenda est: sed tamen non dubitandum est quin nonnulla ab ipso poëta profecta sit. Ita fere in Lys. 183. 198. 1002. 1003. 1305. 1311. cum pro ὀμούμεθα, ἐπαινῶ, μογοῦμεν, λυχνοφοροῦντες, ὑμνῶμεν, ἀγκονοῦσαι, Spartanis tribuisset ὀμίομεθα, ἐπαινίω, μογίομες, λυχνοφορίοντες, ὑμνίωμες, ἀγκονίωσαι, nihilo minus in v. 1148. ἀδικοῦμες usurpavit, ubi ex analogiae rationibus scribendum erat ἀδικίομες.

730. ἐπόθουν τοι Rav. Malim ἐπόθουν τε. Vide v. 779.

Ibid. Pherecrates apud Suidam in Φίλιος et Pollucem II. 127.

Τοῖς δὲ κριταῖς
τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω,
μὴ 'πιορκεῖν, μηδ' ἀδίκως
κρίνειν· ἢ, νὴ τὸν Φίλιον,
μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον
Φερεκράτης λέξει πολὺ τού-
του κακηγορίστερον.

731. κόριά γ' ἀθλίου vulgo. κόριχ' ἀθλίου Rav. Dedi Doricum κώρια.

[732. ἐμβᾶτε Schol. in interpretatione. Dixit ἄμβατε poëta, quia actores εἰσελθόντες κατὰ τὴν ὀρχήστραν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν διὰ κλιμάκων ἀναβαίνουσι, teste Polluce IV. 127. Eadem de causa dixit ἀνάδος v. 245. ἀνάβαινε Eq. 149. Vesp. 398. 1341. Hoc alicubi monuit Brunckius. *Ex Auctario.*]

Ibid. εὕροιτε Brunckius, quem miror non animadvertisse αἴκα Doricum esse pro ἐάν. εὕρητε Rav. ut vulgo.

733. ποτέχετ' mendosum est, quippe cum dactylum ante anapaestum sistat, ut monuit Hermannus p. 153. Aut legendum ποτέχετον τὰν γαστέρα, aut reponenda Dorica forma trisyllaba aoristi, qui Atticis est πρόσχετε vel potius πρόσσχετε. Dorienses πόρσχετε dixisse minime affirmarim: Atticos κάτεφθιμένος vel κατεφθίμενος dixisse satis constat ex Eurip. Suppl. 894. Electr. 1299. Rhes. 378. Numerum dualem cum plurali permistum habes cum alibi, tum in Plut. 73. Κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετον. In Nub. 1506. vera scriptura esse videtur:

Τί γὰρ μαθόνθ' ὑβρίζετην εἰς τοὺς θεοὺς,
καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν; (70)

πότερα πεπρᾶσθαι χρῄζδετ', ἢ πεινῆν κακῶς;
ΚΟ. πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.

Priorem versum insigni diversitate emendarunt librarii et editores, quippe qui nescirent secundam personam dualem numquam a tertia diversam fuisse. Eodem ductus errore Brunckius *εἰχετόν γ'* edidit in Soph. Oed. Tyr. 1511. ubi recte vulgo repraesentatur: *Σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας.* Ita Eur. Alc. 664. *Τοιάνδε καὶ σὺ χἠ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.* Ita quoque Scolion omnium celebratissimum apud Athen. p. 695. B.

Αἰεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἁρμόδιε κἀριστόγειτον,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

Haec etiam mutavit Brunckius Analect. I. p. 156. Praeterea vera scriptura aliquoties apud Platonem exhibetur: ut *εὑρέτην* Euthyd. p. 191. C. *ἐπεδημείτην* ibid. *ἐμαθέτην* p. 198. E. *ἐκοινωνησάτην* de Legg. VI, p. 856. B. *εἰπέτην* Sympos. pag. 1185. B. In caeteris plerisque veterum scriptorum locis librarios sibi obtemperantes habuerunt grammatici Alexandrini: sed nullum memini vidisse versum qui veram hujus personae formam non admittat. Obstare quidem videtur Homerus Il. Θ. 455. ubi vulgo legitur:

Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.

Sed in illo loco, quicquid de numero duali statuatur, indubie reponendum est *ἵκησθον*, ut sit *ἂν ἵκησθον* futurum Homericum pro *ἵξεσθον*. Porro scribendum est *καμέτην* Il. Θ. 448. *λαβέτην* Κ. 545. *ἀπέτην* Λ. 775. *ἠθελέτην* 781. *ἠλθέτην* Aesch. Agam. 1216. *ἐφύτην* Soph. Oed. Col. 1379. *ἐβάτην* 1696. *ἀπεφυγέτην* 1739. *ἐλαχέτην* 1746. *εὐδαιμονοίτην* Eur. Med. 1073. *ὁρῴτην* Alc. 213. *ἠρκεσάτην* El. 1300. *ξυνωμνύτην* (ubi malim *ξυνόμνυτον*) Aristoph. Eq. 236. *ξυνεβήτην* Vesp. 867. *ἠλθέτην* Av. 112. Thesm. 1168. *ἐμελλέτην* Plut. 103. *φθανοίτην* 485. Plura exempla inter legendum observata enotare neglexi. [Grammaticis Alexandrinis debemus etiam primam personam dualem, quam ter tantum apud probatos scriptores offendi. Homerus Il. ψ. 485. *Δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος.* Soph. Phil. 1079. *Ἀφορμᾶν ἡμῖν· νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον.* El. 950. *Ἀπεστέρησε, καὶ μόνα λελείμμεθον.* Ubique reponenda videtur prima persona pluralis, quam in Homero multi agnoscunt. Hiatum facile vites, legendo *περιδώμεσθ'*. In Sophocle fraudi fuisse libra-

ΜΕ. ἐγών γα καὐτός φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους,
ὅς ὑμέ κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν.
ἀλλ' ἔστι γάρ μιν Μεγαρικά τις μαχανά·
χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρεν.
περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς, ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, αἴπερ ἵξειτ' οἴκαδις,

---

riis conjicio dualia *νὼ* et *μόνα*; qua etiam de causa in Plut. 447. contra omnes libros, quantum scimus, post *ἀπολιπόντε* Ernestinus *φευξούμεθον* invenit, relicto *διαμαχούμεθα* in proximo versu. Verum, ut concedam *φευξούμεθον* Graecum esse, quod quidem aegre concesserim, nostrum ab hac *ἀκριβείᾳ* longe alienum fuisse docebunt sequentia. Av. 664. *Καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.* Ran. 885. *Εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τἄπη λέγειν.* Plut. 608. *Ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ μεταπέμψεσθον.* Locus observatu dignissimus est Ran. 1479.

Χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. τί δαί;
ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν. εὖ τοι λέγεις.

Dixit *ὀνοματοθήρας* Pompeianus apud Athen. p. 98. A. *Πρότερον γὰρ συντριβησόμεθον, ἔπειθ' οὕτως ἀπολούμεθον.* Caeterum ut ad hunc nostri locum revertar, *ἀκούετε δὴ* conjicit Hermannus, qui observat *non amplius isto loco duali verbo Megarensem uti.* Hermanni emendationem recepissem, ni obstaret caesura non illa quidem prorsus vitiosa, sed tamen paullo insolentior. *Ex Auctario.*]

Ibid. *Παρὰ προσδοκίαν* dici *τὰν γαστέρα* monet Schol. Noster Eq. 1014. *Ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.*

736. *φημι* edd. vett. *φαμι* recte Schol.

738. *ἀλλ' ἔστι γάρ μοι* vulgo. *ἀλλ' ἔστι γὰρ μὲν* edd. (71) nonnullae. *ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν* Suidas in *Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν* (inter *Ἀλαστήσειεν* et *Ἀλάστωρ*) et *Μεγαρικαὶ σφίγγες.* Ex priore Suidae testimonio suspicor eum legisse: *ἄλλα 'στὶν ἡμῖν.*

739. *χοίρους* vulgo.

Ibid. *φέρειν* vulgo ante Brunckium.

741. *ὅπως δὲ δόξητ' ἦμεν ἀγαθᾶ συός* Suidas in *Σῦς* et *Ὗς.*

742. *εἴπερ ἵξετ'* vulgo.

Ibid. *οἴκαδες* Schol. edd. 1547. 1607. et sequentes ante Brunckium, consentiente Gregorio de Dialectis p. 106. In v. 779. *οἴκαδις* habent omnes edd.

τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε·
ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε,
χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρύξω Δικαιόπολίν γα. πᾷ
Δικαιόπολις; ἦ λῇς πρίασθαι χοίρια;
ΔΙ. τί ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγορασοῦντες ἵκομες.
ΔΙ. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμες αἰεὶ ποττὸ πῦρ.
ΔΙ. ἀλλ' ἡδύ τοι, νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν. ΜΕ. οἷα δή.
ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,

---

743. *τᾶς λιμοῦ* vulgo.

744. *ταδή* edd. vett. *ταδὶ* A. B. C. edd. recentiores. Utramque scripturam memorat Schol.

[745. *κἤπειτά γ' ἐς τὸν σάκκον* Kusterus. *Ex Auctario.*]

748. *καρυξῶ γε* vulgo. *καρυξῶ γα* Brunckius. Neutram particulae formam agnoscit Rav. Deinde *Δικαιόπολιν. ὅπα* omnes, quod indubie mendosum est. Postulat sententia interrogativum *πᾷ*. Quid rescribendum sit nondum video.

750. *ἀγοράσοντες ἥκομες* vulgo. Vide ad v. 820.

751. *ἀεὶ* Invernizius et Suidas in *Διαπεινῶμεν* et *Διαπεινῶμεν*. *αἰὲς* Brunckius in annotationibus.

(72) 753. *Μεγαρεῖς* vulgo. *Μεγαρῆς* B. Brunckius.

Ibid. Pro corrupta scriptura *οἷα δή* quid restituendum sit, equidem nondum video. [Verba *οἷα δή* fortasse *θαυμαστικῶς* accipienda sunt, subaudito *πράττομεν*. Ita in principio fabulae, *ὅσα δὴ δέδηγμαι*. Male vertit Brunckius, *Rogas? Ex Auctario.*]

754. *ἀλλὰ γὰρ ὅκα μὲν γα τηνόθεν ἐμπορευόμαν* vulgo. Verba *ἀλλὰ γὰρ* non agnoscunt A. C. Rav. Deinde pro *ὅκα μέν γα*, *ὅκα μὲν ἐγὼν* habet A. *ὅκα μὲν* C. *ὅκα μὲν ἐγὼ* Rav. *ὅκα μέν γα* retinet B. *ἐγὼν* inter *μὲν* et *γα* superne scripto. Omnes *τηνόθεν* (*τηνῶθεν* Rav.) *ἐμπορευόμαν* habent. Versum ita repraesentat Brunckius: *ὅκα μὲν ἐγών γα τηνόθεν ἐπορευόμαν.* Sed vocis hyperdisyllabae penultima dactylum aut tribrachyn inchoare nequit, monente Dawesio p. 211. et *ἐμπορεύονται* habet Epicharmus apud Athen. p. 91. C. Quod autem ad *ἀλλὰ γὰρ* attinet, eadem fere diversitas conspicitur in Eq. 1196. ubi vulgo legitur: *ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ' ὥς ἐμ'*

ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπρασσον τᾷ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
ΔΙ. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σὰ μάν;
ΔΙ. τί δ' ἄλλο; Μεγαροῖ πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
ΜΕ. παρ' ἁμὶ πολυτίματος, ᾇπερ τοὶ θεοί.
ΔΙ. ἅλας οὖν φέρεις; ΜΕ. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
ΔΙ. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. ποῖα σκόροδ', ὑμὲς τῶν ἀεί,
ὄκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀρωραῖοι μύες,

ἔρχονται. τίνες; Pro verbis *ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ'*, liber Ravennas *ἐκεῖνοι γὰρ* habet, ubi aliquid deesse pro ea qua erat rei metricae peritia vidit Invernizius. Reponendum, una litterula addita: *ἐκεινοιὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται. τίνες;* [Legitur *τηνῶθε* apud Theocritum III. 10. *Ex Auctario.*]

755. Malim *τὤνδρες* vel *τἄνδρες*. Hoc est in Lys. 1260. illud fuisse videtur in ejusdem fabulae v. 1099.

Ibid. *ἔπραττον* vulgo. In v. 763. omnes *ἐξορύσσετε* habent.

Ibid. *τῇ πόλει* vulgo ante Brunckium. Malim *τὰν πόλιν*. [Noster Eq. 351. *Τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ*, et reliqua. Eccl. 560. *Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν.* Sermo est de civitate. *Ex Auctario.*]

757. *σαμὰν* conjunctim edd. *σὰ μάν* A. B. (in margine) Brunckius. *τί μάν* B. in contextu. *σὰ μέν* C. Recte interpretantur grammatici: *τί μήν; πῶς γὰρ οὔ.*

758. Verba *τί δ' ἄλλο*, Megarensi vulgo tributa, Dicaeopolidi tribuunt A. B. Brunckius. Viderat hoc Scaliger.

Ibid. *Μεγαροῖ* cum *τί δ' ἄλλο* conjungit Brunckius: Noster Eq. 480. *Πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;*

759. *παρ' ἁμὲ* vulgo, accusativus pro dativo. [*παρ' ἁμὲ* diserte agnoscit Gregorius p. 110. (237.) ubi tamen insigniter variant codices. Alexidi tribuitur *παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ* a grammatico apud Montifalconium Biblioth. Coislin. p. 483. ubi subauditum videtur *ἐλθών*. In Pac. 261. plerique libri habent, *οὔκουν παρ' Ἀθηναίους μεταθρέξει ταχύ.* Ut constaret versus, *σὺ μεταθρέξει* de suo dedit Brunckius. *παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει* habent B. Rav. ut Vesp. 680. *Μὰ Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου κἀυτὸς τρεῖς γ' ἀγλῖθας μετέπεμψα.* In Pace scribendum videtur, *παρ' Ἀθηναίοισι*, subaudito *ὄντα*. *Ex Auctario.*]

761. *ὧν* vulgo. *τῶν* Rav.

762. *ὄκκ' ἐσβαλεῖτε* edd. cui scripturae accedit *οὐκ εἰσ-* (73)
βαλεῖται apud Suidam in *Εἰσβαλεῖται*. *ὄκκ' ἐσβάλητε* A. B. C.

πάσσακι τὰς ἀγλῖθας ἐξορύσσετε;
ΔΙ. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοίρως ἐγών γα μυστικάς.
ΔΙ. καλῶς λέγεις, ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
ἄντεινον, αἲ λῆς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
ΔΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χοῖρος, ναὶ Δία.
ΔΙ. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἥδε; ΜΕ. Μεγαρικά.
ἦ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἅδ'; ΔΙ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
ΜΕ. οὐ δεινά; θᾶσθε τόνδε· τᾶς ἀπιστίας·
οὔ φατι τόνδε χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μὰν,
αἲ λῆς, περίδου νύν μοι περὶ θυμιτᾶν ἁλῶν,

Rav. Brunckius, accedente Gregorio de Dialectis p. 112. (244.) Recte sane: tantum enim interest inter ὄκα et ὄκκα, quantum inter ὅτε et ὅταν.

Ibid. Plutarchus in Pericle p. 168. E. de psephismate Megarensi: *Τοὺς δὲ στρατηγοὺς, ὅταν ὀμνύωσι τὸν πατρικὸν ὅρκον, ἐπομνύειν ὅτι καὶ δὶς ἀνὰ πᾶν ἔτος εἰς τὴν Μεγαρικὴν ἐμβαλοῦσι.*

763. Hesychius: *Πασσακίῳ* (sic)· *πασσάλῳ.*

764. *χοίρους* vulgo.

766. *παχεῖαι καὶ καλαί* C. edd. *παχεῖα καὶ καλά* A. B. Gregorius pag. 115. (252.) Brunckius. Unam ostendit, monente Koenio.

768. *ποδαπήδ' ἠστὶ χοῖρος* edd. ante Kusterum. *ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος* Kusterus et Brunckius. *ποδαπὴ χοῖρος ἥδε* Rav.

770. *θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας* vulgo, in qua scriptura nemo est cui non displiceat *τὰς ἀπιστίας* in numero multitudinis. Haec ad Chorum vel ad spectatores conversus ait Megarensis. Post *τόνδε* subauditur *τὸν χοῖρον* obscoeno sensu, qui lusus verborum saepius in hoc diverbio adhibetur. Deinde verba *τᾶς ἀπιστίας* usurpantur *σχετλιαστικῶς*, ut *τῶν ἀλαζονευμάτων* superius v. 87. *τῆς ἀνοίας* Eq. 350. *τῆς μωρίας* Nub. 818. Eccl. 787.

772. *περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτιδᾶν* (*θυματιδᾶν* A. B. C.) *ἁλῶν* vulgo. *περίδου μοι περὶ θυμιτῶν ἁλῶν* Suidas in *Θυμιτίδων ἁλῶν*. *περίδου μοι περὶ θυμητίδων ἁλῶν* idem in *Περίδου*. *περὶ θυμητίδαν ἁλῶν* caeteris omissis Rav. *θυμίτας ἅλας* habet noster inferius v. 1099. unde hunc versum emendarunt Kusterus et Brunckius. *νῦν*, quod bis omittit Suidas, defenditur ex Nub. 644. *Περίδου νῦν ἐμοί.* In Eq. 791. legitur: *Ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.*

αἰ μὴ 'στὶν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.
ΔΙ. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. ναὶ τὸν Διοκλέα,
ἐμά γα· τύ δέ νιν ἤμεναι τίνος δοκεῖς;
ἦ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς,
ἔγωγε. ΜΕ. φώνει δὴ τὺ ταχέως,—χοιρίον.
οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.
πάλιν τύ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, οἴκαδις.
ΚΟ. κοΐ, κοΐ.
ΜΕ. αὔτα 'στὶ χοῖρος. ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται·
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε, κύσθος ἔσται. ΜΕ. πέντ' ἐτῶν,
σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὑτηγί. ΜΕ. σὰ μάν;
πᾷ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει.
ΜΕ. νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα

---

775. σὺ vulgo ante Brunckium. (74)
Ibid. εἵμεναι A. B. C. Gregorius p. 103. (227.)
777. σὺ A. B. C. edd. vett.
Ibid. χοιρίον Rav. Dorvillius ad Charit. p. 259. Brunckius. χοιρίδιον vulgo.
778. σιγῆς A. B. C. Rav. edd. vett. σιγᾶς Schol. edd. recentiores. σιγῆν Gregorius p. 105. (228.) Brunckius.
Ibid. ἀπολούμενα vulgo ante Kusterum.
779. πάλιν τ' ἀποισῶ bene Rav. Vulgatam habet Gregorius p. 106. (231.) [Malim, ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, ut v. 742. *Ex Auctario.*]
782. Verba πέντ' ἐτῶν vulgo male Dicaeopolidi continuantur. Vertendum, *intra quinquennium*, ut Vesp. 260. Ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον, *quatriduo ad summum*: ubi longe diversa dant interpretes.
784. αὑτηΐ edd. Invernizius. αὑτηγί A.B.C. Brunckius: quae vox reponenda videtur etiam in Av. 821. Ἆρ' ἐστὶν αὑτηγὶ Νεφελοκοκκυγία. In Lys. 603. ταυτασγὶ, et in 604. τουτογὶ malim, ubi pro vulgato τουτονὶ, quod in metrum peccat, suspectam vocem τουτονδὶ invexit Brunckius. [Eadem pronominis forma nostro restituenda videtur Ran. 1504.

Καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτογὶ τοῖσι πορισταῖς,
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ,
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ.

Subaudiuntur ξίφος, βρόχος, et κώνειον. *Ex Auctario.*]

ἕξει μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
ἀλλ', αἰ τράφεν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
ΔΙ. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρα.
ΜΕ. ὁμοματρία γάρ ἐστι κἠκ ταὐτῶ πατρός·
αἰ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνωανθῇ τριχί,
κάλλιστός ἐστι χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύεν.
ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
ΜΕ. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ; μόνᾳ γα δαιμόνων.
καὶ γίγνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
ἅδιστον, ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.
ΔΙ. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;

---

788. χῶρος edd. vett. quae scriptura non temere rejicienda est. χοῖρος, ut vulgo, Athenaeus p. 374. F. In Lys.
(75) 599. vulgo legitur, consentiente Ravennate:

Σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
Χωρίον ἐστί· σορὸν ὠνήσει·
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.

Edd. nonnullae in secundo versu *καίριόν ἐστι* habent, quod ex mera conjectura profectum videtur. Brunckius *καίριος ἐσσί γε* dedit, quam scripturam defendi posse putat ex Eurip. Hel. 1250. *Πιστὴ γὰρ ἐσσὶ σῷ πόσει φεύγουσά με:* ubi malim, *πιστὴ γὰρ εἶ σύ.* In Aristophane legendum opinor, *χοιρίον ἔσται:* quae conjectura lucem accipit ex Pac. 374.

Εἰς χοιρίδιόν μοι νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με, πρὶν τεθνηκέναι.

790. *ταὐτοῦ* vulgo. *τωυτοῦ* A. B. Gregorius p. 108. *τωυτῶ* Brunckius.

791. *ἀλλ' ἂν παχυνθῇ* Rav.

Ibid. *κἀναχνοανθῇ τριχὶ* A. B. C. *κἀναχνοανθῇ γ' ἐν τριχὶ* edd. ante Brunckium, qui *κἀναχνοανθῇ τᾷ τριχὶ* dedit.

792. *ἔσται* Rav. sed vulgata scriptura exquisitior videtur. Noster Eq. 1359.

Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην.

Ibid. *θύειν* vulgo.

793. *τῇ 'φροδίτῃ* vulgo.

794. *μόνᾳ γε* vulgo ante Brunckium.

796. *ἐς τὸν ὀδελὸν* B.

Ibid. *ἐμπεπαρμένον* vulgo. Vide v. 1007. In Lys. 1096. pro *ἐμβαλώμεθα* recte legendum vidit Brunckius *ἀμβαλώμεθα.*

ΜΕ. ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κἂν ἄνευ γα τῶ πατρός.
ΔΙ. τί δ᾽ ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. πάνθ᾽ ἅ κα διδῷς·
αὐτὸς δ᾽ ἐρώτη. ΔΙ. χοῖρε, χοῖρε. ΚΟ. κοΐ, κοΐ.
ΔΙ. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟ. κοΐ, κοΐ, κοΐ.
ΔΙ. τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟ. κοΐ, κοΐ.
ΔΙ. τί δαὶ σύ; τρώγοις ἄν; ΚΟ. κοΐ, κοΐ, κοΐ.
ΔΙ. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαί·

---

798. *Ποτείδαν* edd. *Ποτεῖδα* A. *Ποπίδα* C. *Ποτειδᾶ* B. Brunckius in annotationibus.

Ibid. *ἂν κἄνευ γα* edd. *κἄνευ γα* omisso *ἂν* A. C. *κἂν ἄνευγα* B. Brunckius.

799. *πάνθ᾽ ἃ καὶ δίδως* vulgo, consentiente Rav. *πάνθ᾽ ἃ κἂν διδῷς* Brunckius. Scripturam quam dedi habuisse videtur Schol. qui interpretatur: *Ἅτινα ἂν παραβάλῃς*. Producitur *κα* superius v. 735. et saepissime apud Theocritum. Vide Idyll. I. 4. 5. 8. III. 27. V. 21. VIII. 68. Ita, sed ex emendatione, Epicharmus apud Athen. p. 236. A. *Καἰκά τις ἀντίον τι λῇ τήνῳ λέγεν*. Idem paullo inferius: *Ἅς κά μ᾽ ἄκρατος οἶνος ἀμφέπῃ φρένας*. In Eq. 201. cod. Ravennas habet: *Αἴκα μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας [μᾶλλον] ἕλωνται*. (76)

800. *ἐρώτησον* A. Deinde pro *χοῖρε, χοῖρε*, malim *χοιρίον*.

801. *κοΐ* bis tantum edd. Ter A. B. C. Brunckius.

803. *τί δὲ σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἂν* edd. vett. pleraeque. *τί δαὶ σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἂν* edd. 1525. 1547. 1607. et sequentes ante Brunckium. *τί δαὶ σῦκα τρώγοις ἂν αὐτὸς* A. *τί δαὶ σὺ κατρώγοις αὐτὸς ἂν* B. *τί δαὶ σὺ κατατρώγοις ἂν αὐτός* C. Cod. Ravennatis scripturam male expressit Invernizius. Omnes *κοΐ* bis habent. Brunckius dedit: *τί δαὶ σύ; καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς*, priore *κοΐ* in unam syllabam contracto, quod minime ferri potest. Itaque, deleto altero pronomine, tertium *κοΐ* de meo invexi. Haec ad alteram puellam conversus dicit Dicaeopolis ut monuit Brunckius. Verba *τί δαὶ σὺ* eodem sensu usurpantur in Av. 136. Lys. 136. Similia sunt *τί δαὶ σὺ φῄς* Av. 1615. 1676. *τί δαὶ λέγεις σύ* Ran. 1454.

804. *κεκράγατον* Brunckius ex ingenio. Vulgatam habent Rav. et Suidas in *Φίβαλις*.

806. *τρύξονται* Rav. quod ad *γρύξονται* alludere videtur. Vulgatam habet Suidas in ipsa voce.

οἷον ῥοθιάζουσ᾽, ὦ πολυτίμηθ᾽ Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρί᾽; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ᾽ οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ΜΕ. ἐγὼν γὰρ αὐτᾶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
ΔΙ. νὴ τὸν Δί᾽, ἀστείω γε τὼ βοσκήματε.
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια, λέγε.
ΜΕ. τὸ μὲν ἅτερον τοῦτο, σκορόδων τροπαλίδος·
τὸ δ᾽ ἅτερον, αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
ΔΙ. ὠνήσομαί σοι· περίμεν᾽ αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ ᾽μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν

---

808. *χοιρία* sine elisione A. B. C.

Ibid. De Tragasis consulendus Stephanus Byzantinus,
(77) qui ad hunc versum et 853. respexit. In hoc loco ludit poëta *παρὰ τὸ τραγεῖν*, in altero, *παρὰ τὸν τράγον*. Hoc monuit Kusterus.

810. *ἐγὼ γὰρ αὐτῶν* vulgo.

Ibid. *ἀνειλόμην* A. B. C.

[812. Ita v. 815. *Ὠνήσομαί σοι.* Pac. 1261. *Τούτῳ γ᾽ ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ᾽ ὠνήσομαι.* Ran. 1229. *Ἐγὼ πρίωμαι τῷδ᾽;* *Ex Auctario.*]

813. Recte Schol. *Ἀστείως δὲ ὁ Μεγαρεὺς ἅμα καὶ περιπαθῶς ταῦτα παρὰ τοῦ Δικαιοπόλιδος ζητεῖ, ἃ πρότερον οἱ Μεγαρεῖς ἄλλοις παρεῖχον.* Vide v. 761. 762.

Ibid. *ἕτερον* vulgo ante Brunckium, consentiente Suida in *Πόσου πρίωμαι*, qui proximo versu *ἅτερον* habet, ut omnes libri.

Ibid. *τούτων* vulgo, consentiente Suida in *Πόσου πρίωμαι.* Noster superius v. 117. *τὸν ἕτερον τουτονὶ* habet. [Scribendum *τὸ μὲν ἅτερον τουτί.* *Ex Auctario.*]

Ibid. *τροπαλλίδος* vulgo. *τροφαλλίδος* Suidas in *Πόσου πρίωμαι.* *τροπηλίδος* idem in *Τροπηλὶς*, qui ex ordine litterarum *τροπηλὶς* legisse videtur. Mendose Hesychius: *Τριοπηλίς· δέσμη σκορόδων.* et inferius: *Τριτοπηλίς· σκορόδων δέσμη· ἀπὸ τοῦ πεπιλῆσθαι καὶ συνεστράφθαι.* Alii grammatici *τροπηλὶς* habent, quod verum videtur, et in Doricum *τροπαλὶς* mutandum est.

815. Verba *ταῦτα δὴ* pessime vertit Brunckius: *Haec quidem prospere cesserunt.* Subauditur *δράσω*, ut in Vesp. 851. Eodem sensu usurpatur *ταῦτά νυν* Vesp. 1008. et *ταῦτα* nude Eq. 111. Vesp. 142. Pac. 275.

816. *Ἑρμ᾽ ἐμπολαῖε* vulgo, consentiente Schol. diserte.

οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τάν τ' ἐμαυτῶ ματέρα.
ΣΥ. ὤνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χοιροπώλας Μεγαρικός.
ΣΥ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια, καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει πάλιν,
ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
ΣΥ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι.
ΔΙ. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
τί δαὶ παθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
ΣΥ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. κλάων γε σύ,
εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.

Ἑρμῆ 'μπολαῖε B. *Ἑρμᾶ 'μπολαῖε* Scaliger, Kusterus et Brunckius.

817. *ἐμαυτοῦ* vulgo ante Brunckium.

818. *ἄνθρωπε* vulgo, *ὦ 'νθρωπε* Rav.

819. *τοίνυν γ' ἐγὼ* B. edd. *τοίνυν ἐγὼ* A. C. Brunckius.

820. *ἥκει* B. edd. Invernizius. *ἵκει* A. C. Brunckius, (78) quod vulgo legitur in Lys. 87. Superius v. 742. omnes libri *ἵξετ'* habent. In v. 750. et Lys. 1077. vulgo legitur *ἥκομες*.

821. *ἄμμιν* edd. 1515. Malim *ἁμίν γ'*.

823. Hesychius: *Φαντάζομαι· συκοφαντοῦμαι*.

824. *ὑπό του* Brunckius, qui ex A. C. haec verba Megarensi continuat.

Ibid. *οἵδ' ἀγορανόμοι* et *οἱ δ' ἀγορανόμοι* edd. *ἀγορανόμος* A. *ὦ ἀγορανόμοι* B. *ἀγορανόμοι* C. *ὠ 'γορανόμοι* Brunckius. Dicitur *ἀ 'γορανόμοι*, ut *οἱ τοξόται* superius v. 54. Haec Megarensi tribuunt edd. ante Brunckium, consentiente C.

826. *τίη μαθὼν* vulgo, consentiente Rav. *τίη παθὼν* Scaliger. *τί δὴ παθὼν* Brunckius in annotationibus, quod verum videtur. Noster inferius v. 912. *Τί δαὶ κακὸν παθών.* Vide etiam Nub. 340. 402. 1506. Vesp. 251. Pac. 701. Lys. 599. Plut. 908.

828. *εἰ μὴ 'τέρωσε* vulgo. *εἰ μήν' ἑτέρωσε* Rav. *εἰ μή γ' ἑτέρωσε* Brunckius in annotationibus. Sententiam meam de hac re quam potero brevissime exponam. Quoties *μὴ* a voce excipitur cujus prima littera post quamvis fere longam vocalem elidi potest, apostrophum elisionis notam adhibendam censeo. Itaque malim *μὴ 'γὼ* quam *μὴ ἐγὼ* repraesentare, similique ratione, *μὴ 'στὶ*, *μὴ 'χω*, *μὴ 'γραφον*, *μὴ 'ν*, *μὴ 'ξ*, *μὴ 'πὶ*. Reliquas voces plene scripserim, ut *μὴ ἀλλά*,

ΜΕ. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.

ΔΙ. θάρρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἧς ἀπέδου τὰ χοιρία
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἁμὶν οὐκ ἐπιχώριον.

ΔΙ. πολυπραγμοσύνης νυν εἰς κεφαλὴν τράποιτ' ἐμοί.

ΜΕ. ὦ χοιρίδια, πειρῆσθε χἄνευ τῶ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μάδδαν, αἴκα τις διδῷ.

ΧΟ. εὐδαιμονεῖ γ' ἅνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει

μὴ αὐτὸν, μὴ ἔλθοι, μὴ εὕρω, μὴ ἡμεῖς, μὴ σύ, in quibus non elisionem sed crasin fieri existimo. Idem de ἢ ante vocalem statuendum est. Caeterum fallitur Brunckius, qui in Ran. 64. ἢ ἕτερα pro quatuor syllabis exhibet. Edd. ἢ 'τέρα habent, unde scribendum ἢ ἑτέρα φράσω. Adverbium ἑτέρᾳ legitur etiam in Nub. 813. Pac. 1245. [Adde Eq. 35. Οὐ προσβιβάζεις μ', ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον. Ita scribendus est iste versiculus. Adverbium θατέρᾳ, quod vulgo legitur apud Soph. Trach. 272. nostro restituendum est Vesp. 497. Eccl. 498. *Ex Auctario.*]

Ibid. ἰὼν vulgo. τρέχων Rav. Noster Av. 991. Οὐκ οὖν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων.

(79) 830. τὰ χοιρίδι' ἀπέδου vulgo. Nunquam senarium claudit vox trisyllaba quae duas priores corripit, nisi praecedat monosyllaba: ut ἐν ἀγορᾷ superius v. 533. Eq. 1245. 1373. ὁ βασιλεὺς inferius v. 1224. ὁ Παφλαγὼν Eq. 136. 1392. τὸ θύριον Thesm. 27. 28. δύ' ὀβολὼ Ran. 141. τὰ τεμάχη 517. εἶν' ἔχετον 1422. τὸ παράπαν Plut. 351. τὸν ἕτερον 397. τὰ μεγάλα 845. Plura exempla apud nostrum non offendi. Quod ad hunc locum attinet, scripsit poëta χοιρία, quod imperiti librarii in χοιρίδια mutarunt, ut in v. 777. factum est. Deinde mutatus est ordo verborum, ut versus numeris suis restitueretur.

832. πολλά γ' et ἀλλὰ μὲν vulgo. γ' omittit Rav. et μὴν pro μὲν habet. ἀλλὰ μὴν Schol.

835. τὰν μάζαν vulgo ante Portum. Vide v. 732.

Ibid. Hesychius: Παίει· τύπτει, πλήσσει, κρούει, δέρει· ἢ ἐσθίει. Postremo sensu latet hoc verbum in Epicharmi fragmento apud Athen. p. 286. A. Οὐ λῶντι παίειν, ἀλλὰ μαστιγῶντί με. Cognatum est verbum Ionicum πατέομαι, ab Herodoto aliisque usurpatum, cujus futurum πάσομαι et aoristus ἐπασάμην nonnunquam apud Atticos scriptores inveniuntur.

836. ἄνθρωπος vulgo sine articulo ante Brunckium.

τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος· καρτερήσεται γὰρ ἁνὴρ
ἐν τἀγορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσίῃ τις, Κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται.
οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται·
οὐδ' ἐναπομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι·
οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ·
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν, δίει
κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει.
οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος, ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,

---

837. *ἀνὴρ* vulgo sine articulo ante Brunckium.

839. *εἰσῄει* Invernizius.

842. *ὑποφαίνων* Rav.

Ibid. *πημανεῖ* Suidas in ipsa voce. Futurum *πημανού-* (80)
μενος passivo sensu usurpatur in Soph. Aj. 1155. neque *πη-*
μαίνομαι active sumptum memini legisse, praeterquam in hoc nostri loco, quem sanum esse minime crediderim. Non male legeretur *πημανεῖ τις*.

843. *ἐξομόρξεται* vulgo. *ἐναπομόρξεται* Suidas in ipsa voce, probante Kustero, quam scripturam confirmant Scholiastae verba: *Ἐναποψήσεται, ἐναπομάξεται.* Eurip. Bacch. 341. a Brunckio laudatus: *Μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί.*

Ibid. *Πρέμις* bis Suidas in *Ἐναπομόρξεται.*

Ibid. *σου* pro *σοι* A.

846. *ξυντυχὼν Ὑπέρβολος* vulgo. Pronomen agnoscunt Rav. Suidas in *Ὑπέρβολον*.

848. *ὁ δ' ἐντυχὼν* vitio typographi ed. 1498. unde *ὁ δ' ἐντυχὼν* edd. 1515. 1525. 1540. 1547. 1584.

849. Malim *Κρατῖνος αὖ, κεκαρμένος*. Vide v. 854.

Ibid. *κεκαρμένον* edd. vett. praeter 1525. quae *κεκρα-*
μένον habet. *κεκαρμένος* edd. recentiores et Suidas in *Μοιχός*.

Ibid. Hesychius: *Μιᾷ μαχαίρᾳ· τὴν λεγομένην κῆπον κουρὰν μιᾷ μαχαίρᾳ ἐκείροντο.* Adeundi Hesychii interpretes et Pollux II. 32. X. 140.

850. *οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων* vulgo, dactylo ante

ὁ ταχὺς ἄγχων τὴν μουσικήν,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου.
οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,

---

anapaestum posito, quod vidit Hermannus p. 158. οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων Suidas in Ὄζων, quod eodem redit. Bentleii emendationem confirmant Scholiastae verba: Παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἔφη τὸ Ἀρτέμων· οὐ γὰρ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Κρατῖνον βούλεται δηλώσειν. Hesychius: Περιπόνηρος Ἀρτέμων παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Περιφόρητος Ἀρτέμων. εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο. Athenaeus p. 533. E. Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς, ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος, προθεὶς τὸ, Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων, τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα, διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης· καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν, ἐν τούτοις·

(81) Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσὶ, καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῇσι * * * βοὸς,
νεόπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισι
καθελοπόρνοισιν ὁμιλέων, ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὑρίσκων βίον,
πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τεθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτα σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεα φορέων καθέρματα,
παῖς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορέει
γυναιξὶν αὔτως.

In Anacreontis versibus, quae probabiliter emendare non potui, intacta reliqui. Meminerint tirones in vocibus νεόπλυτον, ὁμιλέων, σατινέων, χρύσεα, φορέων, φορέει, crasin adhiberi. De hoc Artemone et altero juniore, qui Periclis aetate vixit, consulendus Plutarchus in Pericle p. 167. B. [Nescio an ex eodem Anacreontis carmine desumptus sit versus quem conservavit Ammonius in Γῆμαι: Καὶ θαλάμοις, ἐν οἷς κεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο. Argumentum plane simile est, nec diversum metrum, modo legas, καὶ θαλάμ., ἐν τοῖς. Sed hujusmodi emendationes periculo non carent. *Ex Auctario.*]

852. ὄζων κακῶν A. C. ὄζων κάκ bis Suidas in Ὄζων.
855. Λυσίστρατός τ' ἐν ἀγορᾷ vulgo. Λυσίστρατός τ'

ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

ΒΟ. ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.
κατάθου τὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
ὑμὲς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙ. παῦ' εἰς κόρακας· οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι, Χαιριδῆς βομβαύλιοι.

ΒΟ. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττως γ', ὦ ξένε·

ἀγορᾷ edd. 1540. 1586. *Λυσίστρατός τ' ἐν τἀγορᾷ* B. C. *Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ 'γορᾷ* Brunckius.

858. Verba *πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας* eodem sensu comparent in Eccl. 808. Liceat mihi obiter monere, pro menstruo temporis intervallo libentius dixisse Atticos *τριάκοντα ἡμέρας* quam *μῆνα*, ut Galli hodierni pro *une semaine*, *deux semaines*, usurpant, *huit jours*, *quinze jours*. Sic *σπονδὰς τριακονθημέρους* dicebant, non *μηνιαίους*.

860. *τὸν τύλον* diserte Schol. qui tamen *τραχήλου τύλαν* ex Teleclide allegat. Scholiasten describit Suidas in *Τύλα*, (82) qui *τὰν τύλαν*, ut vulgo, in hoc versu repraesentat, quod in v. 954. habent omnes libri ex necessitate. Pollux VII. 133. *Τύλη δ' ἐκαλεῖτο, ἡ ἐπὶ τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀχθῶν γινομένη τριβή.* Utramque formam hoc sensu agnoscit Hesychius. Masculinum *τύλος*, *clavus ligneus*, superius legitur v. 553.

861. Qui hic est Ismenias, inferius v. 954. Ismenichus vocatur.

862. *Θείαθεν* A. C. *Θήβαθεν* B.

863. *φυσᾶντε* Suidas in *Πρωκτὸς*, qui vulgatam habet in *'Οστίνοις*.

864. *παῦ' ἐς κόρακας* legitur etiam Av. 889.

865. *προσέπταν* vulgo. *προσέπτανθ'* recte Invernizius.

866. *Χαιριδεῖς* vulgo ante Brunckium, qui Atticam formam reposuit.

Ibid. Hesychius: *Βομβαύλιος· ὁ αὐλητής· ἀπὸ τοῦ βομβεῖν.*

867. *νὴ τὸν Ἰόλαον* vulgo. *νὴ τὸν Ἰώλαον* Rav. *νεῖ τὸν Ἰόλαον* A. *νεὶ τὸν Ἰόλαον* Brunckius.

Θείβαθε γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου,
τἄνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκειξαν χαμαί.
ἀλλ' εἴτι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
ΔΙ. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις; ΒΟ. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
ὀρίγανον, γλαχὼ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοιὼς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. ὥσπερει χειμὼν ἄρα

Ibid. ἐπιχαρίτως ἄν γ' edd. ἐπιχαρίτως γ' ἂν Brunckius. ἐπιχαρίτως γ' A. B. C. Rav. Dictum videtur ἐπιχαρίττως pro ἐπιχαρίστως, ut ἴττω pro ἴστω. Vide v. 884.

868. Θείβαθι vulgo. Θήβαθι B.

Ibid. φυσῶντες A.

869. καὶ τἄνθεα edd. τἄνθεα omisso καὶ A. C. τἄνθεια B. Brunckius.

Ibid. ἀπέκιξαν vulgo. ἀπέκειξαν edd. 1607. 1625. 1670: quibuscum facit Hesychius a Brunckio indicatus: Ἀπέκειξαν· ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν.

Ibid. χαμούς A.

870. Malim τῶν ἰὼ φέρω.

871. Ὀρτάλιχοι et τετραπτερυλλίδες manifesto sunt aves
(83) et quadrupedes. Gallos gallinaceos et locustas vel cicadas hic intelligi falso existimant interpretes.

872. Erotianus: Κόλλικες· ἀρτίσκων εἶδος, ὡς πλακούντων, ὧν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι μέμνηται, λέγων· Ὦ χαῖρε κολλικοφάγε. τινὲς δὲ τὰ ἴτρια ἐνόμισαν. Hunc versum allegant Athenaeus p. 112 F. et Stephanus Byzantinus in Βοιωτία. Observatu dignum est κολλικοφάγε Βοιωτίδιον, ut τέκνον φίλε.

873. ὅσ' ἔστ' ἂν B. C. edd. soloece. ὅσ' ἐστὶν A. Rav. Brunckius. Verum non abest suspicio a poëtae manu profectum esse: ὅσ' ἔστ' ἀγάθ' ἔν γε Βοιωτοῖς ἁπλῶς. Non bene desideratur praepositio.

874. Malim γλάχω penacute, ut talis sit accusativus quales sunt εἰκῶ, βελτίω.

Ibid. ψιάθους vulgo ante Brunckium.

875. κολοιοὺς vulgo ante Brunckium.

876. τροχίλους, κολύμβους vulgo ante Brunckium, consentiente Athenaeo p. 395. F. Hesychius: Κόλυμβοι· αἱ κολυμβάδες τὰ ὄρνεα, ἢ ζωύφια ἐν κολυμβήθραις.

ὀρνιθίας, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
BO. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγὼς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
ἰκτίδας, ἐνύδριας, ἐγχέλεις Κωπαΐδας.
ΔΙ. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις, τὰς ἐγχέλεις.
BO. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κορᾶν,
ἔκβαθι τᾷδε, κἠπιχαρίττα τῷ ξένῳ.

---

879. *σκάλωπας* vitio typographi edd. 1525. 1547. in schol. tantum, unde in contextum receperunt Portus et sequentes ante Brunckium. Hesychius: *Σκάλοψ· σκαλοπέτα, ἀσπάλαξ, ζῶον γεωρύχον τυφλόν.*

Ibid. *αἰλούρως* edd. 1547. 1607. Kusterus. *αἰαλούρως* edd. 1625. 1670. De hac voce consulendus Piersonus ad Moerin p. 36.

Ibid. *πικτίδας* A. C. De hoc animale altum apud grammaticos est silentium.

880. *ἰκτίδας ἐνύδρους* vulgo. *ἰκτῖδας ἐνύδρως* Brunckius. Festive vertit Frischlinus: *Pluviales ictidas.* *ἰκτίδας, ἐνύδρεις* optime Scaliger. Metri gratia dedi *ἐνύδριας*, quae forma *Βοιωτιάζοντι* accommodatior est. Est autem *ἔνυδρις*, sive *ἐνυδρὶς* (accentus enim incertus est) Latinis *Lutra*, nostratibus *an Otter*. Hesychius: *Ἔνυδρος* (sic)· *ζῶον ποτάμιον ἀμφίβιον ὅμοιον κάστορι.* Ad hanc pertinere videntur Scholiastae verba a Suida descripta: *Ἴκτιδας* (sic)· *εἶδος ζώου, ὡς οἱ κάστορες· ἢ ἔνυδρον· ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον.* Legerim: *ἔστι δὲ ἔνυδρον καὶ ἰχθυοφάγον.* *Ἰκτὶς* autem, sive *ἴκτις*, mustelae genus est. *Viverram* vocant interpretes. (84)

Ibid. Malim *ἐγχέλεας*, ut *ἐνύδριας.*

883. Aeschylus *Ὅπλων κρίσει* apud Schol. *Δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων χορεῦ.*

Ibid. Hesychius: *Πρέσβειρα· προτιμητή, ἀρχηγέτις.* Vide Lys. 86.

Ibid. *Κωπαΐδων* vulgo, et *Κωπαΐδ'* inferius v. 962. In hujusmodi vocibus vel produci debet vocalis ante I, vel crasis adhiberi. Noster Pac. 1005. *Καὶ Κωπάδων ἐλθεῖν σπυρίδας.* Apud Sophoclem Trach. 74. 237. 401. pro *Εὐβοΐδα, Εὐβοΐς*, reponi debet *Εὐβῴδα, Εὐβῴς.* Geminatum *ἰῶτα* nunquam usurpant Attici, nisi utrumque extra diphthongum sit, ut in *Διΐ, περιίδη.*

884. *τῷδε* vulgo, ad *τῷ ξένῳ* relatum, accedente Invernizio. *τῶνδε* A. *τῷδε* (*τῷ σπυριδίῳ* scilicet), Brunckius.

ΔΙ. ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἔγχελυν,
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην·
προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν'· ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' εἴσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών ποτε

Dedi *τᾶδε* Doricum pro *δεῦρο*. Sappho: *Ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴποκα κἀτέρωτα.*

Ibid. *κἠπιχάριττα* antepenacute vulgo ante Brunckium. Verbum esse videtur, neque tamen Etymologo assentiri possum, qui pro *κἀπιχαρίζου* dictum putat.

886. *τραγῳδικοῖς* A.

887. Ex hoc loco male intellecto, tragicum poëtam fuisse Morychum temere statuit Scholiastes: quasi dixisset comicus: *φίλη μὲν κωμῳδοῖς, φίλη δὲ τραγῳδοῖς.* Praeter nostrum Vesp. 506. 1142. Pac. 1008. audiendus de eo Plato comicus *εἰρωνευόμενος* apud Schol. ad Nub. 109.

Ὦ θεῖε Μόρυχε, νῦν γὰρ εὐδαίμων ἔφυς,
καὶ Γλαυκέτης ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας,
οἳ ζῆτε τερπνὸν οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Quod tradit Schol. ad v. 61. hujus fabulae, eum ex numero legatorum ad regem Persarum fuisse, quos deridet poëta, unde hauserit plane nescio.

(85) *Ibid.* Athenaeus p. 297. D. *Φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἕκτῃ Εὐρωπιακῶν, τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαΐδων ἐγχέλεων, ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κατευχομένους, οὐλάς τε ἐπιβάλλοντας, θύειν τοῖς θεοῖς τοὺς Βοιωτοὺς, καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα τὸ τοῦ ἔθους* (*γένους* vulgo) *παράδοξον, καὶ πυνθανόμενον, ἓν μόνον εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν, φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν τὰ προγονικὰ νόμιμα, καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι.*

888. Vocem *ῥιπίδα* hinc allegat Pollux X. 94. Usurpatur etiam v. 670.

889. *τὴν κρατίστην ἔγχελυν* Athenaeus p. 299. B. et ex eo Eustathius p. 1240, 18. monente Brunckio.

891. *ὦ τέν'* vitium typographicum ed. Aldinae plerasque veteres invasit. Recte scriptum in edd. 1538. 1600.

893. Eurip. Alc. 368. a Brunckio allegatus:

σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
BO. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται;
ΔΙ. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
ἀλλ' εἴτι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
BO. ἰῶγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις; BO. ἰώ·
ὅτι γ' ἔστ' Ἀθάνασ', ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.
ΔΙ. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικάς,
ἢ κέραμον; BO. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ.
ἀλλ' ὅτι παρ' ἁμὶ μὴ 'στί, τᾶδε δ' αὖ πολύ.
ΔΙ. ἐγῷδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε,
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. BO. νεὶ τὼ σιώ,
λάβοιμι μέν τἂν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ,
ᾇπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.

Μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην, τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.

895. *πᾶ* vulgo. *παῖ* A. Rav. quod Invernizius pro vocativo *puer*, accipit. *πεῖ* perperam Brunckius.

898. *ἰώγε* A. *ἰώνγα* Brunckius. Hesychius: *Ἰώγα· ἔγωγε· Βοιωτοί.*

899. *ἐνθένδε κεῖσ'* A. B. edd. *ἐνθένδ' ἐκεῖσ'* C. Brunckius.

Ibid. *ἰών* vulgo, Dicaeopolidi continuatum. *ἰώ* B. Boeoto tributum. Utramque scripturam memorat Schol.

900. *Ἀθάναις* vulgo, ubi praepositio minus recte omittitur. Vestigia verae scripturae servat Schol. qui *Ἀθάνας* habet.

Ibid. *ἐν Βοιωτοῖσι* vulgo ante Kusterum.

903. *παρ' ἁμῖν* vulgo. (86)

Ibid. *μὴ 'στὶ* Vat. Kusterus et Brunckius. Verbum substantivum vulgo desideratur.

904. Vulgo distinguunt: *ἐγῷδα· τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε.* Noster Vesp. 856. *Κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν.*

905. *νὴ τὼ σιὼ* vulgo. *νεῖ τὼ σιὼ* A. *νεὶ τὼ σιὼ* Brunckius.

907. *ἀλιτρίας πολλὰς* vulgo ante Brunckium. Nescio an huc respexerit Hesychius inter *Ἀλᾶτο* et *Ἀλαυρίδας*: *Ἀλατρίας· ἁμαρτωλίας.*

Ibid. *πλέον* Brunckius. *πλέων* pro participio accepisse videntur librarii. Recte interpretatur Frischlinus.

ΔΙ. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
ΒΟ. μικκός γα μᾶκος οὗτος. ΔΙ. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
ΝΙ. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; ΒΟ. τῶδ' ἐμὰ,
Θείβαθεν, ἴττω Δεύς. ΝΙ. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα. ΒΟ. τί δαὶ κακὸν παθὼν,
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
ΝΙ. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟ. τί ἀδικειμένος;

---

910. *τῷδ' ἐμά* edd. *τῶδ' ἐμὰ* A. B. Kusterus. *τώδ' ἐμὰ* C. *τῶδ' ἐμοῦς* Brunckius. Sic *ἦδ' ἐγώ* Lys. 94. Nullus dubito quin sub *ἐμὰ* lateat Dorica forma genitivi *ἐμοῦ*, tam in hoc versu quam in 775. Donec vero res ad liquidum perducta sit, nolim receptam scripturam cum Brunckio mutare. Magnum corruptelae locum dederunt pronominum formae Doricae. In Lys. 998. ante Brunckium legebatur: *Ἀπὸ Πᾶνος. οὖκ· ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἰῶ Λαμπιτώ.* Is *ἀλλ'* ejecit, et *οἰῶ* mutavit in *οἶα*, *sola*. Ni magnopere fallor, scribendum: *οὐκ· ἀλλ' ἄρχέν οἷο Λαμπιτώ·* et v. sequente, *ἔπειτα τἄλλαι.* Vide ejusdem fabulae v. 81. 156. 1256.

911. *Θήβαθεν* B. C.

Ibid. *ἴττω Ζεύς* vulgo. *ἴττω Δεύς* scholiorum ed. Aldina. Hesychius: *Δεύς· Ζεύς.* Plato Phaedone p. 47. C. *Καὶ ὁ Κέβης, ἠρέμα ἐπιγελάσας, ἴττω Ζεὺς, φησὶν ὁ Θηβαΐας.* Idem Epist. p. 1290. C *Ἴττω Ζεὺς, φησὶν ὁ Θηβαῖος.* Haec loca indicavit Kusterus.

Ibid. *τοίνυν γ' ὁδὶ* edd. *τοίνυν ὁδὶ* A. B. C. Brunckius.

(87) 912. Parum dubito quin scripserit poëta: *φαίνω πολέμια ταυταγί. τί δαὶ παθών.* Valde interpolatorem sapit istud *κακόν*.

913. *ἦρω* edd. vett. *ἧρω* recentiores. *ἦρα* A. Brunckius. Dorienses scilicet *ΑΟ* in terminationibus verborum in *Α* longum contrahunt: ut *διαπεινᾶμες* superius v. 751. *φυσᾶντες* 868. unde pro *ἐῶντι* malim *ἐᾶντι* Lys. 1005. [*ὀπτᾶντες* habet Epicharmus apud Athen. p. 309. F. *ἀσάμενοι* Alcaeus p. 430. B. quod male, meo quidem judicio, in *ἀσώμενοι* mutatum voluit Bentleius ad Horat. Carm. III. 2. 1. *Ex Auctario.*]

914. *γε* omittit Rav.

Ibid. *ἀδικειμένος* pro *ἠδικημένος* Boeotice dictum statuunt grammatici: quod si verum est, eodem jure pro *αὐληταὶ* v. 862. et *γενήσεται* v. 895. scribendum erit *αὐλειταὶ* et *γενείσεται*. Aliquanto numerosius esset *ἀδικείμενος* prima brevi, pro *ἀδικούμενος*, si modo constaret eam participii formam in hujusmodi verbis a Boeotis usurpatum esse. Non

ΝΙ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν·
ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδα.
ΔΙ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα καὶ θρυαλλίδα;
ΝΙ. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
ΔΙ. νεώριον θρυαλλίς; ΝΙ. οἶμαι. ΔΙ. τίνι τρόπῳ;
ΝΙ. ἐνθεὶς ἂν εἰς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος,

---

longe dissimilia sunt *διν῀ηντες* (fortasse *δίνηντες*) quod habet Sappho apud Dionysium Halic. de Comp. Verb. p. 177. et *φορήμεθα* in Alcaei fragmento apud Heraclidem Ponticum in Opusc. Mythol. Galei p. 413.

915. *φάσω* edd. vett.

916. *πολεμίων εἰσάγεις* C. edd. Suidas in *Θρυαλλίς*. Particulam inserunt A. B. Rav.

Ibid. *θρυαλλίδας* vulgo. *θρυαλλίδα* Suidas in *Θρυαλλίς*.

917. *διὰ θρυαλλίδας* B. edd. *διὰ θρυαλλίδος* Bentleius, *θρυαλλίδας* omissa praepositione A. C. Versus in Rav. desideratur. *τὰς θρυαλλίδας* conjicit Brunckius, unde feci *καὶ θρυαλλίδα*.

919. Malim, deleta Nicarchi persona: *νεώριον θρυαλλίς; οἴμοι, τίνι τρόπῳ;* Superius v. 590. *οἴμοι* in *οἶμαι* mutarunt librarii. *Οἴμοι* hic indignantis est, ut in Eq. 183. *Οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ', ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον;*

920. *ἐς σίλφην* ex glossemate Suidas in *Θρυαλλὶς*, qui vulgatam habet in *Νεώρια*. Phrynichus p. 132. (p. 300. ed. Lob.) *Σίλφην, καὶ τοῦτο διεφθαρμένον· τίλφην* (l. *τίφην*) *γὰρ οἱ παλαιοὶ λέγουσι.*

Ibid. Sensus hujus loci latuit interpretes, qui *τίφην* (88) male pro animalculo quodam accipiunt. Est autem *τίφη* frumenti genus, in palustribus, ut opinor, locis habitans, qualis est Boeotia: *τῖφος* enim palus est. An diversum fuerit ab eo quod hodie oryza dicitur, viderint hujus rei peritiores. Quod autem dicit Nicarchus, hoc fere videtur: periculum esse ne *ἐλλύχνιον* accensum per cavum et fistulosum *τίφης* culmum spiritu oris in navale propellat Boeotus. Similia ex Anna Comnena Alex. p. 383. protulit Gibbonius LII. 20. *Τοῦτο μετὰ θείου τριβόμενον, ἐμβάλλεται εἰς αὐλίσκον κάλαμον, καὶ ἐμφυσᾶται παρὰ τοῦ παίζοντος λαβρῷ καὶ συνέχεῖ πνεύματι.* [Cum haec scriberem, nondum Suidae verba animadverteram: *Σίλφη· ὄνομα ζωυφίου· καὶ σίλφας λέγουσιν εἴδη ἀκατίων.* Quo auctore haec dixerit grammaticus nondum mihi compertum est. Si vera sunt, *τίφην* apud nostrum pro navicula accipiendam censeo. *Ex Auctario.*]

ἄψας ἂν εἰσπέμψειεν εἰς τὸ νεώριον
δι' ὑδροῤῥοῆς, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν·
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. ΔΙ. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
ΝΙ. μαρτύρομαι. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα.
δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.
ΧΟ. ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ
ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολήν·
οὕτω δ' ὅπως

---

922. *ὑδροῤῥόας* vulgo, consentiente Suida in *Θρυαλλίς*. *ὑδρορόας* B. Brunckius. Scripturam mutavi hic et inferius v. 1186. ex analogia compositorum *διαῤῥοὴ*, *ἐκροὴ*, *ἐπιῤῥοή*.

924. *σελαγοῖντ' ἂν αἱ νηῦς* vulgo, consentiente Rav. Piersoni emendationem ad Moerin p. 266. merito recepit Brunckius. Confirmant eam verba Scholiastae a Piersono indicata: *Ἐὰν ἅψηται, φησὶ, μόνον, εὐθὺς καίονται.* Idem paullo inferius: *Σελαγοῖντ' ἄν· αἱ ναῦς δηλονότι.*

927. *δήσας* Suidas in *Φορυτός*.

Ibid. *φέρῃ* B. pro varia lectione, Brunckius. Alii, servato *φέρω*, quod agnoscunt Rav. et Suidas in *Φορυτὸς*, hunc versum et sequentem Boeoto tribuunt. Verum si haec de Boeoto accipiantur, legendum erit *ἐνδησάμενος*, ut superius v. 905. Mihi quidem nondum liquet. Fortasse scripsit poëta: *ἐνδήσω φέρειν.*

928. *φορούμενος* vulgo, quod manifesto librariis debetur, qui nesciebant mediam syllabam in *καταγῇ* longam esse. *φερόμενος* Brunckius. Tribrachyn ante anapaestum in hoc versu animadvertit Hermannus p. 159. Rav. et Suidas in *Φορυτός* omnia habent ut vulgo.

(89) 929—951. Haec antistrophica sunt. Primus antistrophes versus est 940.

929. *ὦ λῷστε* Schol. qui forsan legit: *ἔνδησον οὖν.*

930. *οὕτως, ὅπως* vulgo, nulla distinctione post *ἐμπολὴν* adhibita. Noster Ran. 905.

Ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ', ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα, καὶ μήτ' εἰκόνας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

Caeterum hunc locum allegat Moeris p. 155. ubi nihil inter *ἐμπολὴν* et *ὅπως* habent codd. [Vulgo legitur in Eccl. 300.

κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.
ΘΕ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἐστι; τί με βωστρεῖς; ΘΕ. ὅτι;
ἐκέλευε Λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν·
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾷδ' ἐγχέλων.
ΔΙ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
ΘΕ. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

Tyrwhittus in Animadvers. ad Toupium IV. p. 420. Ita Eurip. Hec. 842.

Πιθοῦ· παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
τιμωρόν· εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως.

957. *κερδάνοις* Brunckius, inconsulto lectore. Malim *κερδαίνῃς* vel *κερδήνῃς*.

959. *τίς ἐστι* vulgo.

Ibid. Distinctio post *ὅτι*, quam in v. 106. restituit Brunckius, hic vulgo desideratur. Idem vitium est in Eq. 742.

960. *ἐκέλευσε* vulgo. Vide v. 962. 1051. 1073.

962. *Κωπαΐδ'* vulgo: de qua scriptura jam dixi ad v. 883.

963. *ὁποῖος* vulgo conjunctim. *ὁ ποῖος* divisim scholiorum ed. Aldina et Porsonus ad Phoen. 892. Noster superius v. 418. *Τὰ ποῖα τρύχη;* Nub. 1270. *Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';* Simillima de Demosthene habet Timocles apud Athen. p. 224. A. cujus verba ex hoc nostri loco ita fortasse restituenda sunt:

Οὐκ οὖν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν; πάνυ γε. δράσω τοῦτό σοι.
καὶ πρῶτα μέντοι παύσεταί σοι Βριάρεως
ὀργιζόμενος. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως;
ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,
μισῶν λόγους τ' ἄνθρωπος, οὐδὲ πώποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδὲν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

964. Noster Pac. 241. *Ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν.* (92)

Ibid. *ὅς γε τὴν Γοργόνα* Rav. unde legerim, *ὅς γε Γοργόνα*, sine articulo, ut v. 574. 1181.

965. Aeschylus Theb. 390. de Tydeo:

Τοιαῦτ' ἀϋτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ'· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.

κατ' οἰκίαν,
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
ΔΙ. ἰσχυρόν ἐστιν, ὤγαθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν
κατωκάρα κρέμαιτο.
ΧΟ. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
ΒΟ. μέλλω γέ τοι θερίδδεν.
ΧΟ. ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, [σύνθέριζε,] καὶ
τοῦτον λαβὼν, πρόσβαλλ' ὅπου
βούλει, φέρων,
πρὸς πάντα συκοφάντην.
ΔΙ. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.
ΒΟ. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν, Ἰσμήνιχε.
ΔΙ. χὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές· ἀλλ', ὅμως.

---

quin hanc formam semper usurpaverint Attici. Cratinus apud Athen. p. 305. B. *Τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.* Similes versus habet Pherecrates apud Athen. p. 685. A.

944. *ἰσχυρόν ἐστ'* Rav.

946. *κατωκάρα κρέμαιτο γε* vulgo. Particulam non agnoscit Rav.

948. *θερίδδειν* vulgo ante Brunckium. Haec verba non satis intelligo. Grammaticorum interpretationes parum ad rem sunt. *Θερίδδεν* pro *εὖ πράττειν* dictum videtur.

949. Verbum *συνθέριζε*, quod metro adversatur, et ex glossemate natum videtur, uncinis inclusi.

949*. *πρόβαλλ'* vulgo. *πρόσβαλλ'* optime Rav.

954. Repraesentavi hunc versum ut eum ex Rav. edidit Invernizius. Pro *ἰὼν* vulgo legitur *ὦ*. Longe aliter ex
(91) B. Brunckius: *ἴθι δῆθ'* (*δὴ* cod.) *ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, Ἰσμήνιχε.* Hunc versum *διὰ μέσου* esse facile videbit lector.

955. Hic versus et tres sequentes vulgo Boeoto continuantur. Boeoto v. 955. Dicaeopolidi sequentes tribuunt B. Brunckius.

956. Revocavi distinctionem post *ὅμως*, quam agnoscunt tres omnium vetustissimae editiones. Praeter hujus fabulae v. 402. 408. ita locutus est noster in Lys. 144. *Ὅμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ:* versum recte constituit

κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.
ΘΕ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἐστι; τί με βωστρεῖς; ΘΕ. ὅτι;
ἐκέλευε Λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν·
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾷδ' ἐγχέλυν.
ΔΙ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐγχέλυν;
ΘΕ. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

Tyrwhittus in Animadvers. ad Toupium IV. p. 420. Ita Eurip. Hec. 842.

Πιθοῦ· παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
τιμωρόν· εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως.

957. *κερδάνοις* Brunckius, inconsulto lectore. Malim *κερδαίνῃς* vel *κερδήνῃς*.

959. *τίς ἐστι* vulgo.

Ibid. Distinctio post *ὅτι*, quam in v. 106. restituit Brunckius, hic vulgo desideratur. Idem vitium est in Eq. 742.

960. *ἐκέλευσε* vulgo. Vide v. 962. 1051. 1073.

962. *Κωπαΐδ'* vulgo: de qua scriptura jam dixi ad v. 883.

963. *ὁποῖος* vulgo conjunctim. *ὁ ποῖος* divisim scholiorum ed. Aldina et Porsonus ad Phoen. 892. Noster superius v. 418. *Τὰ ποῖα τρύχη;* Nub. 1270. *Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';* Simillima de Demosthene habet Timocles apud Athen., p. 224. A. cujus verba ex hoc nostri loco ita fortasse restituenda sunt:

Οὐκ οὖν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν; πάνυ γε. δράσω τοῦτό σοι.
καὶ πρῶτα μέντοι παύσεταί σοι Βριάρεως
ὀργιζόμενος. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως;
ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,
μισῶν λόγους τ' ἄνθρωπος, οὐδὲ πώποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

964. Noster Pac. 241. *Ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν.* (92)

Ibid. *ὅς γε τὴν Γοργόνα* Rav. unde legerim, *ὅς γε Γοργόνα*, sine articulo, ut v. 574. 1181.

965. Aeschylus Theb. 390. de Tydeo:

Τοιαῦτ' ἀΰτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ'· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκηλάτοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.

καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
ξύντροφε Διαλλαγή,
ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ;
ἀλλά σε λαβὼν, τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν,
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων·
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὁδί,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν γ' ἐλᾶδας κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν, κἀμὲ, ταῖς νουμηνίαις.
ΚΗ. ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας

---

hujus carminis, vulgo Dicaeopolidi tribuuntur. Fortasse inducebatur muta persona Διαλλαγή, *Pax*, quod in Lys. 1114. factum videmus.

(94) 991. ἐμέ τε καὶ σὲ Rav.

993. ἢ *πάνυ* vulgo, cum interpretatione.

996. Vocem *σύκιδας* ex nostri Lemniis allegat Pollux VII. 152. Cum vero in fabularum nominibus saepissime erret, veri simile est eum huc respexisse. Φυτευτήρια τῶν σύκων interpretatur.

Ibid. Hesychius: *Μοσχίδια· μοσχεύματα.* et paullo superius: *Μοσχεύματα· τὰ νεόφυτα.*

997. *ὄρχον* edd. *κλάδον* ex glossemate A. B. C. Schol. *ὄσχον* Rav. Brunckius ex conjectura.

998. *ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ* vulgo. *ἐλαΐδας*, quod metro parum convenit, agnoscit Suidas in ipsa voce. Versus strophicus 984. constat ex duobus paeonibus primis, totidemque creticis.

1000. *λέως* Ammonius in *Χόας*, et Kusterus in contextu, qui in annotationibus recte *λεῴ* dedit, ut in Pac. 551. Av. 448.

Ibid. *τὰς χοὰς* C. edd. Suidas in *Ἀσκὸς Κτησιφῶντος.* *τὰς χόας* Ammonius. *τοὺς χόας* A. B. Brunckius, quod in Suida habet codex apud H. Stephanum in Thes. Ling. Gr. IV. p. 481. D. Caeterum nugantur grammatici, qui discrimen statuunt inter *χόας* et *χοᾶς*. *Χοεὺς*, unde *χοῦς* contractum volunt, veteribus ignotum erat. Producuntur accusativi *χόα* et *χόας* eodem jure quo *βασιλέα* et *βασιλέας*. Genitivus *χοῶς*, ut *νεὼς*, est apud nostrum in Pac. 537. Thesm. 347. Dati-

πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
ΔΙ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε·
τὰ λαγῷα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπήξω τὰς κίχλας.
ΧΟ. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ὤνθρωπε, τῆς παρούσης.
ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας

νυμῇ χοῖ habet Anaxandrides apud Athen. p. 131. B. Plurale *χόες*, *congii*, usurpatur a Platone Theaet. p. 127. D. Accentum accusativi singularis saepius in hac fabula non monito lectore mutavi. (95)

1002. Hesychius: *Ἀσκὸν λήψεται· ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθετο, καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον· νικητήριον· στέφανον.* Haec mutila et corrupta sunt. Vocem *ἀσκίδιον* ex hac fabula allegat Pollux X. 71. et *Θάσια ἀμφορείδια* X. 72. Illud legitur in Eccl. 306. hoc in Eccl. 1119. Athenaeus p. 437. B. *Τίμαιος δὲ φησὶν, ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χόα, ἆθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν, καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος.* Plura de hoc certamine habet Athenaeus lectu non indigna.

1006. *ταχέως* vulgo sequentibus conjungitur.

1007. *ἵν' ἀναπείρω* vulgo, consentiente Suida in *Ἀναπείρατε.* Verbum *πείρω* rarissime ab Atticis poëtis usurpatur. *Διαπείρας* habet Eurip. Phoen. 26. *ἐμπείρας* tragicus incertus Rhes. 514. *ἀναπαρῶ* Macho apud Athenaeum p. 349. C. qui inter Atticos minime est habendus. Doricum est *ἀμπεπαρμένον*, quod legitur superius v. 796. In hoc versu *ἵνα πήξω* laudat Pollux X. 95. unde Bentleius in Epistola ad Hemsterhusium p. 303. fecit; *ἵν' ἀναπήξω.* Noster Eccl. 843. *Λαγῷ' ἀναπηγνύασι.*

1010. *ἄνθρωπε* vulgo, accedente Suidas in *Ζηλῶ.*

1011. Ita Nub. 154. *Τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους φρόντισμα;* 769. *Ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν*, et reliqua. Pac. 859. *Τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;* 863. *Οἶμαι. τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;* 916. *Τί δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνου νέου λε-*

ὀπτωμένας ἴδητε;
ΧΟ. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
ΔΙ. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
ΧΟ. ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς,
κομψῶς τε, καὶ δειπνητικῶς
αὑτῷ διακονεῖται;
ΓΕ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. ὦ Ἡρακλεῖς, τίς οὑτοσί.
ΓΕ. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
ΓΕ. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τί μοι κεὶς πέντ' ἔτη.
ΔΙ. τί ἔπαθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
ΔΙ. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
ΔΙ. ὦ τρὶς κακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
ΓΕ. καὶ ταῦτα μέντοι, νὴ Δί', ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;
ΓΕ. ἀπόλωλα τὠφθαλμὼ, δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ', εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,

παστήν; Lys. 399. *Τί δῆτ' ἂν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;* Plura hujus ellipseos exempla non habet noster.

(96) 1012. *ἴδητ'* edd. *ἴδητε* A. B. C, Brunckius.

1017. *αὐτῷ γε* edd. *αὐτῷ* A. B. (a prima manu) C. Brunckius. Consimile mendum indicavit Brunckius in Plut. 1170. Media forma *διακονεῖσθαι*, *ministerium sibi praestare*, legitur etiam in Soph. Phil. 287.

1019. Monet Kusterus hunc versum in Nub. 1263. occurrere. Sensus non valde dissimilis est in Av. 12. *Οἴμοι. σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.*

1021. *κἂν πέντ' ἔτη* vulgo, quod habuisse videtur Schol. qui sic interpretatur: *Ἀντὶ τοῦ, εἰς πέντ' ἔτη. κὰς πέντ' ἔτη* Scaliger.

[1022. *τί δ' ἔπαθες* Kusterus et Brunckius. *Ex Auctario.*]

Ibid. *ἐπετρίβειν* edd. vett. pleraeque. *ἐπιτρίβειν* edd. 1525. 1547. 1607. 1625. 1670.

1023. *πόθεν γ'* edd. *πόθεν* A. B. C. Brunckius.

1025. *ὥσπερ* A. edd. *ὥπερ* B. C. Brunckius.

Ibid. *ἐτραφέτην* A. forma Atticis inusitata.

1026. Hesychius: *Βολίτοις· βολβίτοις.* Vel huc respexit, vel ad Eq. 658. Alludit poëta ad usitatissimum illud, *ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.*

ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὠφθαλμὼ ταχύ.
ΔΙ. ἀλλ', ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
ΓΕ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
ΔΙ. οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
ΓΕ. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
ΔΙ. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
ΓΕ. οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.
ΧΟ. ἁνὴρ ἀνηύρηκέν τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδύ, κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
ΔΙ. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι·
τὰς σηπίας στάθευε.
ΧΟ. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
ΔΙ. ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
ΧΟ. ἀποκτενεῖς λιμῷ με, καὶ
τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ

1030. Plato Gorgia p. 350. E. *Κἂν εἰ ἐπιχειρήσαντες δημοσιεύειν, παρεκαλοῦμεν ἀλλήλους, ὡς ἱκανοὶ ἰατροὶ ὄντες.* Paullo inferius apud Platonem *τῷ δημοσιεύειν* opponitur *ἰδιωτεύειν*, *medicinam privatim exercere.* (97)

1032. *κλαῖε* vulgo ante Brunckium. *ἄπελθε πρὸς τοῦ Σπιττάλου* Suidas in *Σπίτταλος*.

1033. Ita noster superius v. 191. *Σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.* Lys. 904. *Σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.* Pac. 660. *Ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.* Adde Nub. 1364. 1369. Antiphanes apud Athen. p. 446. C. *Σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. τοῦτο μέν σοι πείσομαι.*

1034. *ἔνσταξον* Suidas in *Σπίτταλος*, qua voce usus est noster in Vesp. 702. Vulgatam habet Pollux X. 168.

1035. *οἴμωζέ που* Invernizius.

1036. *βοϊδίοιν* vulgo. Consulendus Piersonus ad Moerin p. 276.

1037. *ἀνὴρ ἀνεύρηκε* vulgo. *ἀνὴρ ἀνεύρηκεν* Brunckius.

1039. Hinc manifestum est veteres dixisse *οὐδ' ἑνὶ* divisim, ut monuit Porsonus in Praefat. ad Hecub. p. 34.

1044. Haec vulgo male distinguuntur. Vertendum: *Me quidem fame enecabis, vicinos vero tuos nidore et clamore.*

1045. *κνίσσῃ* vulgo. De scriptura hujus vocis certant (98)

φωνῇ, τοιαῦτα λάσκων.
ΔΙ. ὀπτᾶτε ταυτὶ, καὶ καλῶς ξανθίζετε.
ΠΑ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τίς οὑτοσί; τίς οὑτοσί;
ΠΑ. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
ΠΑ. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,
ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
εἰς τὸν ἀλάβαστον, κύαθον εἰρήνης ἕνα.

---

grammatici. Si *κυίσσα* dixissent veteres, in *κυίττα* mutassent Attici.

1049. *ταυτὶ τὰ κρέα* A. B. *ταυτὶ κρέα*, ut vulgo, C. Rav. Brunckius, cum censeret articulum non recte abesse posse, versum ex ingenio ita refinxit: *ἔπεμψέ τίς σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος.* Nec male, modo *ταυτὶ* omnium librorum consensu stabilitum retinuisset: nam legitur in Pac. 192. *Ἥκεις δὲ κατὰ τί; τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.* In hoc loco *σοι*, quod agnoscit Suidas in *Μιαρία*, omittunt Aldus aliique nonnulli, qui *κρέα* pro iambo accepisse videntur: ex quo errore in hoc versu, quem nunc tractamus, natam corruptam scripturam facile quivis conjiciat. Sed si rem altius considerasset Brunckius, articulum recte abesse vidisset. Ita saepe solent Attici, quando *δεικτικῶς* loquuntur. Dixit noster *ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς* superius v. 130. *τρία γε ταυτὶ γεύματα* 187. *τουτὶ πτίλον σοι* 585. *τήνδε μαζίσκην* Eq. 1166. *τουτὶ τέμαχος* 1177. *τουτοὶ φαγεῖν ἐλατῆρος* 1181. *οὑτοιὶ μύκητες* Vesp. 262. *τηνδὶ δὲ χλαῖναν* 1132. *οἱδὶ κρέαβεις* Lys. 1072. *παιδάριον τουτὶ* Thesm. 1203. *τουτονὶ νεκρὸν* Ran. 170. *τονδὶ λύχνον* Eccl. 27. Ita Callias apud Athen. p. 487. A. *Καὶ δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα τῆς ὑγιείας.* Caeterum *κρέα* pro iambo accepit Brunckius ad Nub. 339. licet in Thesm. 558. recte dedisset: *κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων.*

1050. *καλῶς ποιῶν, ὅστις περ ἦν* edd. *καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν* A. B. Brunckius. *καλῶς ποιῶν, ὅστις ἦν* C.

1053. *ἐς τὸν ἀλάβαστρον* B. edd. *ἐς τὸν ἀλάβαστον* A. C. Suidas in *Ἀλαβαστοθήκας*. *ἀλάβαστον* agnoscit etiam Rav. In Lys. 947. ubi vulgo *ἀλάβαστρον* editur, *ἀλάβαστον* habet C. monente Brunckio, qui post Maussacum ad Harpocrationem in *Ἀλαβαστοθῆκαι*, laudat Thomam Magistrum in *Ἀλάβαστον*, et Eustathium p. 1161, 29. Observandum est, non
(99) temere a sponso mitti vas unguentarium, cujus maximus usus in nuptiis erat. Ita noster Plut. 529. *Οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.* Adde Lys.

ΔΙ. ἀπόφερ᾽, ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου·
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
ἀλλ᾽ αὑτηὶ τίς ἐστιν; ΠΑ. ἡ νυμφεύτρια
δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.
ΔΙ. φέρε δή, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν᾽ αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὁτιὴ γυνή ᾽στι, τοῦ πολέμου τ᾽ οὐκ ἀξία.
ὕπεχ᾽ ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὦ γύναι·
οἶσθ᾽ ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῳὶ
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν᾽ οἶνον ἐγχέω λαβὼν εἰς τοὺς Χόας.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς,

---

943. Caeterum Brunckius, qui quinto abhinc versu *ταυτὶ κρέα* Attici dici posse negaverat, mirabili sane inconstantia hic *ἐς τόνδ᾽ ἀλάβαστον* dedit.

Ibid. *κύσθον* Vat. quod verum censet Kusterus.

1055. *μυρίων δραχμῶν* Rav. Si fides Suidae habenda est, *χιλιῶν δραχμῶν* dicebant Attici, utraque voce circumflexa.

1056. Hesychius: *Νυμφεύτρια· ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ παράνυμφος.* Paullo aliter Pollux III. 41. *Ἡ δὲ διοικουμένη τὰ περὶ τὸν γάμον γυνή, νυμφεύτρια. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θαλαμεύτρια.*

1063. Hesychius: *Ἐξαλίγυρον* (sic)· *σκεῦος ἀργυροῦν φιάλῃ παραπλήσιον, ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειφον τὸ* (l. *ἠλείφοντο*) *μύρον.* Vocem *ἐξάλειπτρον* hinc allegat Pollux X. 121.

1064. Suspicor poëtam *οἶσθ᾽ ὡς ποιείσθω τοῦτο* scripsisse: quam formam, et cognatam *οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον*, parum intellexere librarii. Mansit in Eur. Iph. Taur. 1203. *Οἶσθά νυν ὅ μοι γενέσθω.* Eodem sensu *ἀλλ᾽ ὡς γενέσθω* dixit tragicus in Hec. 888. Iph. Taur. 603. Tro. 721.

Ibid. *φάσον* edd. ante Kusterum. Vide v. 862. 915.

1066. *τὸ* omittit Rav.

1067. Hesychius: *Οἰνήρυσις· ἀγγεῖον, ὡς κοτύλη, μεθ᾽ οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσιν.*

ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπείγεται.
ΚΗ. ἰὼ πόνοι τε, καὶ μάχαι, καὶ Λάμαχοι.
ΛΑ. τίς ἀμφιχαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
ΚΗ. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους,
κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς·
ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
ΛΑ. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;
ΔΙ. ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.

---

(100) 1071. Hunc versum cum 1073. et quatuor sequentibus, qui vulgo Nuncio tribuuntur, Praeconi ex v. 1034. restitui.

1072. *ἀμφὶ χαλκοφάλαρα* divisim Brunckius, accedente Suida in *Τίς ἀμφί*.

1076. Lenaeorum sive Anthesteriorum primus dies *Πιθοιγία* dictus est, secundus *Χόες*, tertius *Χύτροι*, ut ex disertis veterum testimoniis satis novimus. Celebrabantur *Χόες* Anthesterionis die duodecimo, qui Olympiadis LXXXVIII. anno tertio, ex Dodwelli rationibus incidit in Februarii diem Iulianum decimum tertium, Gregorianum vero octavum.

1079. Hic versus vulgo Dicaeopolidi tribuitur, consentiente Schol. diserte. Vide v. 960.

1079. Hic versus ex Euripidis Telepho desumptus mihi videtur, licet nihil de eo monuerit Scholiastes. Videsis quae de argumento ejus fabulae dixi ad v. 472. Quod cum ita sit, admitti potest *πλέονες*, quod in tragico senario necessarium est, in comico longe numerosius quam *πλείονες*.

1031. Malim *ἀεὶ* pro *ἤδη*, quam scripturae diversitatem superius habuimus v. 608.

1082. *βούλει διαμάχεσθαι Γηρυόνι* (sic) Suidas in *Βούλει*. *βούλει διαμάχεσθαι Γηρυόνῃ* idem in *Γηρυόνης*. Scripsit fortasse poëta, *Γηρύονι*, quae forma restituenda videtur Euripidi Herc. 1271.

(101) *Ποίους ποτ' ἢ λέοντας, ἢ τρισωμάτους*
Γηρύονας, ἢ γίγαντας, ἢ τετρασκελῆ
κενταυροπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα.

Vulgo satis inepte, *τρισωμάτους Τυφῶνάς*. Sed *Τυφὼς* apud Atticos, quantum memini, non crescit in obliquis. *Τυφῶν*, quod passim occurrit, in *Τυφὼν* mutandum est. Apud Ae-

ΛΑ. οἴμοι κακοδαίμων, καταγελᾷς ἤδη σύ μου;
ΔΙ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
ΛΑ. αἲ, αἲ,
οἵαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
ΔΙ. αἲ, αἲ· τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
ΑΓ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἐστιν; ΑΓ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα·
ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΔΙ. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.

Aeschylum Prom. 354. Tegerim: Τυφῶν, ἅπασιν ὅστις ἀντέστη θεοῖς.

[1083. ἤγγειλ' ἐμοί Brunckius. Ex Auctario.]

1084. προστρέχεις ἀγγελῶν Rav.

1086. κίστιν Schol. ad hunc locum et ad v. 961. edd. Suidas in Χοᾶ. κίστην A. B. C. Rav. Brunckius. Pollux X. 186. Κίστη, καὶ κιστίδες, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσιν Ἀριστοφάνης. Respexit grammaticus ad v. 1138. ubi κιστίδος non nisi per jocum dicitur. In aliis locis semper exhibetur κίστη. Vide inferius v. 1098. Eq. 1211. 1216. Vesp. 529. Pac. 666. Lys. 1184. Thesm. 284.

1086. Moris erat ut in Bacchi festo sacerdos ejus lautam coenam pararet. Compellat eum in theatro sedentem histrio Ran. 297. Ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης. In Eq. 536. reposuerim, καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσου.

1091. στέφος Suidas in Ἴτρια.

1092. Athenaeus p. 646. C. Ἴτριον· πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γενόμενον. — Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια. Accentus incertus est.

1095. Ἐπιγράφεσθαι, patronum adsciscere, legitur etiam in Pac. 684. Sensus hujus loci talis fere videtur: jure (102) κακοδαίμονα esse Lamachum, qui δαίμονα elegerit magnam

ξύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
ΛΑ. παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
ΔΙ. παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
ΛΑ. ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
ΛΑ. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.
ΔΙ. κἀμοὶ σὺ δημοῦ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
ΛΑ. ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε, καὶ τὰς κίχλας.
ΛΑ. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
ΔΙ. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
ΛΑ. ὤνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
ΔΙ. ὤνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;

---

illam Gorgonem. Nihil in hoc versu mutat Suidas in *Ἐπίγραφου*.

1096. *σύγκλειε* vulgo.

1099. *ἅλας θυμίτας* (*θυμιτίδας* Suidas) *φέρε ἐμοὶ* Schol. ad v. 772. et Suidas in *Περίδου*.

1101. *οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι* edd. *οἶσε, παῖ, σαπροῦ δεῦρο* C. *οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ* A. B. Rav. Brunckius, accedente Suida in *Θρία*. *παῖ* et *μοι* permista habes v. 1099. *παῖ* et *μου* v. 1102.

1102. *κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ, παῖ, θρῖον* edd. *κἀμοὶ δὴ σὺ, παῖ, θρῖον* C. *κἀμοὶ σὺ δὴ, παῖ, θρῖον* A. B. Brunckius. Carmini quidem satisfacit scriptura a Brunckio recepta: verum cum complura *θρίων* essent genera, veri simile est Dicaeopolidem non minus quam Lamachum id nominasse quod sibi afferri vellet. Itaque pro Brunckiano *δὴ, παῖ*, levi mutatione dedi *δημοῦ*, ex Eq. 954. *Δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον*. Verba Pollucis VI. 57. de hoc cibi genere, nonnihil emendatiora quam vulgo leguntur, apponam: Τὸ δὲ θρῖον ὧδε ἐσκεύαζε· στέαρ ὕειον ἑφθὸν λαβὼν μετὰ γάλακτος, ἔμιγνυ χονδροπαγῆ· συμφυράσας δ' αὐτὰ χλωρῷ τυρῷ καὶ λεκίθοις ᾠῶν καὶ ἐγκεφάλοις, περιβαλὼν συκῆς φύλλῳ εὐώδει, ζωμῷ ὀρνιθείῳ ἢ ἐριφείῳ ἐνέβαπτεν· ἔπειτα ἐξαιρῶν, ἀφῄρει τὸ φύλλον, καὶ ἐνέβαλλεν εἰς ἀγγεῖον μέλιτος ζέοντος· καὶ τὸ μὲν ὄνομα τῷ ἐδέσματι προσέθηκε τὸ φύλλον· ἡ δὲ μίξις πάντα ἐξ ἴσων δέχεται· τῶν δὲ λεκίθων πλεῖον· ἐπεὶ πηγνύουσι καὶ συνιστᾶσι. Abest a lexicis *χονδροπαγής*.

1103. *τὼ πτερὼ τὼ 'κ* edd. vett.

ΛΑ. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
ΔΙ. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
ΛΑ. ἀλλ' ἦ τριχοβρῶτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
ΔΙ. ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρχυν κατέδομαι.
ΛΑ. ὤνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
ΔΙ. οὔκ· ἀλλ' ἐγὼ χὠ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
βούλει περιδόσθαι, κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;
ΛΑ. οἴμ', ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
ΛΑ. παῖ, παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
ΔΙ. παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
ΛΑ. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον.
ἔχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙ. καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
ΛΑ. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

1109. *λοφίον*, *cristulam*, Schol. pro varia lectione. (103)

1110. Hunc versum omisso δὸς allegat Pollux VI. 86. propter vocem *λεκάνιον*, quam inferius X. 76. ex Polyzelo profert:

Λεκανίῳ γὰρ ἐναπονίψει πρῶτον, εἶτ' ἐνεξεμεῖ,
εἶτ' ἐνεκπλυνεῖ δὲ, κἆτ' ἐναποπατήσει, Μάνια.

Quae verba paullo aliter emendavit Bentleius in Epistola ad Hemsterhusium p. 229.

1111. *τριχόβρωτες* vulgo. *τριχοβρῶτες* Pollux II. 24. Suidas in ipsa voce. Utramque scripturam agnoscit Schol. Hesychius: *Τρίχοβρος* (sic)· *θηρίδιον κατεσθίον τοὺς λόφους τῶν περικεφαλαίων.*

1112. *μίμαρκιν* edd. Schol. et Suidas in *Μίμαρις*· *μίμαρκυν* A. B. C. Rav. Brunckius. Hanc scripturam exhibet Diphilus apud Athen. p. 401. A. Utramque agnoscunt grammatici. Hesychius: *Μίλαρκης* (sic)· *λαγωοῦ χορδή.* Idem, *Μιμάρκυς· κοιλία καὶ ἔντερα τοῦ ἱερείου μεθ' αἵματος σκευαζόμενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγωῶν αὐτῇ ἐχρῶντο· ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ ὑός· ὁ δὲ Φερεκράτης παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί.* Consentit Pollux VI. 56.

1122. *τοὺς σκιλλίβαντας* Rav. Versum allegat Pollux X. 146. qui *κιλλίβαντας* inter *σκεύη στρατιωτικὰ* recenset. Scholiastae nostro sunt *τρισκελῆ τινα σκευάσματα, ἐφ' ὧν ἐπιτιθέασι τὰς ἀσπίδας, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες.* Ultima verba ex mera conjectura adjecit grammaticus, cum non videret ideo a Lamacho posci *τοὺς κιλλίβαντας*, ut clypeum iis innixum emundaret. Inde est quod tum demum tersibilem il-

ΔΙ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
ΛΑ. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
ΔΙ. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
ΛΑ. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
ΔΙ. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
ΛΑ. κατάχει σὺ, παῖ, τοὔλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου.
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
ΔΙ. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
ΛΑ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.

---

(104) lum clypeum afferri jubet, cum τοὺς κιλλίβαντας in conspectu spectatorum rite collocarit. Tali instrumento utebantur pictores, teste Polluce VII. 129: *Ἐφ' οὗ δὲ οἱ πίνακες ἐρείδονται ὅταν γράφωνται, ξύλον ἐστὶ τρισκελές· καλεῖται δὲ ὀκρίβας καὶ κιλλίβας.* Verum notissimus usus, ut opinor, erat ad mensam sustentandam. Hesychius: *Κιλλίβαντες· τραπεζῶν βάσεις καὶ ὑποθέματα· ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι.*

1123. Verba τῆς ἐμῆς a Dicaeopolide δεικτικῶς dicuntur, digito ad κίστην admoto, vel ad ventrem, quae quidem Scholiastae sententia est.

Ibid. Panes κριβανίτας memorat noster etiam *Γήρᾳ* apud Athen. p. 109. F. unde in Plut. 765. κριβανιτῶν ὁρμαθῷ rescribendum videtur. Superius v. 87. βοῦς κριβανίτας ludens dixit. Panes ἰπνίτας et ἐσχαρίτας recenset Athenaeus p. 109. C.

1128. ἐν τῷ χαλκίῳ vulgo, quod post κατάχει minime Graecum est, licet diserte a Schol. agnoscatur, quem describit Suidas in *Κατάχει.* ἐκ τοῦ χαλκίου optime Pollux X. 92. Hesychius ex Eupolide: *Χαλκίον μακρόν· τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν.* Satis ridicule sistitur in scena Lamachus scutum oleo detergens, donec Dicaeopolidis imaginem reddat.

1129. ὁρῶ male A. Subauditur ἐν τῇ ἀσπίδι. Verba δειλίας φευξούμενον recte vertit Brunckius: *Reum timiditatis futurum.* Sic διώξομαί σε δειλίας Eq. 368.

1131. κελεύω vulgo, cum plena distinctione post γέρων. κελεύων B. Rav. Brunckius, ut in libro suo emendaverat Bentleius.

Ibid. Ut Clisthenem Sibyrtii filium superius v. 118. per jocum appellat noster, ita patrem Gorgasum Lamacho tribuit, qui revera Xenophanis filius erat, teste Thucydide VI. 8.

1132. φέρε, παῖ, δεῦρο Rav. Malim, φέρε δεῦρό μοι.

ΔΙ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα· κἀμοὶ τὸν χόα.
ΛΑ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
ΔΙ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.
ΛΑ. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος·
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
ΔΙ. τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος·
ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
ΛΑ. τὴν ἀσπίδ' αἴρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών.
νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.
ΔΙ. αἴρου τὸ δεῖπνον· ξυμποτικὰ τὰ πράγματα.
ΧΟ. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν·
τῷ δὲ καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ὡραιοτάτης,
ἀνατριβομένῳ γε τὰ δεῖνα.

1135. συμπότας vulgo ante Brunckium. Versum omittit A. (105)

1137. 1138. Hos versus diverso ordine quam vulgo leguntur non male exhibet Rav. Neutrum agnoscit A.

1138. κίστιδος vulgo. κιστίδος penacute Pollux X. 136. et Suidas diserte in Κίστις. Ita κλίνη, κλινὶς, τήθη, τηθίς.

1141. Hunc versum omittit Rav. sequentem A.

1142. συμποτικὰ vulgo ante Brunckium.

1145. Subauditur ἰτητέον, τρεπτέον, βαδιστέον.

1146. ῥιγῶντι προφυλάττειν edd. ῥιγοῦν καὶ προφυλάττειν A. Brunckius. ῥιουγγῶν καὶ προφυλάττειν C. ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν B. Rav. Doricas formas ab Atticis usurpatas, διψῆν, πεινῆν, ῥιγῶν, saepe mutarunt librarii. De ῥιγῶν vide Brunckium ad Av. 935.

1147. τῷδε καθεύδειν Brunckius. ὧδε καθεύδειν C. unde οὐδὲ conjeceram. Verum recte se habere videtur vulgata. In rerum diversarum collatione, post transitum a priore ad posteriorem, saepe redit oratio ad priorem. Exemplo erunt tres primi versus hujus fabulae et Plut. 751—759.

1149. ἀνατριβομένῳ γε τὰ δεῖνα vulgo, consentiente Rav. Versum ex ingenio ita refinxit Brunckius: σοὶ δ' ἀνατρίβειν γε τὸ δεῖνα: in qua scriptura perperam usurpatur activa forma. Nimia obscoena sunt quae contra vulgatam (106)

ἐπάξειεν δ' ἔχων τὸν χειρόβαρον,
κἄπειθ' ἁμαρτὼν βάλοι Κρατῖνον.
ΑΓ. ὦ δμῶες, οἳ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
ὕδωρ, ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε,
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἁνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισε,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών,
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν

---

596. ubi veteres libri τῶν σκαλέθων habent, καὶ τῶν σκαλέθων Brunckius.

(108) 1171. ἐπαΐξειεν edd. vett. pleraeque. ἐπαΐξεις vett. quaedam cum recentioribus. ἐπάξειεν Brunckius ex A. B.

1175. ἐν χυτρίῳ vulgo. ἐν χυτριδίῳ Rav. Dawesius p. 204. Brunckius.

1176. ἔργ' οἰσυπηρὰ A. B. C. edd. vett. ἔρι' οἰσυπηρὰ Schol. Pollux VII. 28. et alii. Versum vacuo spatio relicto omittit Rav.

Ibid. λαμπάδια, contra metrum, Suidas in ipsa voce, sed non recto litterarum ordine. Hesychius: *Λαμπάδιον· τὴν λεπτὴν κειρίαν, ἢ ἐπίδουσιν.* Inter medici instrumenta memorat Pollux X. 149.

1177. ἀνὴρ vulgo, sine articulo.

1179. *παλίνορον* vulgo, consentiente Suida in ipsa voce. Hesychius inter *Παλινώρους* et *Παλίουρος*: *Παλίνωρον [ἐξεκόκκισεν]· εἰς τοὐπίσω ἐξέκλασεν καὶ ἐξέβαλεν· ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ῥοιῶν.* Cum ad Homericum *παλίνορσος* Il. Γ. 33. quod habet Aesch. Agam. 159. respicere videatur poëta, dedi *παλίνορρον*, quod a recepta scriptura non multum abscedit. Philetaero comico *ἀμπαλίνωρος* tribuitur ab Hesychio et Suida in ipsa voce. Hinc fortasse hoc loco *παλίνωρον* scribendum erat.

Ibid. ἐξεκόκκισεν vulgo ante Brunckium. ἐξεκόκκυσε legisse videtur Schol. ἐξεκόμισε Suidas in *Παλίνορον*.

1182. Vide Plut. 277. et meam annotationem ad v. 335. Noster apud Pollucem VII. 67. *'Αλλὰ, τὸ σπράφιον λαβὼν, τὰ κάρυα μοὐξέπιπτε.*

λείπω φάος γε τοὐμόν· οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.
τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόην πεσὼν,
ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις
λησταῖς, ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ΛΑ. ἀτατατταταί·
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ, διόλλυμαι,
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν, οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι,
Δικαιόπολις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
κᾆτ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.
ΔΙ. ἀτατατταταί·
τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ Κυδώνια.
φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,
τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν·

1187. 1188. *ξυναντᾷ δραπέταις, λῃστὰς ἐλαύνων* vulgo. (109)

1189. Ita Vesp. 1360. *Ὁδὶ δὲ καὐτός· ἐπὶ σὲ κᾆμ' ἔοικε θεῖν.* Av. 1718. *Ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν· ἀλλὰ χρὴ θεᾶς.*

1190. 1198. *ἀτταπατταταί* vulgo in priore loco, *ἀτταλατταταί* in altero. *ἀττάταῖ, ἀτταταῖ* Rav. utrobique. *ἀτταταταταί* Suidas in *Ἐποποῖ.*

1195. *ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν* (*ἄν γ'* Brunckius) *οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι* edd. *ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν, οἰμωκτὸν γένοιτ' ἄν μοι* B. Recepi scripturam quam habent A, C. Rav. Eodem carminis genere usus est noster in Av. 851. 895. Lys. 616. (ubi delendum *γε*) 639. nec dissimiles sunt hujus fabulae 300. 346.

1196. *Δικαιόπολις γὰρ εἴ μ' ἴδοι* vulgo. *Δικαιόπολις ἄν μ' ἴδοι.* Rav. Similes versus sunt Ran. 394. Nub. 1154. 1155.

Βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ἰὼ, κλάετ', ὦ 'βολοστάται.

1197. *κατεγχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις* vulgo. *κᾆτ' ἐγχανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν* Rav. *κατεγχάνοι*, nihili vocem, diserte agnoscit Schol. Metrum est ut in v. 1161. 1172. 1202. Haec omnia vulgo aliter distinguuntur.

1201. *κἀπιμανδαλωτὸν ἂν* edd. ante Brunckium, qui *ἂν* mutavit in *αὖ*. Neutram particulam agnoscunt A. B. C. Rav. Similes sunt Ran. 398. 399. 401. 403. 405. *Κἀπ' εὐ-*

τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα.
ΛΑ. ὦ ξυμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ, ἰὼ, τραυμάτων ἐπωδύνων.
ΔΙ. ἰὴ, ἰὴ, χαῖρε Λαμαχίππιον.
ΛΑ. στυγερὸς ἐγώ. ΔΙ. μογερὸς ἐγώ.
ΛΑ. τί με σὺ κυνεῖς; ΔΙ. τί με σὺ δάκνεις;
ΛΑ. τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς βαρείας.
ΔΙ. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

τελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον. 407. *Ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν.* 409. 410. 412.

(110) *Ibid.* Hesychius: *Μανδαλωτόν· φίλημα ποιὸν οὕτω καλεῖται.* Huc potius respexisse videtur grammaticus quam ad Thesm. 132. Cum diversa *φιλημάτων* genera essent *περιπεταστὸν* et *μανδαλωτὸν*, pro *κἀπιμανδαλωτὸν*, quod agnoscit Suidas in *Περιπεταστὸν*, malim *καὶ τὸ μανδαλωτόν.* Tertium genus *Χύτρα* memoratur ab Eunico apud Pollucem X. 100. *Λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον τὴν χύτραν.*

1202. *τὸν γὰρ χοᾶ νῦν πρῶτος ἐκπέπωκά γε* edd. *νῦν* et *γε* omittunt A. C. Rav. Brunckius. *γε* non agnoscit B. qui *νῦν* habet.

1203. *συμφορὰ* vulgo ante Brunckium.

1206. *ὦ χαῖρε, Λαμαχίππιον* vulgo. *χαῖρε, Λαμαχιππίδιον* Rav.

1208. *κινεῖς* contra metrum A. B. Schol. pro varia lectione. Male vertit Brunckius: *Blande compellas.* Dicaeopolis Lamachum osculatur, qui eum indignabundus remordet.

1210. *τῆς ἐν μάχῃ νῦν ξυμβολῆς* B. edd. *νῦν* omittunt A. C. Rav. Brunckius. Similes versus sunt Vesp. 248 — 272. (a Brunckio indicati) Eq. 757. 758. 887. 888. Lys. 256. 258. 271. 273. Ran. 396. Nub. 1212. *Ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἑστιᾶσαι.*

1211. Ad haec Brunckius: *Ludit in ambiguitate vocis quae* conflictum, *et* symbolas *significat, id est, pecuniae quae conjectabantur ab iis qui communi sumtu erant una coenaturi. Nefas autem fuisset symbolam ab aliquo exigere qui ad solemne convivium, qualia in festis agitabantur, fuisset invitatus. Lepidi exstant hanc in rem Eubuli Comici versus apud Athen. p. 239. A.*

Ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ,
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους·
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τίν' ἢ ξένον
καλέσας, ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο, μηδὲν οἴκοθεν λαβών.

ΛΑ. ἰὼ, ἰὼ, Παιῶν, Παιών.
ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.
ΛΑ. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ·
προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.
ΔΙ. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου·
προσλάβεσθ', ὦ φίλαι.
ΛΑ. ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινιῶ.
ΔΙ. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι, καὶ στύομαι,
καὶ σκοτοβινιῶ.
ΛΑ. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' εἰς τοῦ Πιττάλου,
παιωνίαισι χερσίν.

1212. *Παιὰν, Παιὰν* vulgo, quam formam, ni fallor, non usurpant comici. Vide inferius v. 1223. Eq. 408. 1318. (111) Pac. 453. 454. (ubi male vulgo *παίειν* legitur) 555. Av. 1763. Thesm. 311. 1035. Plut. 636. In Vesp. 874. vulgo legitur *Ἰήιε Παιὰν*, quod non temere mutatum velim.

1213. *ἀλλ' οὐχὶ νῦν γε σήμερον* Rav. Noster Eccl. 982. *Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις.* 991. *Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.* In Plut. 993. malim: *Ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει.*

1215. 1217. *προσλάβεσθέ μ'* soloece C. in priore loco, et edd. utrobique. *προσλάβεσθ'* A. B. C. in posteriore loco, Schol. diserte, Brunckius. Noster Pac. 9. *Ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν.* Lys. 202. *Καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.*

Ibid. *ὦ φίλαι* Rav. utrobique.

1221. *σκοτοδινιῶ* B. edd. *σκοτοβινιῶ* C. Rav. Brunckius. Hunc versum et superiorem omittit A.

1222. *ἐς τοῦ Πιττάλου* Rav. in qua scriptura abundare videtur articulus. Conferenda *εἰς Φιλοκτήμονος* Vesp. 1250. *εἰς Κλεισθένους* Lys. 622. *εἰς Ὀρσιλόχου* 725. *εἰς Φαινεστίου* Antiphanis apud Athen. p. 15. A. *ἐξ Αἰσχινάδου* Pac. 1154. *ἐκ Πατροκλέους* Plut. 84. *ἐν Κρατίνου* Eq. 400. *ἐν Καλλιππίδου* nostri apud Pollucem X. 29. *ἐν Φαίακος* Eupolidis apud Athen. p. 106. B. Ita semper Attici, si bene memini. Alii omnes hoc loco habent *ἐς τὸν Πιττάλου*, ubi perperam *ἐς* de persona dicitur. Brunckius quidem *οἶκον* subaudiri censet: sed *aedes* Atticis sunt *οἰκία*. *Οἶκος* conclave est in quo coenabant veteres: verum hanc distinctionem neglexerunt recentiores. His animo perpensis, induxi scriptu-

ΔΙ. ως τους κριτας μ' ἐκφέρετε. πού'στιν ὁ βασιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.
ΛΑ. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
ΔΙ. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν; τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟ. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.
ΔΙ. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας, ἄμυστιν ἐξέλαψα.
ΧΟ. τήνελλά νυν, ὦ γεννάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
ΔΙ. ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες ὦ· τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟ. ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν, [τήνελλα καλλίνικος,]
τήνελλα καλλίνικον ᾄδοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.

---

ram quae vulgo repraesentatur in Vesp. 1432. Erunt qui malint utroque loco, *ὡς τοὺς Πιττάλου*. Vide v. 1032.

(112) 1224. Pollux VIII. 90. ex Aristotele: *Ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προέστηκε μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, καὶ Ληναίων, καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι.* Lenaeis actam esse hanc fabulam ex v. 504. satis constat. Dionysia in *ἄστει* curabat Archon *ἐπώνυμος*.

1226. *ὀδύρτα* vulgo, penacute, quod pro *Ὀδύρσῃ, Θρακικῇ*, dictum inepte censet Schol. *ὀδύρτῃ* Brunckius ex Suida in *Ὀδύρσῃ*. *ὀδυρτά* recte Rav. Adjectivum est pro adverbio.

1227. Vide Av. 1764. ubi Archilocheum *τήνελλα καλλίνικος* iterum usurpat poëta. Carmen *τρίστροφον* erat, auctore Schol. ad Pind. Olymp. IX. 1. Initium fuisse videtur:

Ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες,
αὐτός τε, κἰόλαος, αἰχμητὰ δύο·
τήνελλα καλλίνικος.

1228. *εἴπερ καλεῖς, πρέσβυ* edd. *εἴπερ καλεῖς, ὦ πρέσβυ* A. C. Brunckius. *εἴπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ* Rav. Versum omittit B. *ὦ πρέσβυ* etiam Schol.

1230. *τήνελλα νῦν* vulgo. *τήνελλα νῦν γ'* Rav. quae scriptura ad *νυν* encliticum alludit. Sed *νυν* encliticum nunquam a nostro corripitur. Vide Eq. 1218. ubi non male legeretur *ὁρᾷς τάδ';*

Ibid. *ὦ ἀγεννάδα* edd. *ὦ γεννάδα* A. B. C. Rav. Brunckius. Ita jampridem emendaverat Scaliger.

1231. *ὦ* sequentibus conjungit Brunckius. Noster Lys. 350. *Ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὦ ̓νδρες πονωπόνηροι.* Sed malim, *ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες οὖν.*

1232. Verba uncinis inclusa ex conjectura inserui.

INDEX SCRIPTORUM.

INDEX GRAECUS.

INDEX LATINUS.